

SEPTEMBAR 2013.

PLEZIR

Uvod

I

deja da započnem online magazin se dugo krčkala u meni. Inspiracija je rasla, ideje su se vremenom slagale i uz pomoć pravih ljudi ono što je dugo bilo samo maštarija počelo je da poprima svoj opipljivi izgled u realnosti.

Kako to obično biva, jedna po jedna kockica su se slagale na svoje mesto i temelj je bio postavljen.

Imala sam veliku sreću da na početku naletim na divne ljude koji su razumeli šta želim i odlučili da mi se na tom putu pridruže.

Pre samo tri meseca počele smo da pravimo planove, razvijamo ideje i dogovaramo se oko magazina. Posle toga sve se odvijalo munjevito, nakon prvobitnih potvrda i usaglašavanja tima podelile smo radne zadatke i kreativni posao je mogao da počne.

Želele smo da stvorimo mesto na koje ćete se rado vraćati, mesto gde ćemo se zajedno upoznavati i rasti. U magazinu će uvek biti mesta za talentovane, vredne i kreativne ljude za koje možda do sada niste imali prilike da čujete. Prićaćemo o modi, kulturi, dizajnu, ekologiji i zdravoj hrani.

Za sve pohvale, ideje ili kritike obratite nam se putem e-maila:

Plezirmagazin@gmail.com

S poštovanjem, Teodora Kovrlija *Plezir magazin*

Najave događaja

8

Beogradski
festival cveća

12

Zeleni grad

14

Paper girl

144

Stand up

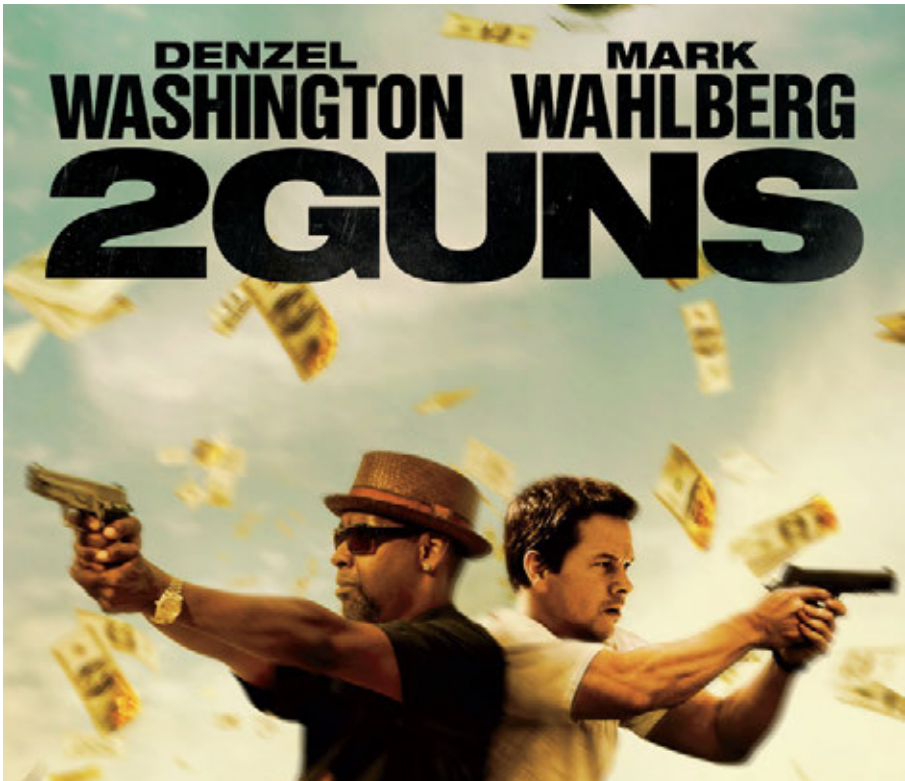
Sadržaj

Ishrana

16 Recept: Kolači
moje mladosti

17 Gnezdo organic

Film

22 Najave, recenzije

Životni stil

30 Eko kuće

36 Steampunk

42 3d figurice

Sadržaj

Ekologija

44 Podeli troškove

46 Ekoturizam

Putopis

52 Beč

Mladi od ideje

56 Naučite Švedski

62 Unikatni rokovnici

Moda

68	Online špartanje
70	Kozmetika
76	Čarls Den Gibson
84	Macademian girl
86	H&M
100	Lou Doillon
104	U šopingu sa Minjom
106	Blanka Medak
116	Fenomen starki

Muzika

122	Nišvil
130	Krembou

Fotografije

136	Obrada i teksture
-----	-------------------

Teodora Kovrlija

Sve što radim volim da radim predano i temeljno. Kao mala sanjala sam da pravim animirane filmove, ali nedostatak talenta za slikanje pokvario mi je planove. Kao nešto starija odlučila sam da ću biti novinar i konačno urednica nekog prestižnog magazina. Nakon završenog Fakulteta Političkih nauka volontirala sam, usavršavala se i prikupljala iskustva. Sa završenim fakultetom našla sam se u istoj poziciji kao i većina mladih u našoj zemlji i nisam želela da sedim skrštenih ruku i čekam posao do u nedogled, a kao Beogradsko dete nenaviklo da se “lakta” odlučila sam da preduzmem nešto i stvorim sebi radno mesto. Želela sam da ostvarim svoju dugogodišnju zamisao i pokrenem online magazin koji se nalazi pred Vama.

Volim da maštam, čitam, pravim planove i provodim vreme sa dragim ljudima. Uživam u malim stvarima, imam puno hobija i interesovanja što će se neminovno odraziti na sadržaj časopisa.

Minja Cvetković

Sveže diplomirana etnološkinja-antropološkinja koja je, uz malo sreće i malo više truda, dok vi ovo čitate upisala i master studije. U prošlom životu je bila ženska verzija Bukovskog, a danas je zaljubljenik u modu iz perioda od dvadesetih do šezdesetih godina dvadesetog veka, rokabili, sajkobili, vintage stvari, naučnu fantastiku i treš horor filmove. Kada prokrastinira od antropologije mode i pitanja postojanja malih zelenih, menja boju kose, pita se zašto nije ostvarila dečiji san da postane Lara Kroft i mašta o otvaranju sopstvenog azila ili životu sa trinaest kućica barem. Racionalnost joj nije jača strana, a često je rastrzana između manijakalno paničnog i hipi „go with the flow“ raspoloženja. Bliski ljudi i ljubimci su sve što joj je potrebno za dobar dan ali ako dodate kafu, čokoladu i neku dobru knjigu uz to, velika je verovatnoća da ćete je i kroz nekoliko sati zateći u istom položaju. Kada bi morala da bira, za životni motiv bi sledila Hunter S. Tompsona i rekla da je život neuporedivo bolji kada ste prinuđeni da prestanete da ga uzimate za ozbiljno.

Nina Simonović

Osnovne studije je završila u Nišu kao najbolji student u generaciji, a onda se uputila u Beograd da se usavrši na polju ruskog jezika, književnosti i kulture. U njoj se svakodnevno sukobljavaju idealista i sanjar. Mašta da svoje velike ljubavi – fotografiju, ruski jezik i pisanu reč – spoji kroz rad fotografa (a možda i urednika, hmmm...) u prestižnom modnom časopisu u Moskvi. I sve to, naravno, posmatrajući zalazak sunca sa Crvenog trga, držeći Njega za ruku. Drugi je karakterišu kao specifičnu, harizmatičnu fuziju pozitivne i kreativne energije; i kao nekog ko mnogo voli da pravi savršene male kolače. A sama kaže da smisao traži u malim stvarima, koje ujedno čine dan uspešnim – šolji zelenog čaja uz te savršene kolače, preko potrebnoj dozi inspiracije, značajnom pogledu, zagrljaju i iskrenom smehu. Vodi uspešan blog na adresi ohmoment-sbyninasion.blogspot.com

Sonja Lazukić

Imam 21 godinu, uživam i živim u lepom Novom Sadu. Danju sam redovan student grafičkog dizajna, a noću vodim blog. Retko kad izlazim iz kuće bez fotoaparata i slušalice u ušima. Fotografija i muzika su definitivno stvari bez kojih ne bih mogla. Fascinirana sam bojama i letnjim haljinama na tufne. Volim leto, proleće i prvi sneg. Sanjam da jednog dana imam svoju kućicu u prirodi i narandžastu mačku.

SillyWorld je blog na kojem postavljam slike svoje svakodnevnice i pišem o svemu što mi u tom momentu deluje zanimljivo. sonja-sillyworld.blogspot.com

Saradnici:

Isidora Žakula

Design:

Aleksandra Skorupan

Fotograf i student ekonomije. Živi u Beogradu i sanja o tome da proputuje svet i zabeleži ga kroz svoj objektiv. Veruje da fotografija može da uhvati ljudsku dušu. U slobodno vreme vodi modni i lifestyle blog MicroCosmos fashionmicrocosmos.blogspot.com

Elena Nikolaevna, stilista

Na njenom sajtu možete pronaći njen portfolio nikolaevnastyle.portfoliobox.me/intro

@PARK
MANJEŽ

22.9.
SEPT.

BEO GRADSKI FESTIVAL CVEĆA

Resavska

Beogradski festival cveća je multi-medijalna manifestacija koja se održava svakog septembra i predstavlja krunu godišnjeg rada organizacije, kroz različite programe i medije komunicira sa svim zainteresovanim da udahnu prirodu u svakodnevnicu kulture urbanog življenja.

Festival će se po četvrti put održati od 20. do 22. 09. 2013. u parku Manježu.

Festival je koncipiran u sedam programskih zona.

VRT VRTova – Zona promocije

Zona koja postaje VRT VRTova Beograda. Inovacije, održiva rešenja za bolji i zeleniji život u hiperurbanoj sredini. Zona u kojoj izlagači sami kreiraju svoj prostor.

VRTeška – Beo Flora Centar

Centralna zona oko koje se sve vrti, gde posetioci mogu kupiti cvetne bukete, aranžmane, sezonsko cveće, detalje za enterijer i eksterijer i dobiti korisne savete za oplemenjivanje svojih životnih prostora

VRToglavica – Zona edukacije i inovacije

2013
u Manježu

Nemanjina

Legenda

vrt vrtova

vr̥tić

izvrtanje

vrtoqlavica

vrteška

vrtlog

osvrt

depoert

Svetozara Markovića

Zona u kojoj se sudaraju sadašnjost i budućnost . VRToglavica inspiriše i pokazuje kreativnost mladih i njihove ideje i projekte na zadate teme festivala.

VRTlog – Zona kulture i informacija
VRTlog umetnosti kroz zelenu otvorenu galeriju, umetničke i multimedijalne performanse, uvek sa eko-porukama.

osVRT - Stručni skup
Stručni paneli, predavanja i diskusije,
domaći i strani profesionalci okupljeni
oko aktuelnih tema.

osVRT ukazuje gde smo danas i traži načine i puteve ka boljem sutra.

izVRTanje – Zona odmora
Aroma piknik. Odmor u zelenom i za
sva čula. Druženje i opuštanje u am-
bijentu začinjenom aromatičnim bilj-
kama i degustacija plodova prirode.
Prelistavanje i čitanje knjiga, časopisa
i literature o prirodi, cveću, zelenilu i
kulturi življenja.

VRTić – Zona dečije animacije
Kroz kreaciju, rekreaciju, zabavu i igru
zona dečijeg smeha postaje učionica
prirode i ekologije.

ZELENI GRAD

19-22.
SEPT.

@CLUB
GREEN
HOUSE,

Dr Dragoslava
Popovića 22

Za Beograd se može reći da se zaista trudi da prati svetske trendove pa tako ove godine očekujemo peti po redu, eko fest.

Ovogodišnja tema festivala je „održivi transport u urbanim sredinama“. Festival se održava od 19. do 21. septembra u Beogradu, a organizator festivala je Zelena omladina Srbije.

Festival će se održati u klubu Grin (club Green House, Dr Dragoslava Popovića 22).

Ideja organizatora je da posetioci i stručnjaci kroz filmove, izložbe, diskusije i tribine pruže odgovore na neka od važnih pitanja iz oblasti ekologije i zelene politike.

O jednoj od mogućih alternativa kada je prevoz u pitanju možete pročitati na ... **stranici Plezir magazina.**

Ulaz na sve projekcije i aktivnosti je besplatan, a više informacija na sajtu Zelene omladine www.zelenaomladina.org/ekofest.

TK.

EKO KALENDAR

SEP
TEM
BAR

16.

SVETSKI DAN
ZAŠTITE OZONSKOG
OMOTAČA

22.

DAN BEZ AUTOMOBILA

MEĐUNARODNI
DAN MIRA

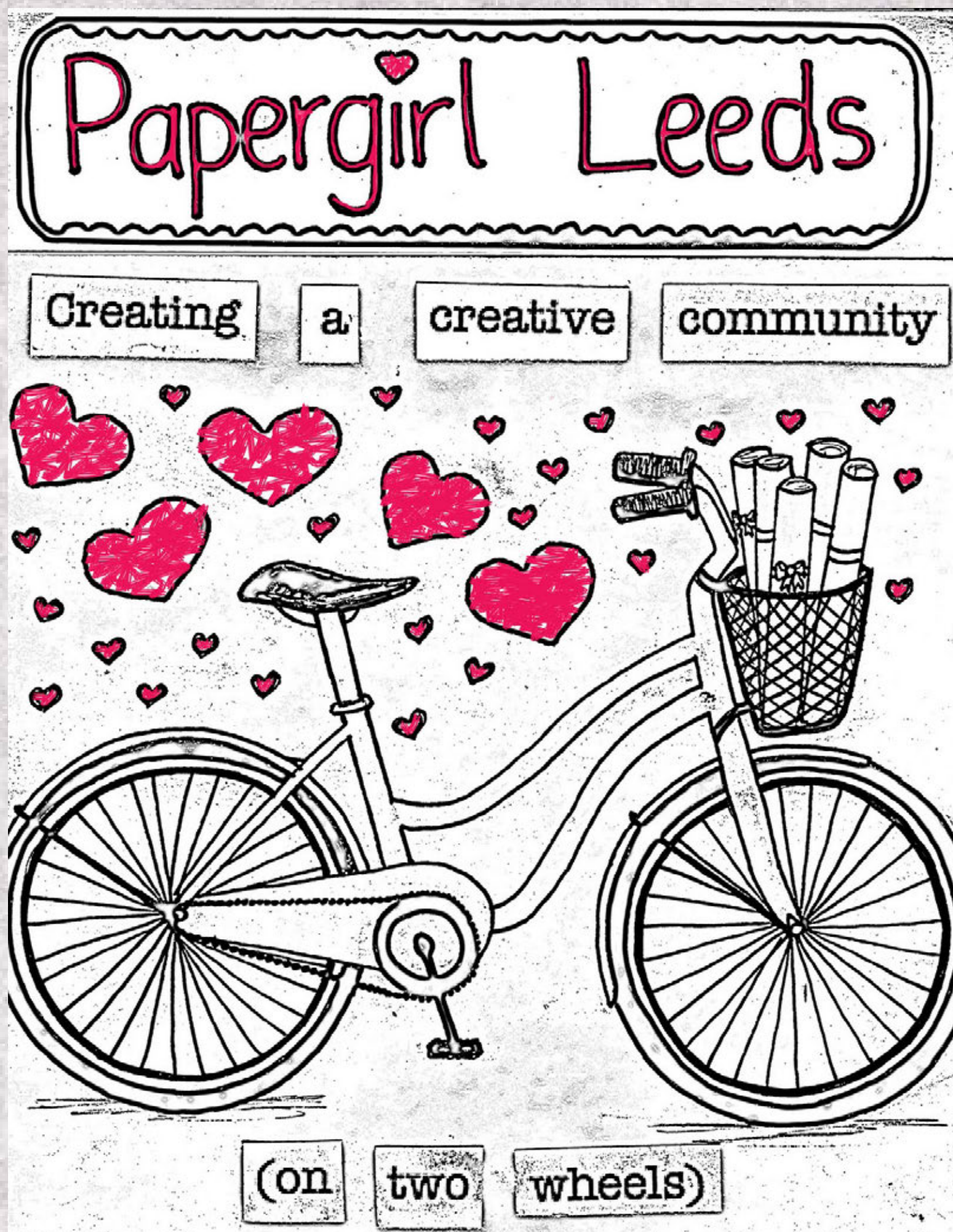
27.

DAN
TURIZMA

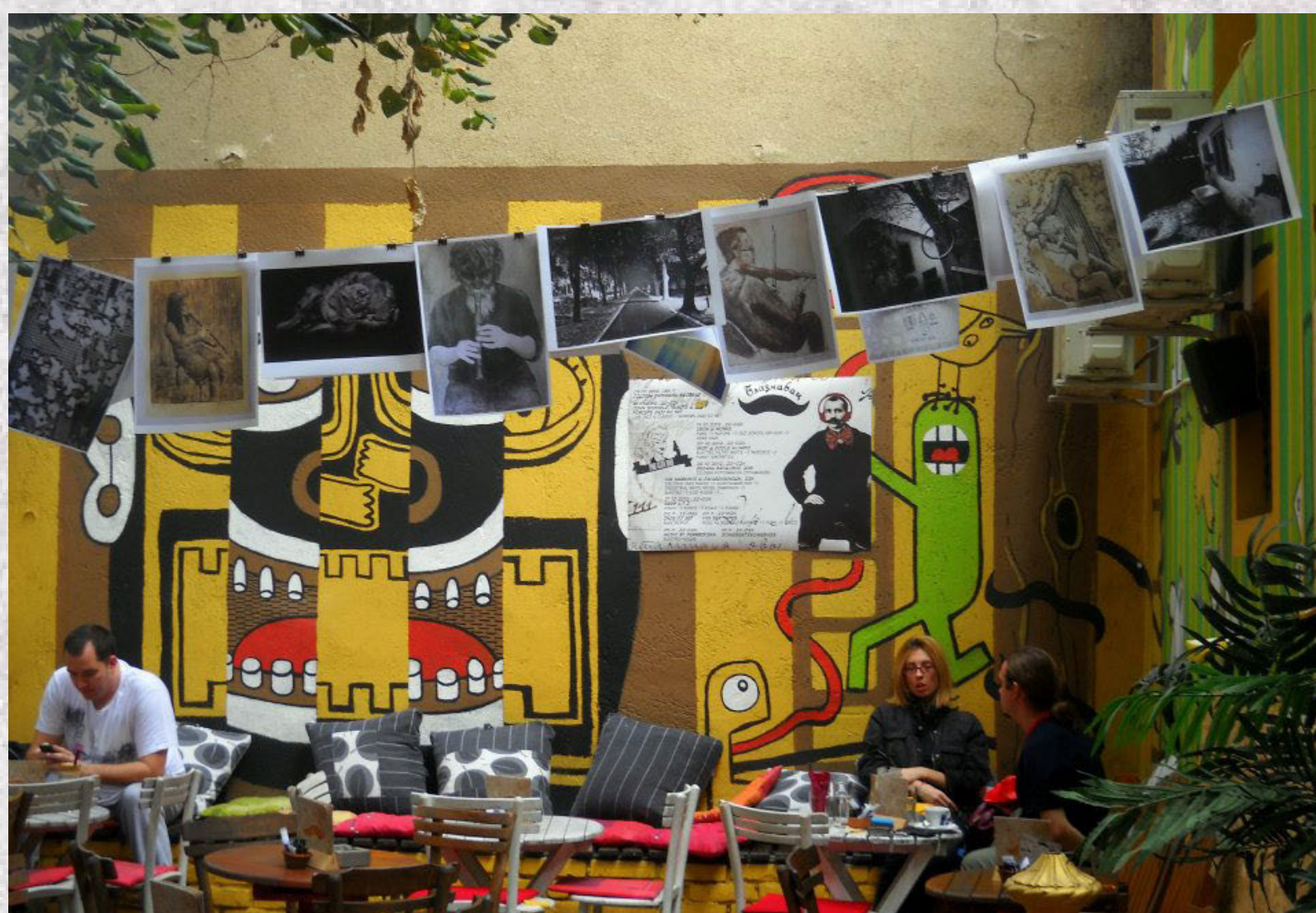
28.

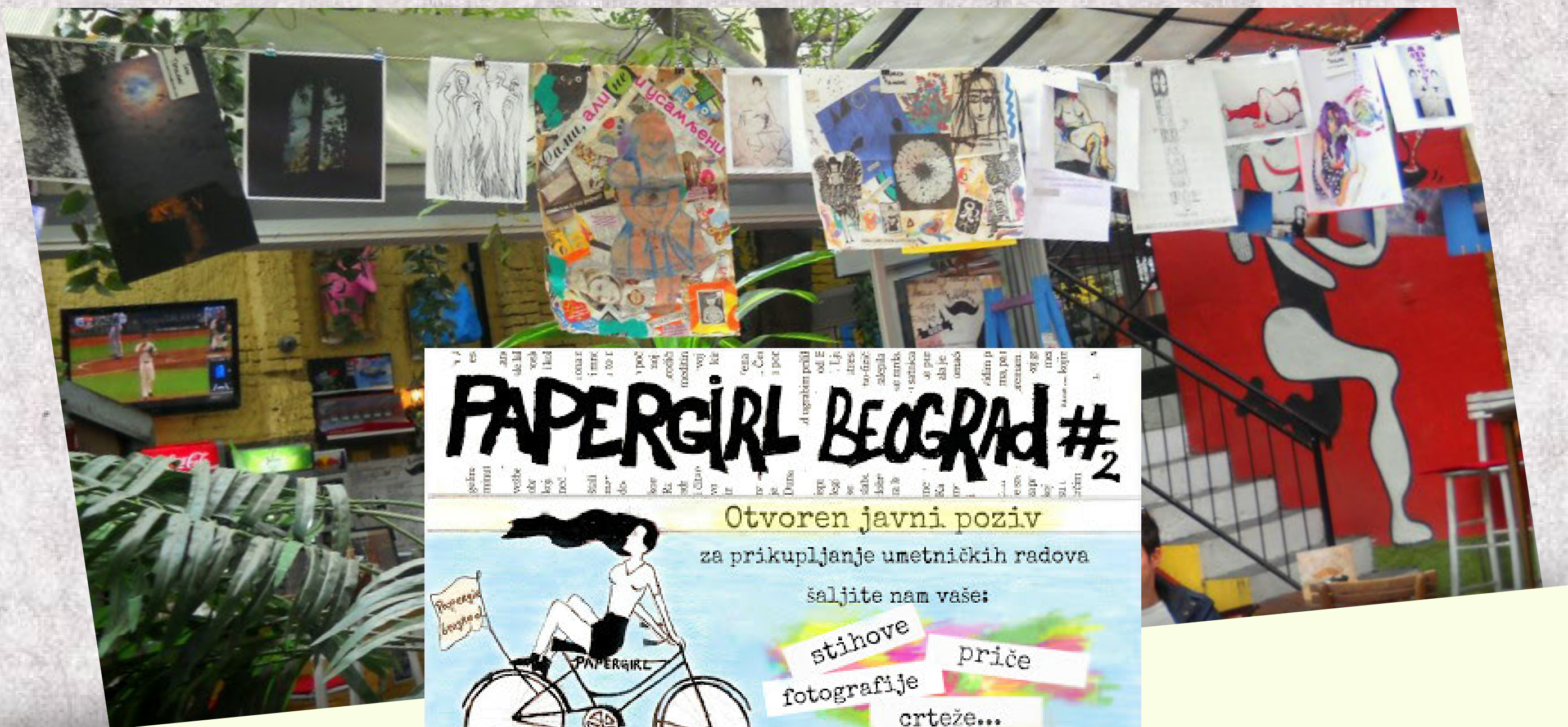
DAN ZELENE
KUPOVINE

PAPER GIRL

S

etajući gradom može vam se dogoditi da nenadano, na poklon dobijete nečiju sliku, crtež ili pesmu. Jedno je sigurno. Nećete ostati ravnodušni, a veseli volonteri će vam izmamiti širok osmeh.

Nemojte se čuditi, u pitanju je Papergirl, inicijativa koja je zaživela u celom svetu a ima svoje sledbenike i u našim gradovima.

Papergirl družinu pokreće ideja da umetnost treba da bude dostupna svima, a ne isključivo onima koji posećuju muzeje. Akcija povezuje kreativce i publiku uz pomoć raspoložених volontera koji na biciklima raznose radove savijene u rolnu i dele ih slučajnim prolaznicima na ulici.

Projekat je osmišljen i započet u Berlinu pod sloganom „umetnost poklanjanja umetnosti“, a ideja se veoma brzo proširila na većinu svetskih gradova.

Aiša Roniger je započela ovu inicijativu zato što je želela da umetnost predstavi ljudima na ulici koji možda nemaju vremena ni mogućnosti

da posećuju muzeje i galerije.

U papergirl su uključeni afirmisani umetnici, oni koji žele da se za njih čuje, ali i oni koji nisu iz tog miljea nego jednostavno žele da podelе svoju kreativnost sa slučajnim prolaznicima i budu deo ovog koncepta. Projekat se iz godine u godinu širi, a ideja se odlično „primila“ i kod nas u regionu pa u nekim gradovima poput Beograda, Novog Sada, Zagreba, Sarajeva, Banjaluke očekujemo drugu izložbu ove godine.

Ukoliko ste talentovani i kreativni, imate svoje crteže, ilustracije ili pesme i želite da ih podelite sa drugima možete se lako priključiti ovoj akciji i svoje radove poslati na adresu:

Radmila Jeremić,
Jaše Ignjatovića 33, Beograd
Rok za dostavu radova je
25. Septembar 2013. godine.

ZATO OLOVKE I BOJICE U RUKE I
 POKAŽITE SVOJ TALENAT.

Kolač mog detinjstva

SASTOJCI:

- 200 gr. masti
- 5 kašika šećera
- 1 jaje
- 1 žumance
- 1 kašičica vanila ekstrakta ili 1 vanilin šećer
- ribana korica jednog limuna
- 4 kašike mlevenih oraha
- 4 kašike mleka
- 400 - 420 gr. brašna
- pekmez za filovanje.

PRIPREMA:

- Penasto umutiti mast i šećer, dodati jaje i žumance, sjediniti, dodavati postepeno ostale sastojke lagano mešajući, na kraju dodati brašno.
- Umutiti glatko testo i ostaviti ga umotano u najlon foliju, najmanje pola sata u frižider.
- Na brašnom posutoj površini razviti tanko testo, najviše 3 mm. debljine, kalupčićem ili čašicom vaditi vanilice.
- Ako vadite čašicom umočite je povremeno u brašno da se ne lepi testo.
- Peći u prethodno zagrejanoj rerni na 180 stepeni oko 15 minuta, zavisi od rerne, da vanilice ostanu svetle.
- Vanilice ostavimo da se ohlade, namazemo pekmezom po želji i spremne su za jelo.

Sonja Lazukić

"GNEZDO ORGANIC"

MESTO GDE
SE SPAJAJU
UKUSI

Tekst: Teodora Kovrlja

Fotografije: Aleksandra Skorupan

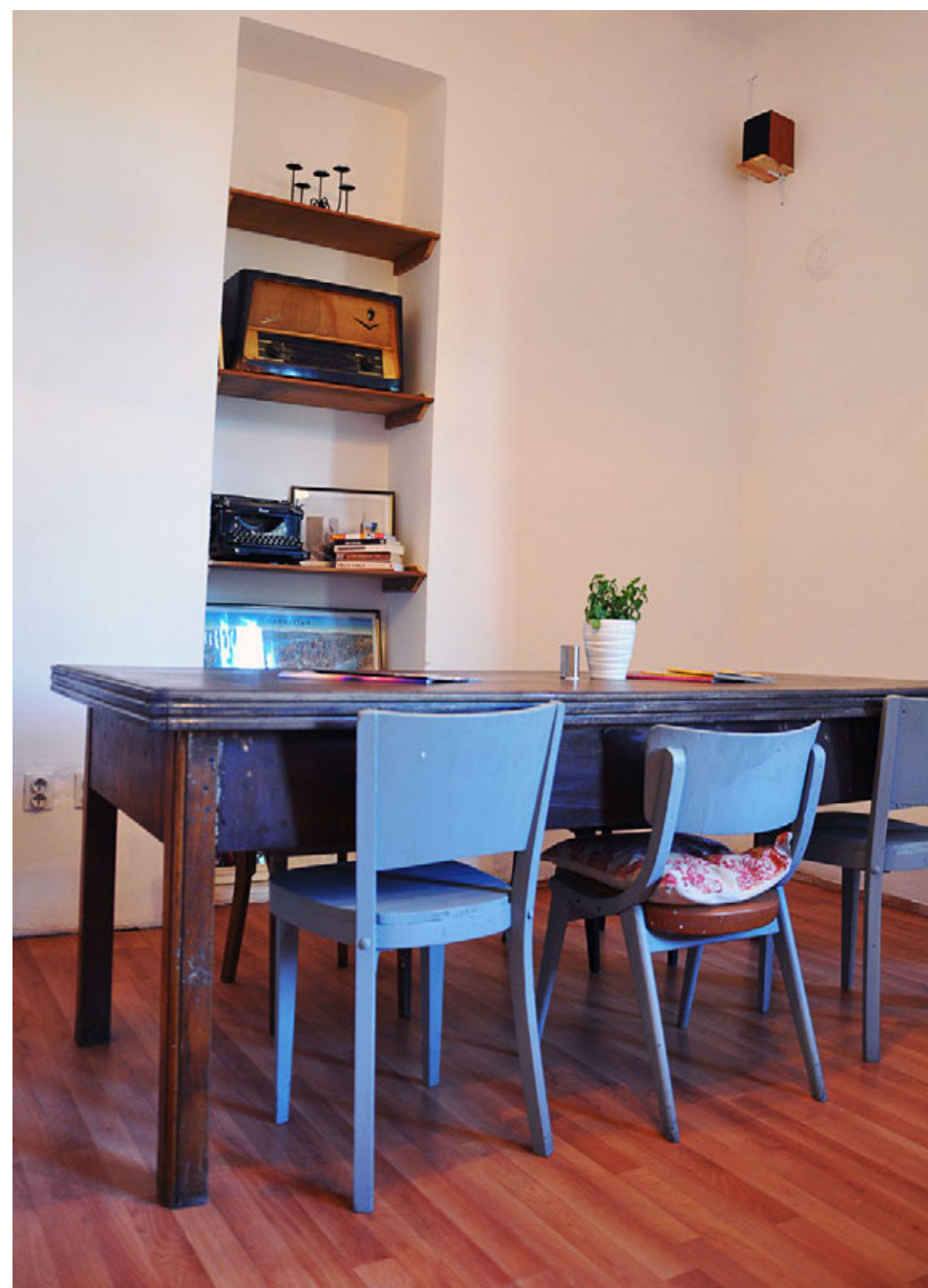
Ideja da u Beogradu postoji restoran u kome se može uživati u zdravom obroku sačinjenom od organske hrane proizvedene u našoj zemlji do skoro nije bila zamisliva. Grupa prijatelja je odlučila da udruži svoje kreativne snage i pokrene ovakav koncept koji je dugo nedostajao Beogradu.

U jednom od najlepših delova grada, na prostoru Savamale u Karađorđevoj ulici, smešten je ovaj šarmanтни restorančić koji će vas osvojiti minimalizmom i jednostavnošću. Dizajn prostora je osmislio arhitekta Ante Marić.

Vlasnici restorana su imali zamisao da stvore mesto gde će ljudi uživati u prijatnom ambijentu, zdravom obroku i sveže ceđenom soku ili vinu.

*Lepa vest za sve
vlasnike kućnih ljubimaca,
restoran je pet friendly.*

Gnezdo nije zamišljeno kao klasičan restoran na kakve smo inače navikli, već ima za cilj da postane mesto gde će se okupljati ljubitelji zdravih i ukusnih obroka koji će međusobno razmenjivati ideje i iskustva

Gnezdo nije zamišljeno kao klasičan restoran na kakve smo inače navikli, već ima za cilj da postane mesto gde će se okupljati ljubitelji zdravih i ukusnih obroka koji će međusobno razmenjivati ideje i iskustva. Gosti gnezda mogu da organizuju i učestvuju u raznim programima koji imaju za cilj edukaciju i širenje ideja o zdravoj i uravnoteženoj ishrani, organskoj proizvodnji i unapređenju zdravlja.

Vlasnici su se potrudili da pronađu sertifikovane farme i proverene dobavljače koji proizvode organsku hranu u uzgajanju u našoj zemlji.

Ni jelovnik nije kao u većini restorana, već se ponuda formira na nedeljnoj bazi i zavisi od doba dana u kome posećujete restoran, ali i godišnjeg doba jer je nabavka organskih namirnica nepredvidljiva i zavisi od više faktora.

Vegetarijanci i vegani su takođe dobrodošli i postoje jela koja su pripremljena po njihovom ukusu.

Lepa vest za sve vlasnike kućnih ljubimaca, restoran je pet friendly.

Prijatno!

Najave filmova sept

Instrumenti smrti: Grad kostiju

(The mortal instruments: City of bones)
POČETAK EMITOVANJA 5. SEPTEMBAR

Radnja filma smeštena je u savremenom Njujorku, gde Kleri Frej, naizgled obična tinejdžerka, otkriva neobičnu istinu o sebi. Ona je potomak loze Lovaca na senke, tajnog reda mladih polu-anđela, ratnika, zarobljenih u drevnoj borbi za spas našeg sveta od demona. Nakon što joj je majka misteriozno nestala, Kleri je primorana da se pridruži Lovcima na senke, koji je upoznaju sa opasnostima "druge strane" Njujorka, mestom nazvanim Donji Svet u kome vladaju demoni, vešci, vampiri, vukodlaci i druga smrtonosna stvorenja.

Rizična igra

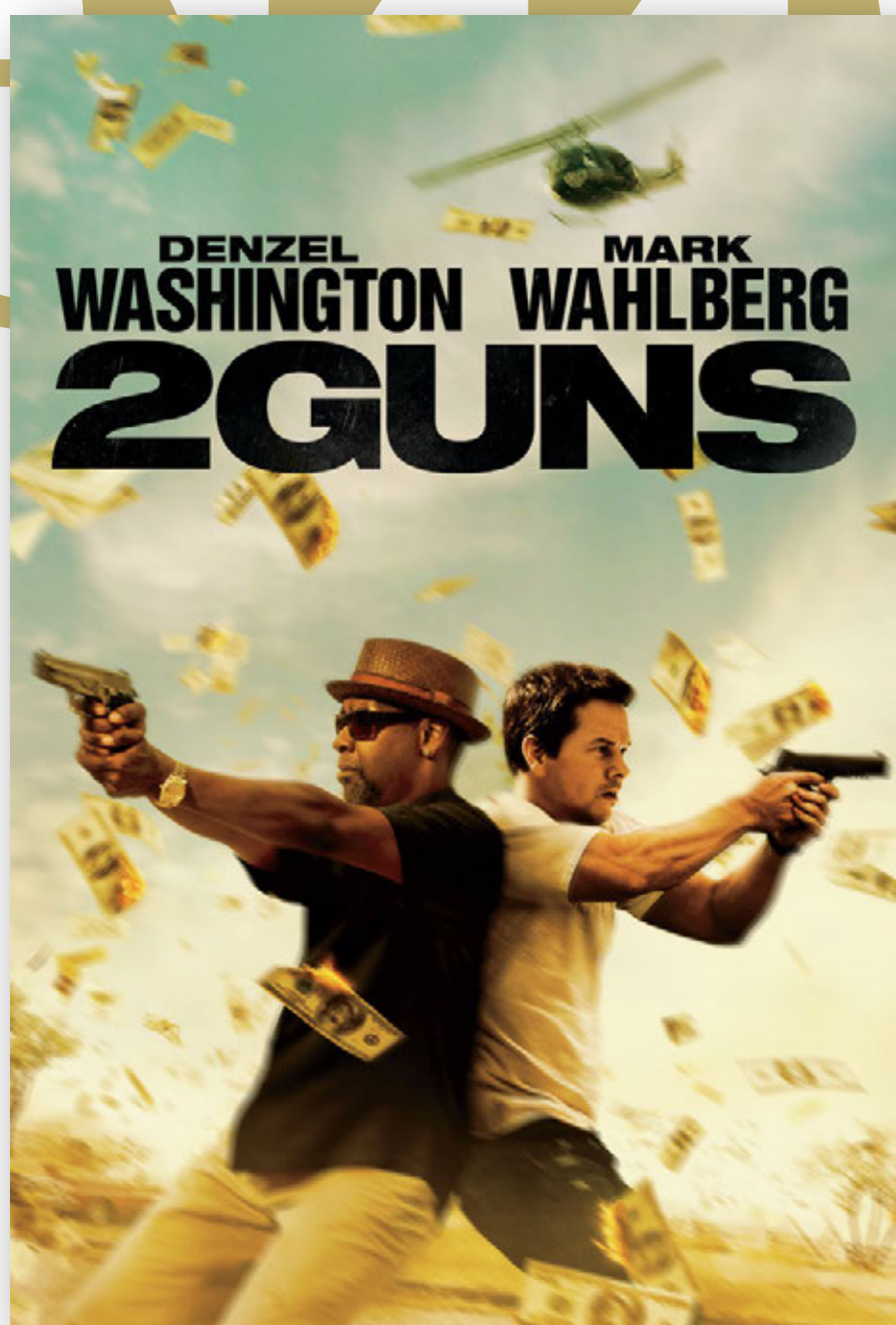
(Runner Runner)

POČETAK EMITOVANJA 26. SEPTEMBAR

Riči je student sa Prinstona koji voli da igra poker. Verujući da je prevaren u jednoj online partiji, odlazi u Kostariku da pronade tajkuna Ajvana Bloka, koji organizuje online partije pokera. Blok mu obećava slavu i bogatstvo, i Riči pristaje da mu bude desna ruka, dok ne sazna uznemirujuću istinu o Bloku. Međutim, FBI nudi Ričiju da im pomogne da nađu dokaze protiv Bloka.

tembar

2 pištolja

(2 guns)

POČETAK EMITOVANJA 12. SEPTEMBAR

Oskarovac Denzel Vošington i Mark Valberg, glavni su protagonisti akcionog filma “2 pištolja”. Dva operativca našli su se u zajedničkoj misliji, ali problem u njihovom savezu je taj što nijedan ne zna za ovog drugog da je federalni agent na tajnom zadatku. Poslednjih godinu dana agent za narkotike, Bobi Trenč i agent obaveštajne službe, Markus Stigman, nerado su upućeni jedan na drugog. Na tajnom zadatku, kao članovi narko bande, pokušavaju da osujete ovog drugog. Kada pokušaju da se infiltriraju u meksički narko klan, prava akcija počinje.

Ovo je kraj

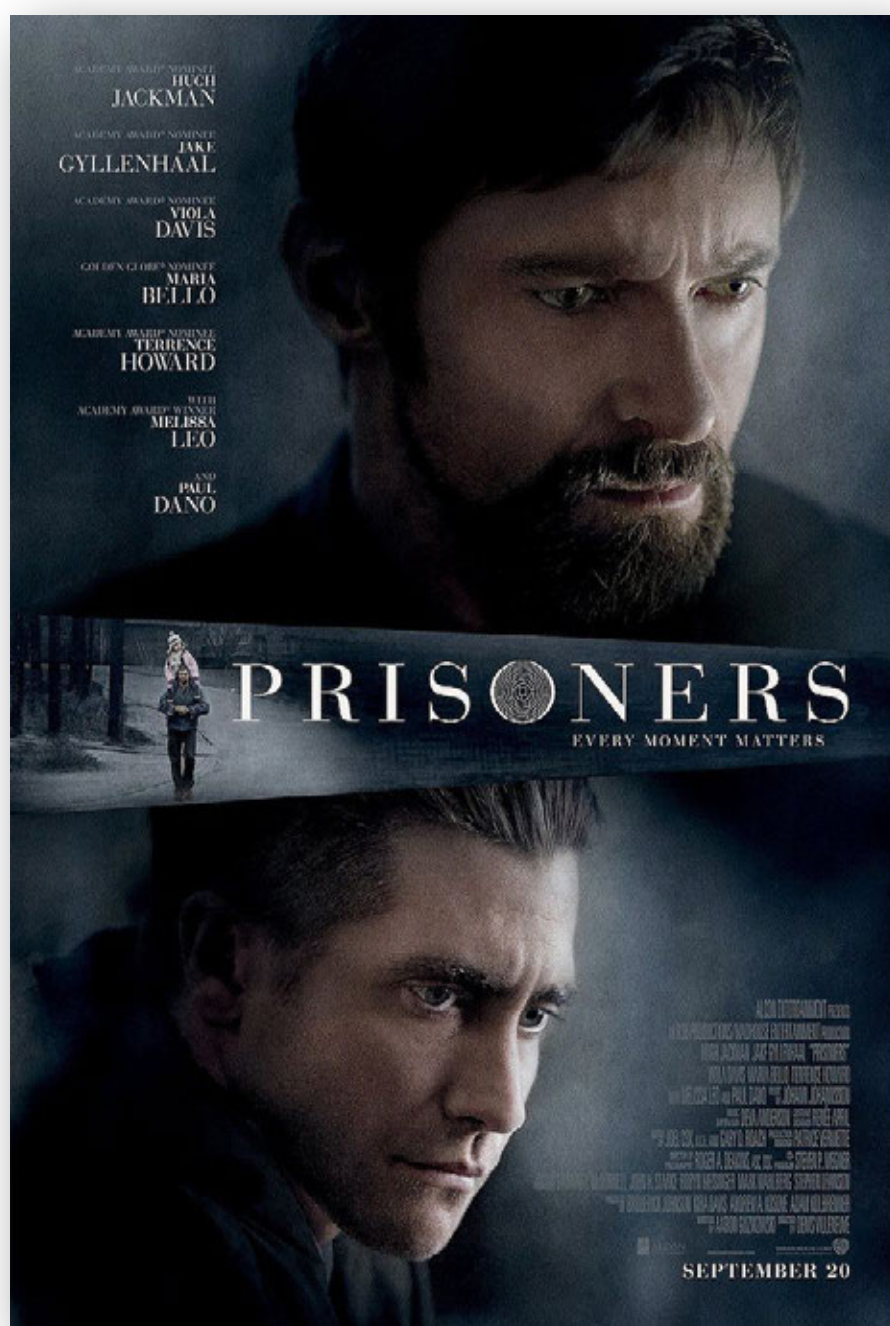
(This is the end)

POČETAK EMITOVANJA 19. SEPTEMBAR

Komedija “Ovo je kraj” (“This is The End”) prati avanturu šest prijatelja zatečenih u kući, posle serije veoma čudnih događaja. Kako se događaji van kuće raspliću, zalihe koje nestaju prete da razore prijateljstvo. Na kraju, bivaju primorani da napuste kuću i suoče se sa svojom sudbinom i pravim značenjem reči prijateljstvo.

Najave filmova sept

Zatvorenici

(Prisoners)

POČETAK EMITOVANJA 19. SEPTEMBAR

Keler Doer kidnapuje osobu za koju misli da je kriva za nestanak njegove šestogodišnje ćerke Ane i njenog druga Džoja...

Jedini trag koji je policija imala, bio je stari kombi parkiran na ulici neposredno pred otmicu. Detektiv Loki, uhapsio je vozača, ali je morao da ga pusti usled nedostatka dokaza. Očajni otac morao je da uzme pravdu u svoje ruke...

Plan osвете

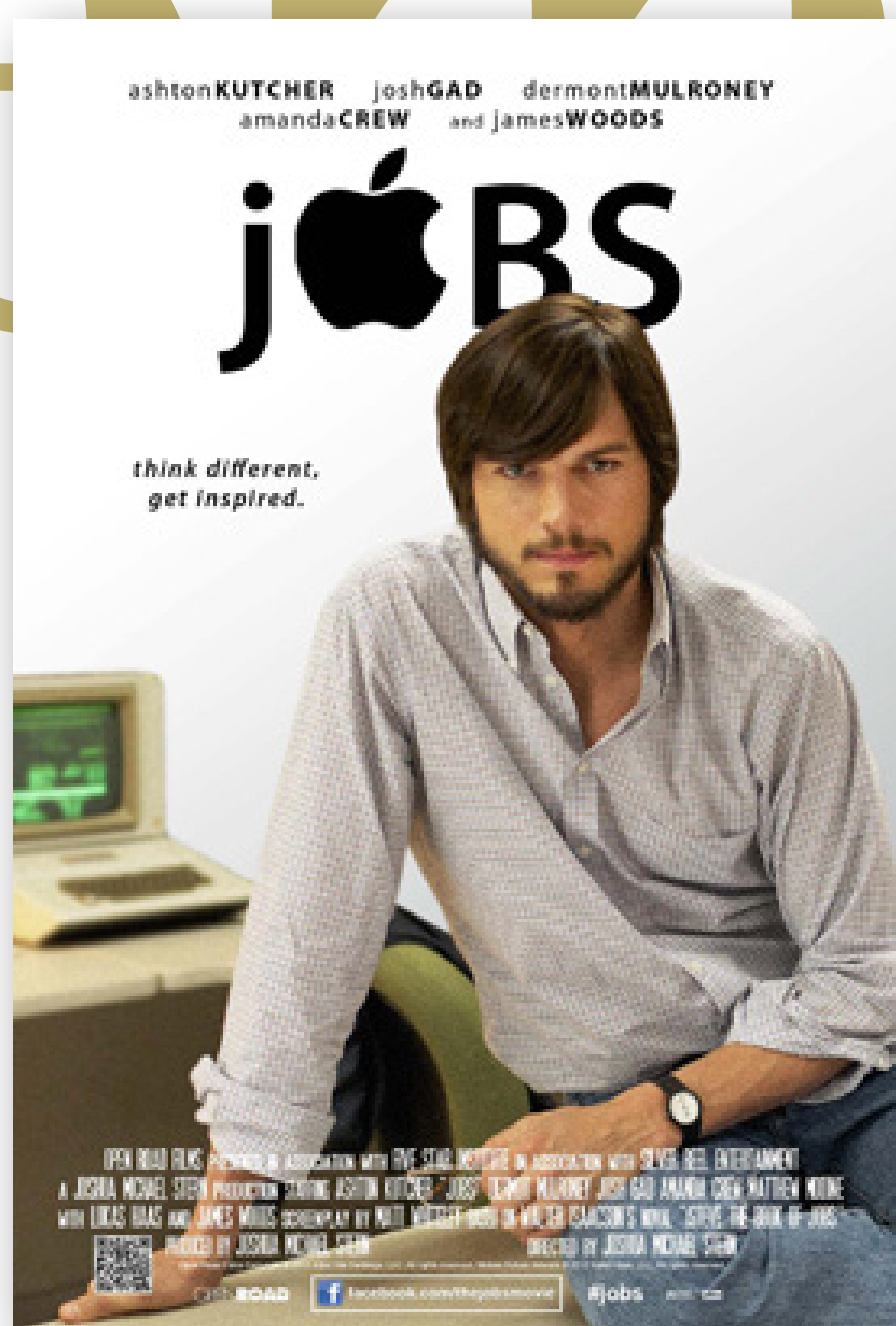
(Dead man down)

POČETAK EMITOVANJA 12. SEPTEMBAR

Viktor (Kolin Farel) jeste “desna ruka” šefa podzemlja, Alfonsa (Terens Hauard), koji se suočava s situacijom da mu neko konstantno ubija članove bande i šalje podrugljive i preteće poruke. Darsi (Dominik Kuper), Viktorov prijatelj, koji takođe radi za Alfonsa, postaje opsednut time da nađe ubicu kako bi postao Alfonsov miljenik i važan član kriminalne grupe. U sred svega toga, Viktor upoznaje Beatris (Numi Rapas), misterioznu Francuskinju, koja živi s majkom, Valentinom (Izabel Iber) u zgradi preko puta Viktorove.

tembar

Džobs

(Jobs)

POČETAK EMITOVANJA 11. SEPTEMBAR

Godine 1976. buntovnik Stiv Džobs stvarao je revoluciju u garaži svojih roditelja. Drug “po oružju” bio mu je čarobnjak za tehniku Stiv Vozniak. A, u toj garaži napravljen je i Apple 1, personalni kompjuter.

Ručno su sklopili 200 komada i sami isporučili kupcima (bez monitora i tastature). Tako je rođen “Apple Inc.”, i svet je bio nepovratno promenjen. Danas su stotine miliona korisnika širom sveta odani proizvodu koji je Džobs stvorio.

Prizivanje zla

(Conjuring)

POČETAK EMITOVANJA 26. SEPTEMBAR

Film je baziran na istinitom događaju. Reč je o zastašujućoj priči o renomiranim, paranormalnim istražiteljima Ed i Loren Varen koji su pozvani da pomognu porodici koja je terorizirana od strane duhova, na izolovanoj farmi. Primorani da se suprotstave moćnim demonima, Varenovi se suočavaju sa najzastrašujućim slučajem u njihovom životu.

Iz drugog ugla:

Dist

rikt 9

Minja Cvetković

Ova rubrika je zamišljena kao mesto na kome ću vam stvari poput najave za film, reklame, bilborda ili spota predstaviti na nešto drugačiji način i iz drugog ugla. Ukoliko vas je zanimalo zašto se baš određeni elementi koriste za trejlere, ili kakve skrivene poruke nose reklame, onda nastavite sa čitanjem. Imajte na umu da su ovakve analize otvorene za razna tumačenja, u čemu i jeste čar različitog shvatanja, i da nema tačnog i netačnog odgovora. Povremeno bismo ih radili na fakultetu prilikom bavljenja popularnom kulturom, a moje (skromno) iskustvo je pokazalo da se i ovde, kao što to obično biva, najbolji rezultati dobijaju kada radiš ono što voliš. Kako su ove analize često iscrpne i zahtevaju upotrebu naučne terminologije, ne zamerite na skraćenim i pojednostavljenim verzijama, originali često umeju da zvuče rogobatno. Mali savet, radi lakšeg praćenja, jeste da kada su u pitanju trejleri ili spotovi, da ih pogledate pre čitanja.

Kao ljubitelj naučne fantastike odabrala sam trejler za film *District 9*. Ono što je uočljivo gledajući trejler jeste da, ako prethodno ne znamo ništa o filmu, na prvi pogled nismo sigurni o kom se žanru radi. Na početku su prikazani socijalni problemi, društveni neredi, intervjui sa pripadnicima političkih organizacija i zabrinutim građanima, što nas sve navodi na pomisao da je reč o nekom

filmu socijalno-političkog žanra. Takođe, veći deo scena je snimljen u formi dokumentarca što nije baš tipično za SF filmove. Radnja je naglašena rečenicama koje se pojavljuju kao vrsta slogana i koje skreću pažnju na bitne aspekte. Te rečenice su: „They are not welcome“ „They are not accepted“ i „They are not human“ (Oni nisu dobrodošli, Oni nisu prihvaćeni i Oni nisu ljudi). Poslednja rečenica je najvažnija jer nas upućuje na žanr.

Ukoliko oni nisu ljudi to znači da su različiti od nas pa nam pada na pamet da možda nisu sa ove planete. Nekoliko sekundi kasnije se potvrđuju naše pretpostavke jer vidimo veliki svemirski brod koji se nalazi iznad grada i naoružane pripadnike vojske koji pokušavaju da mu se približe, vanzemaljce i njihovu tehnologiju koja je različita od naše, i na kraju, susret dve radikalno drugačije rase, što je jedan od glavnih motiva kada je reč o SF filmovima. Postoje i neki inovativni elementi u trejleru koji se ne mogu naći u filmovima ovog žanra.

Pre svega, ono što je već spomenuto, uvodni deo koji je snimljen u vidu dokumentarca. On prikazuje niz intervju sa stanovnicima te oblasti, pripadnicima organizacije i vojske. Grafika u tom delu je lošija nego u ostatku trejlera sa ciljem da se dočara atmosfera dokumentarnog filma i doprinese utisku realnosti. Tokom istraživanja filma sam saznala da su glumci koji su davali intervjue zaista stanovnici oblasti. To je prva razlika u odnosu na slične filmove naučne fantastike, ta doza realnosti. Mnogi SF filmovi se trude da sve bude preuveličano i nerealno jer je cilj odvesti gledaoce u svet koji nije njihov. Druga važna stvar jesu scene nasilja nad vanzemalcima i preokret koji se tu vidi. Oni su potčinjeni, nisu prihvaćeni niti dobrodošli i postavlja se pitanje šta će ovde. U SF žanru se najčešće provlači motiv vanzemaljaca

kao superiorne rase koja bi da zavlada Zemljom. Ljudi su predstavljeni kao žrtve koje nemaju čemu da se nadaju jer je vanzemaljska tehnologija naprednija pa njima samo ostaje da se nadaju timu superheroja ili jednom hrabrom čoveku (obično Tom Kruzu) koji će ih spasiti. Ali, ovde su se uloge obrnule. Ono što saznajemo iz intervjua pripadnika vojske sa vanzemaljcem jeste da su oni bili primorani da se nastane na našoj planeti zbog nemogućnosti da odu „kući“. Prisiljeni su da žive sa ljudima jer vojna organizacija drži njihov brod i pokušava da otkrije kako im oružje funkcioniše. Kako im život izgleda vidimo u prvom delu trejlera - ljudi ih krive za sve loše što se dešava u društvu, za ubistva, pljačke i ulične neredе.

Oni su loši zato što nisu ljudi i zato što su drugačiji. Zbog toga su neprihvaćeni i nepoželjni. Baš zato su i izolovani u oblast District 9 koja je aludiranje na District 6. To je oblast u južnoj Africi koju je vlada tokom druge polovine šezdesetih godina proglasila oblašću koja je namenje-

na samo za belce. Tada je oko šezdeset hiljada afroamerikanaca bilo priseljeno da se naseli u drugi kraj. Film District 9 je vrsta satire, društvene kritike. Motiv ne-ljudskosti i rasizma je predstavljen kroz mržnju prema stranoj rasi. Vanzemaljci su predstavljeni kao ti afroamerikanci nekada.

Može se reći da je namera filma bila da pruži jedan od mogućih scenarija oslanjajući se na dosadašnju istoriju. Mana trejlера je ta što ne prikazuje transformaciju glavnog lika, pripadnika militarne organizacije, u vanzemaljca i ironiju koja sa tim dolazi. Naime, transformacijom iz čoveka u vanzemaljca, glavni lik gubi svoju ljudskost ali dobija humanost. Do tog momenta za njega je ključna bila njihova tehnologija, ali zahvaljujući transformaciji on počinje uviđati kako je biti na njihovom mestu, kakav je osećaj kada se ljudi prema njemu ophode na isti način na koji se i on ponašao do tog trenutka.

Trejler za District 9 možete pogledati [ovde](#)

Životni stil

Teodora Kovrlija

Zanim ekološke

mljive
kuće

Druga neobična ekološka kuća se nalazi u Norveškoj. Ova interesantna građevina izgleda poput prozirnog igloa. Sagrađila ju je Hjertefølger porodica. Osim neobičnog izgleda, kuća je veoma funkcionalna pa zimi obezbeđuje potrebnu toplotu, dok joj prirodna ventilacija omogućava da leti „diše“.

Osim neobičnog izgleda, kuća
je veoma funkcionalna pa zimi
obezbeđuje potrebnu toplotu,
dok joj prirodna ventilacija
omogućava da leti „diše“

Jedan od poslednjih napravljenih feribota, proizveden davne 1907. dočekaao je svoju penziju u novom ruhu. "Yankee Ferry" se posle duge karijere trajno usidrio u Njujorškoj luci i sada je dom za jedan ekološki osvešćen par Njujorčana i njihove piliće koji su mu dali novi život nakon uspešne rekonstrukcije.

Keret kuća je jedna od najmršavijih kuća na svetu! Uglavljena je između dve zgrade u Varšavi u Poljskoj i možda je u prvom trenutku necete ni primetiti. Dizajnirao ju je poljski arhitekta Jakub Szczesny. Sagrađena je u čast vlasnikovih roditelja, a danas se koristi kao izložbeni prostor.

Poslednja u nizu neobičnih kuća na našoj listi nalazi se u Oregonu, SAD I jedna je od najneobičnijih. Reč je o pravom pravcatom avionu. Brus Cambell je kupio Boing 727, smestio ga u obližnju šumu i načinio svojim domom. U avionu je uprkos preuređenju sačuvao dosta originalnih delova, a prozirni podovi koje je postavio daju uvid u arhitekturu aviona i čine ovo mesto još neverovatnijim. Uzbudljivo, zar ne?

Vodotoranj pretvoren u kuću za stanovanje je takođe jedna od atrakcija. Ovaj vodeni toranj u Londonu sagrađen pre 80 godina, a kupio ga je i preuredio čuveni britanski dizajner Tom Dixon. Najbolje od svega je što je toranj otvoren za posetioce pa za “samo” 17 000 dinara možete provesti noć u njemu i uživati u fantastičnom pogledu na London.

Životni stil

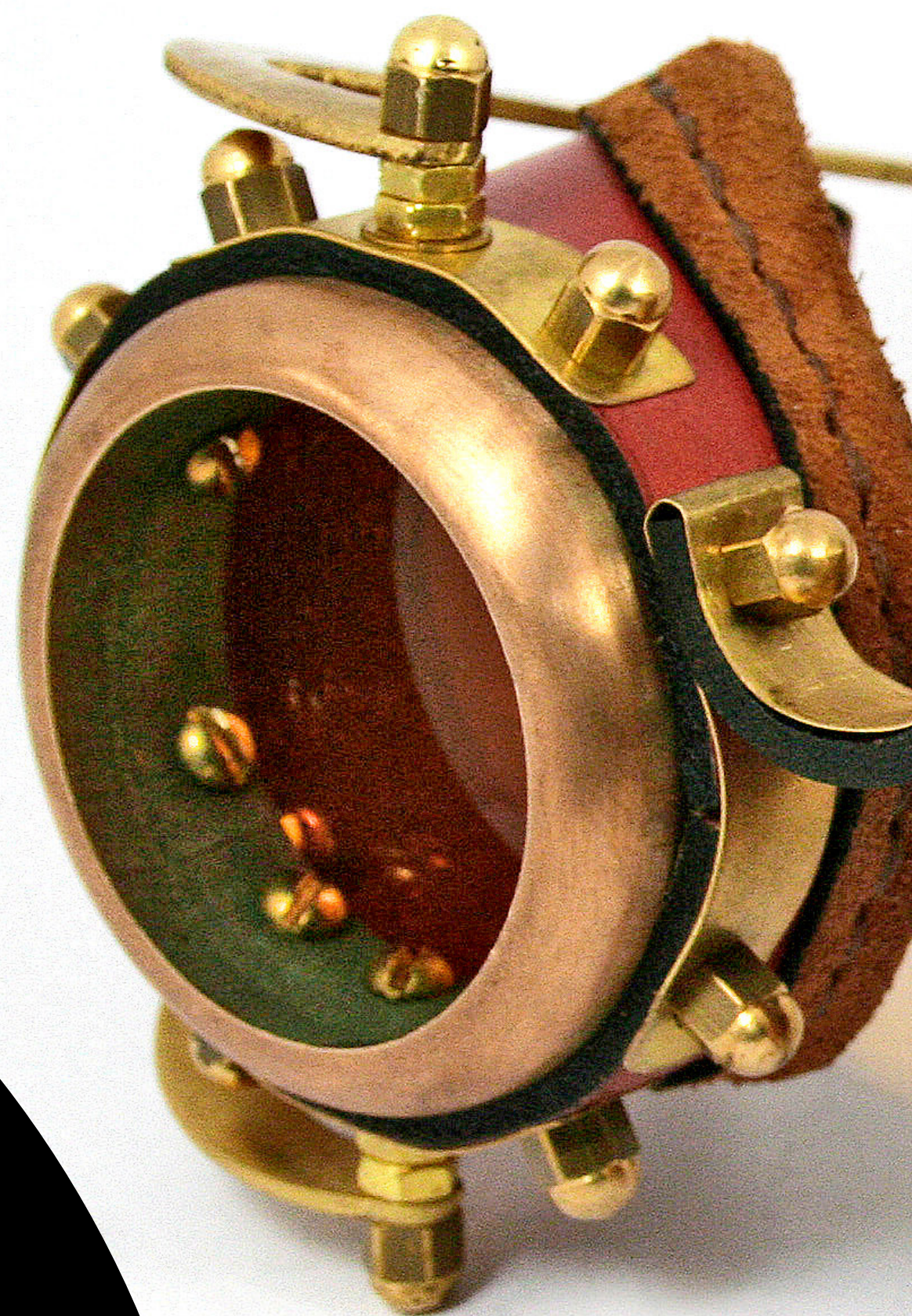
STIMPAK

FUTURISTIČKA PROŠLOST

Teodora Kovrlija

U ČEMU JE
SPECIFIČNOST
OVOG POKRETA?

Steam - dim, para ; *punk* - asocijalnost,
protivljenje svakom obliku masovne kulture

otovo svakodnevno do nas dolaze informacije o novim gedžetima, a tehnologija korišćena pre samo nekoliko godina sada ima svoje mesto u muzeju. U toj opštoj pomami za novotarijama go-

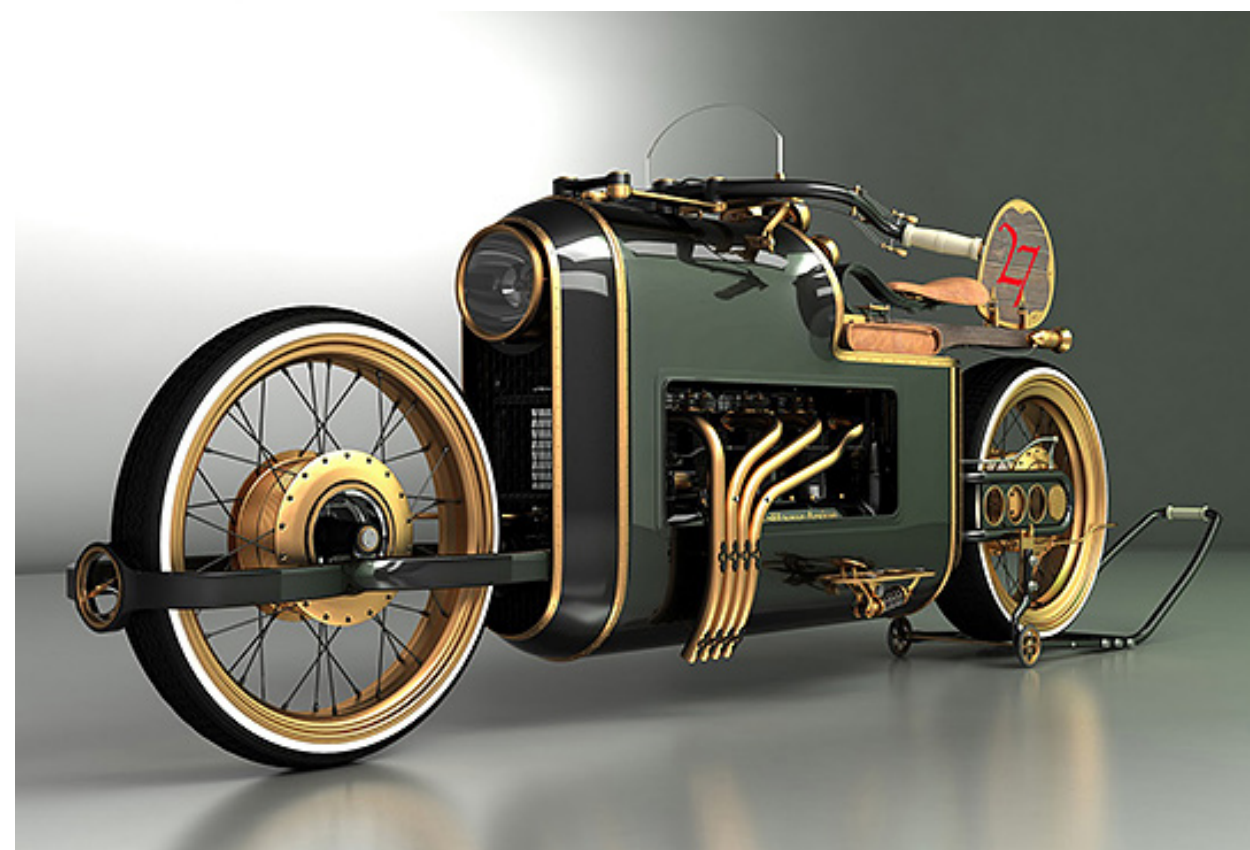
dinama se u svetu razvija jedan specifičan fenomen. Paralelno sa masovnom kulturom razvija se subkultura poznata kao stimpunk. (Steam - dim, para ; punk - asocijalnost, protivljenje svakom obliku masovne kulture).

Pokret se razvio iz sajber panka. Oba pravca svoje postojanje duguju naučnoj fantastici. U čemu je specifičnost ovog pokreta?

Pre svega, pripadnici ovog pokreta se ne odriču savremenog društva niti tehnologije, već je prilagođavaju sebi i svojim idejama. Oni gaje veliku ljubav prema starinama i to ne bilo kakvim nego posebno prema predmetima iz devetnaestog veka.

Za stimpunk se koristi sinonim „novoviktorijanstvo“ koji objedinjuje viktorijansku estetiku uz naklonost ka savremenim tehnologijama. Mehanika, masivni uređaji, mašine koje namerno ispuštaju glasne zvukove ili paru jasna su asocijacija na ovaj pokret. Jedan od omiljenih izuma stimpankera je parna tehnologija. Prevozna sredstva kojima se dive su dirizabl, parovoz, parobrod, paromobil, parobus, avioni na parni pogon.

Mašine su sastavljene od limenih delova sa na-

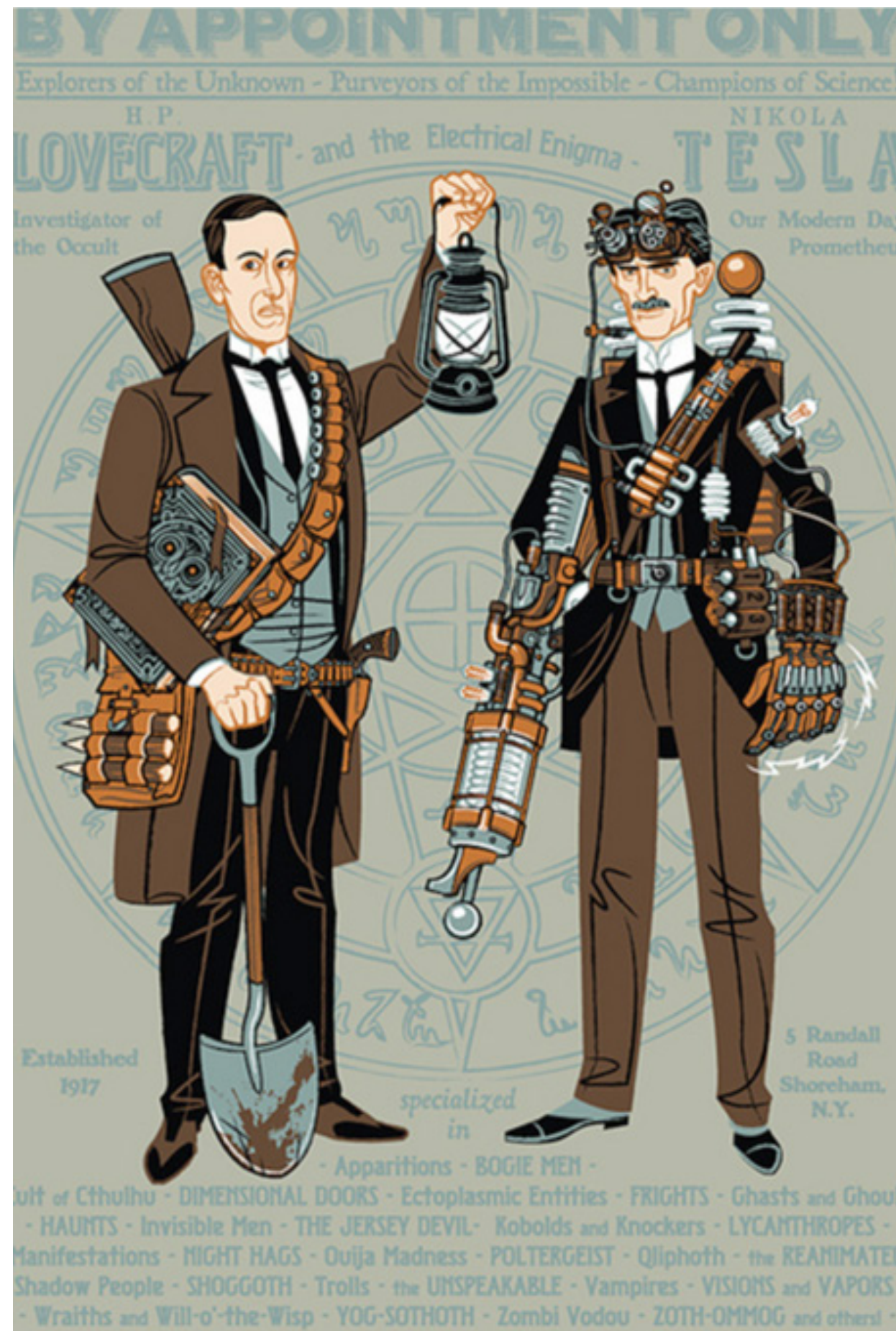
merno istaknutim glomaznim šrafovim koji štrče, neprimereno velikim ručkama i mnoštvom brojčanika. Estetika koju ćete svuda prepoznati jasno asocira na period industrijalizacije. Takođe, pravi zaljubljenici i kolekcionari rado sakupljaju ariljerijsko oružje i bombe, stare mitraljeze Gatling i drugo prateće oružje iz tog perioda, ali i stare telefone i telegrafe.

Na razvoj stimpanka veliki uticaj je imala književnost i pisci poput Žila Verna i Mark Tvena. U svom današnjem obliku stimpunk se može podeliti na dve etape. Originalni stimpunk, koji pripada svetu s kraja devetnaestog i početka dvadesetog veka i suprotstavlja se informatičkom društvu kakvo danas postoji. Realne isto-

rijske ličnosti ili ličnosti iz klasične književnosti tog vremena su glavni junaci ovog pokreta. Individualci i autsajderi dobijaju posebnu pažnju a istorijskim ličnostima kojima do ove popularizacije nije pridavana tolika važnost sada postaju centralne ličnosti o kojima se priča, čiji rad se proučava i ponovo otkriva. Jedan od ovakvih primera je Nikola Tesla. Mladi ljudi koji su godinama u školama učili drugačiju istoriju od one za koju mi znamo i verujemo da je ta na, konkretno istinu da Tomas Edison nije tvorac svih izuma koji mu se pripisuju, sada otkrivaju da je Nikola Tesla glavni junak tog dvojca. Ukratko, zahvaljujući internetu i protoku misli i ideja mnogi mladi iz celog sveta postaju

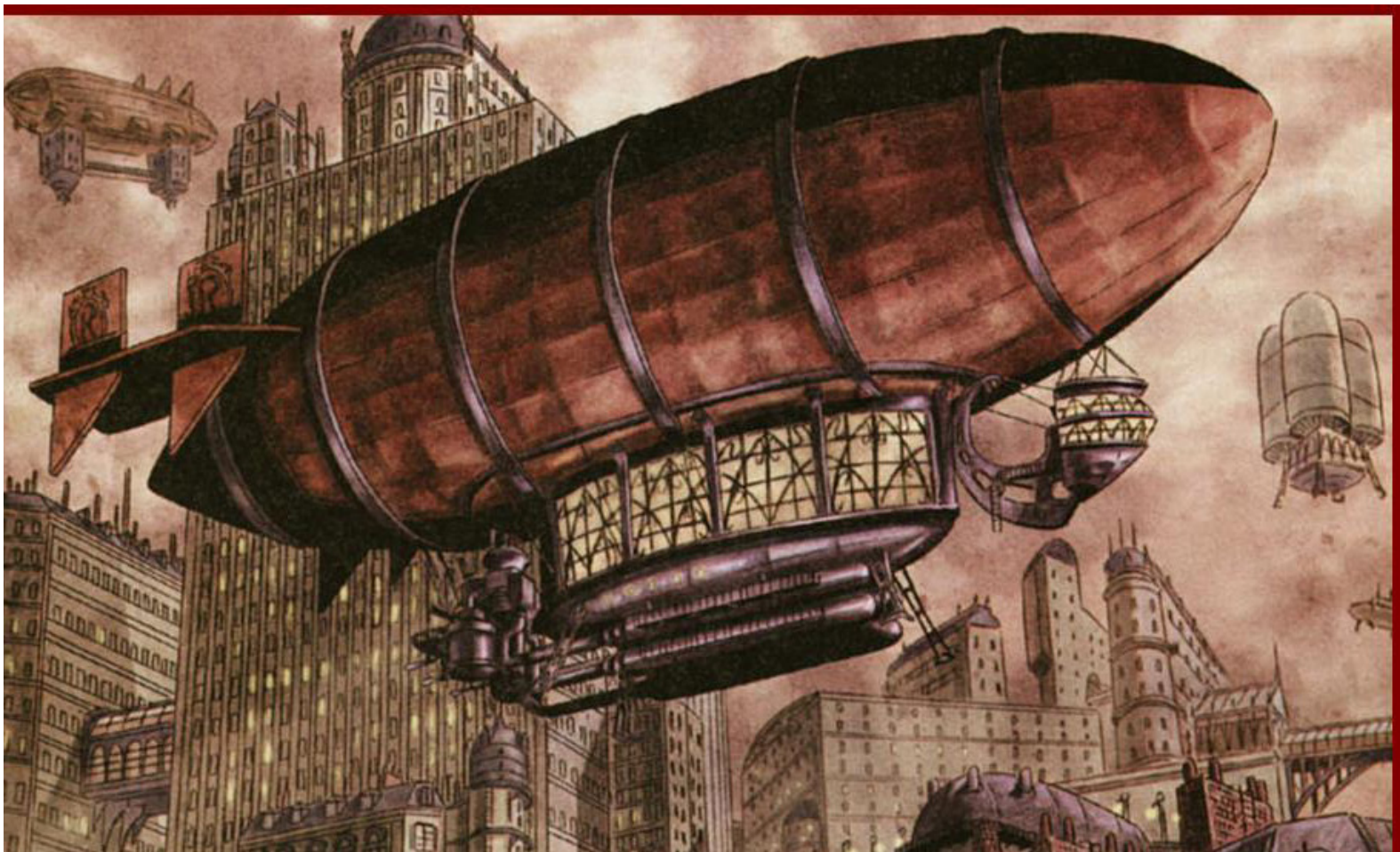

zaintrigirani likom i delom Nikole Tesle. Vreme u kome je stvarao i uređaji koje je testirao odlična su inspiracija stimpankerima koji su često buntovnici i kao takvi vole i poštuju sve one koji nisu deo „glavne struje“.

Druga etapa koja se razvija paralelno je fantastični stimpank koji je svojevrsna alternativa savremenom modernom društvu. U ovom paralelnom svetu samo mašta je granica čovekovih mogućnosti.

Kako ćete najlakše prepoznati stimpankera? Modni stil stimpankera mešavina je različitih uticaja. Muškarci najčešće nose uske pantalone, frakove, visoke okovratnike i prsluke upotpunjene neobičnim detaljima poput naočara sa staklima u boji i metalnim okvirima koje podsećaju na naočare kakve su nosila braća Rajt,

FANTASTIČNI STIMPANK JE ALTERNATIVA SAVREMENOM DRUŠTVU. U OVOM PARALELNO SVETU SAMO MAŠTA JE GRANICA ČOVEKOV MOGUĆNOSTI

starinske satove i kompase koji se nose oko vrata. Devojke se često oblače poput porcelanskih lutaka koje su bile veoma popularne u viktorijanskom periodu ili pak kao gotičke princeze.

Svojom popularnošću pokret se značajno proširio pa danas obuhvata različite sfere uticaja. Pokret se preneo na modu, dizajn, muziku kao i način života.

Na internetu postoji mnoštvo sajtova koji vam daju precizna uputstva kako da od novih mašina i uređaja napravite predmete koji izgledaju kao da potiču iz osamnaestog ili devetnaestog veka.

Sve veći broj umetnika odlučuje se da pravi neobične predmete za kuću, odeću i nakit. Stidljivo i bojažljivo pokret se pojavio i na našim prostorima i sve češće se mogu sresti mladi ljudi koji ponosno nose ove upečatljive komade. Ogrlice, narukvice i ručni satovi sa krupnim bročanicima veoma su popularni poslednjih godina među sledbenicima ovog pokreta.

Teodora Kovrlja

NAPRAVI MINI VERZIJU SEBE ILI NEKE DRAGE OSOBE

DA LI STE RAZMIŠLJALI O TOME KAKO ĆEMO U BUDUĆNOSTI UMESTO FOTOGRAFIJA IMATI IZLOŽENE SVOJE 3D FIGURICE?

E pa niste pogrešili i još jedna stvar-ta budućnost je upravo stigla!

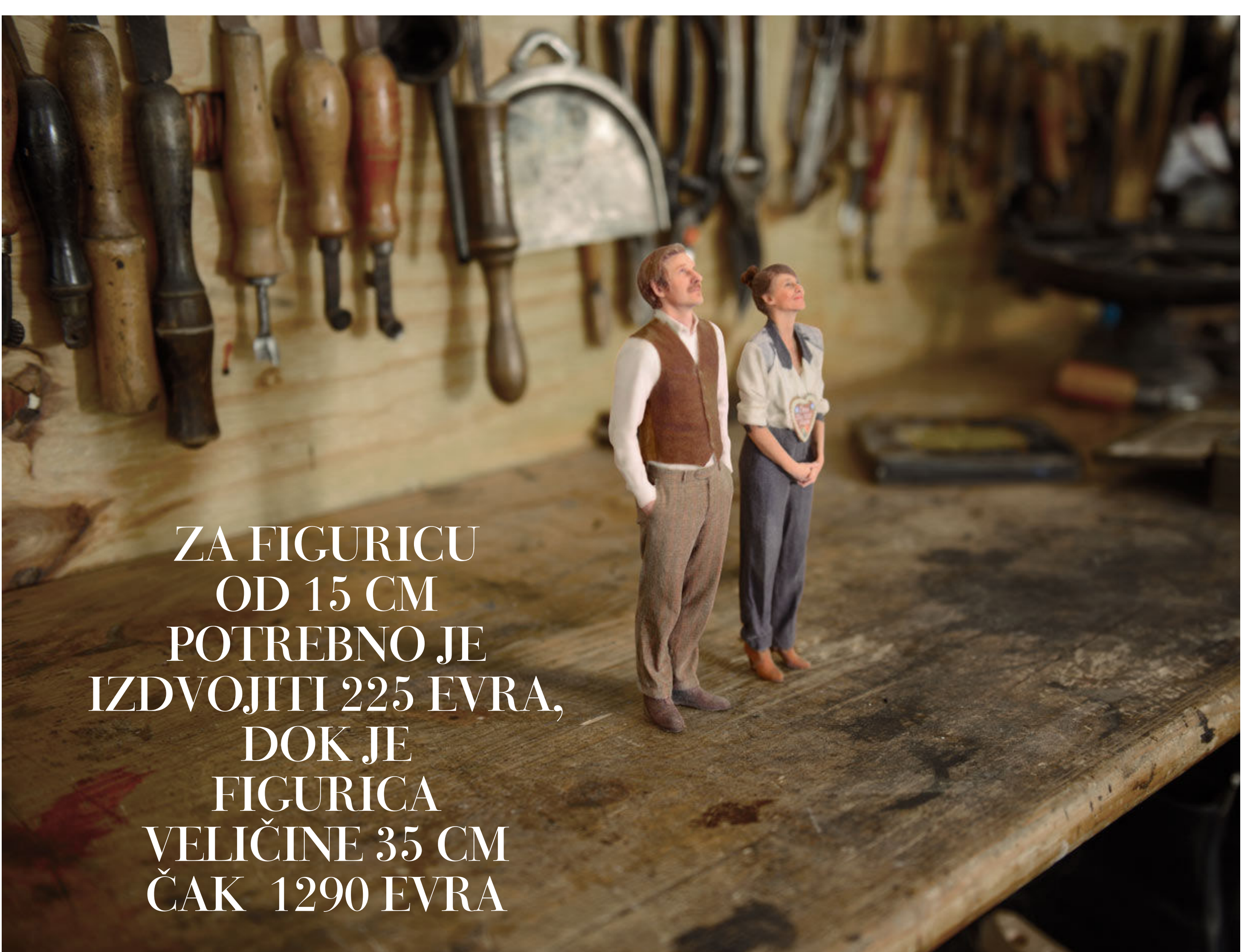
Nemački grafički studio „Twinkind“ je razmišljao u ovom pravcu i zahvaljujući novoj tehnologiji učinili su ovu maštariju mogućom. Vlasnici kompanije Kristina Nojror i Timo Šedel su inspirisani tokijskom pop-up prodavnicom „Omote“ koja nudi sličnu stvar a poznata je i kao „prva 3D foto-kabina na svetu“ poželeti da odu korak dalje. Naime, u „Omote“ studiju, osoblje kamerom skenira klijente i taj postupak

traje i po petnaest minuta što je mnogima bilo nelagodno i naporno. Ovaj duo je odlučio da napravi mašinu koja će taj proces učiniti mnogo bržim i jednostavnijim.

Figurica je napravljena uz pomoć 3D skeniranja vašeg tela koje traje svega nekoliko trenutaka i nije štetno po zdravlje. Nakon skeniranja sledi analiza svih detalja na telu posle čega je figurica gotova.

Jedina preporuka je da se prilikom skeniranja ne nose tkanine kao što su svila, til i šifon jer ome-

A man and a woman figurine are standing on a large, dark wooden workbench. The man is on the left, wearing a white shirt, a brown vest, and brown trousers. The woman is on the right, wearing a light blue shirt and dark trousers. They are both looking upwards and to the right. In the background, a wall is covered with various tools, including hammers, chisels, and a large metal bowl. The scene is lit with warm, golden light, creating a cozy and nostalgic atmosphere.

ZA FIGURICU
OD 15 CM
POTREBNO JE
IZDVOJITI 225 EVRA,
DOK JE
FIGURICA
VELIČINE 35 CM
ČAK 1290 EVRA

taju rad softvera. Naočare je takođe potrebno skinuti ali postoji mogućnost da se naknadno dodaju na figurice digitalnim putem.

Zahvaljujući ovom neverovatnom izumu moći ćete, ubuduće, da svoje uspomene sačuvate sada i u opipljivoj formi.

Zvuči istovremeno i fascinantno i bizarno. Zamislite situaciju da u vašem dlanu stoji vaša identična umanjena replika.

Možete napraviti figurice vaše porodice, prijatelja ali i kućnih ljubimaca. Naravno, kao i sva-

ka „novotarija“ koja se nije omasovila figurica nije jeftina.

Za figuricu od 15cm potrebno je izdvojiti 225 evra, dok je figurica veličine 35cm čak 1290 evra. Dostupne su i druge veličine.

Za sada ih je moguće napraviti samo u Tvinkin-dovom studiju u Hamburgu. Ukoliko imate viška novca na računu i želite malo da se zabavite, znate gde možete da napravite svoju mini verziju ali se prethodno registrujte na sajtu i zakažite svoj termin budući da je interesovanje ogromno.

PODELI TROŠKOVE VOŽNJE I SAČUVAJ ŽIVOTNU SREDINU

Teodora Kovrlija

U svetu već godinama uspešno funkcionišu sajтови putem kojih se korisnici dogovaraju o podeli troškova prevoza. U Srbiji takvi servisi postoje već nekoliko godina ali čini se da svoju ekspanziju doživljavaju tek danas. Razlozi popularizacije ovakvih servisa su pre svega ekonomska kriza koja je navela ljude da prave liste prioriteta. Prednosti ovakvog vida prevoza su višestruke. Ušteda novca je prva asocijacija kada govorimo o ovakvim servisima ali i zaštita životne sredine i smanjenje emisije ugljen dioksida su prateći i korisni efekti.

Kod nas su popularna dva servisa tog tipa.

Prvi, podelitroskove.co.rs postoji već nekoliko godina i napravljen je po uzoru na sajtove tog tipa koji već duže vreme postoje u Nemačkoj i mnogim zemljama Evropske Unije. Vremenom grupa korisnika sajta se povećavala pa samim tim i kvalitet servisa. Sajt je savremen, pregledan i jednostavan za upotrebu. Nakon jednostavne registracije možete pregledati ponude drugih vozača ili oglase potencijalnih putnika. Nakon svake završene vožnje ocenjujete svog saputnika kako bi budući korisnici mogli da vide ocene prethodnih korisnika.

Uskoro sajt podelitroskove.co.rs pokrece novu inicijativu koja ce se posebno svideti ljudima koji su zainteresovani za kraće gradske relacije. Servis GradSad je alternativa gradskom prevozu i taksiju a namenjen je svima onima koji žele da se pokrenu i uključe u ovu specifičnu društvenu mrežu koja donosi korist i pojedincima koji prevoz nude i onima kojima je potreban.

Drugi sajt ovog tipa je ogranak svetski poznatog servisa Stu drive (sajt 5u1.rs) koji su napravili i prilagodili studenti FON-a. Sajt je zamislen kao pomoc studentima iz unutašnjosti koji često putuju kući, ali ne postoje ograničenja pa ga mogu koristiti svi oni koji imaju napravljen Facebook nalog, budući da su tvorci sajta na taj na-

čin hteli da korisnicima pruže dodatnu sigurnost.

Prednosti ovakvih inicijativa su očigledne. Možete ih koristiti svakodnevno prilikom putovanja do fakulteta ili posla čime ne samo štedite novac već i pozitivno utičete na životnu sredinu. Mnogi će reći, šta menja stvar što ću ja podeliti troškove i povesti nekog zainteresovanog putnika do posla kada će pored nas protutnjati veliki broj vozila sa samo jednim putnikom. Ali ako i vi dopustite sebi da tako razmišljate, osim što gubite pravo da nekoga kritikujete, dajete za pravo mnogima koji razmišljaju poput vas i boje se da rizikuju.

Raspitajte se bolje o svom potencijalnom saputniku, a u krajnjem slučaju ako ste i dalje nepoverljivi možete ubaciti parametre o polu, godinama i drugim vama bitnim stavkama prilikom pretrage, opustite se, mirno zavalite u svom sedištu i uživajte. Možda se iz ovakve situacije rodi neko lepo prijateljstvo ili vam se otvore nove mogućnosti za koje niste pretpostavljali da postoje.

Tvorci ovih sajtova tvrde da vozači „iznajmljivanjem“ sedišta u svom automobilu jednoj ili više osoba na mesečnom nivou ostvaruju značajne uštede. Na sajtu podelitroškove.co.rs možete naći kalkulator koji će vam pomoći da izračunate uštedu novca, goriva i smanjenja emisije ugljen dioksida prilikom vožnje željenom relacijom.

SREĆAN PUT!

by StuDrive

KOLEGA, TREBA TI PREVOZ?

Miloš Pavlović
What's on your mind?
Taksista me je upravo odrao za vožnju! :(
Studied at Fakultet organizacionih nauka
Lives in Beograd, Serbia
From Vranje, Serbia
Born on May 26, 1990

Nikola Savić
What's on your mind?
Nikad više GSP-om! Mnogo bre smrdi! :)
Studied at Prirodno matematički fakultet
Lives in Beograd, Serbia
From Belgrade, Serbia
Born on January 10, 1991

Marija Petrović
What's on your mind?
Spasimo Zemlju, smanjimo emisiju štetnih gasova.
Save the EARTH CO₂ CO₂ CO₂
Studied at Saobraćajni fakultet Univerziteta u Beogradu
Lives in Pančevo, Serbia
From Pančevo, Serbia
Born on April 19, 1989

Iva Mitrović
What's on your mind?
Benzin je mnogo poskupeo. Treba mi društvo za vožnju.
Studied at Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu
Lives in Beograd, Serbia
From Arilje, Serbia
Born on June 16, 1989

StuDrive
drive with a smile

www.5u1.rs

PUTUJ U DOBROM DRUŠTVU I ZABAVI SE!
:D

EKOTURIZAM, PUTOVANJA U SKLADU SA PRIRODOM

Teodora Kovrlija

Ovaj pojam sve češće čujemo kada se govori o potencijalima Srbije i zemalja regiona. Poslednjih godina dosta se radi na edukaciji i promociji ovakvog vida turizma ali i dalje sve ostaje ne potencijalima. Malobrojne turističke agencije i ekološke grupe nude ovaj vid turizma. Međutim, česta je zabuna između termina seoski i ekološki turizam. Oni se prepliću ali se ne mogu izjednačiti.

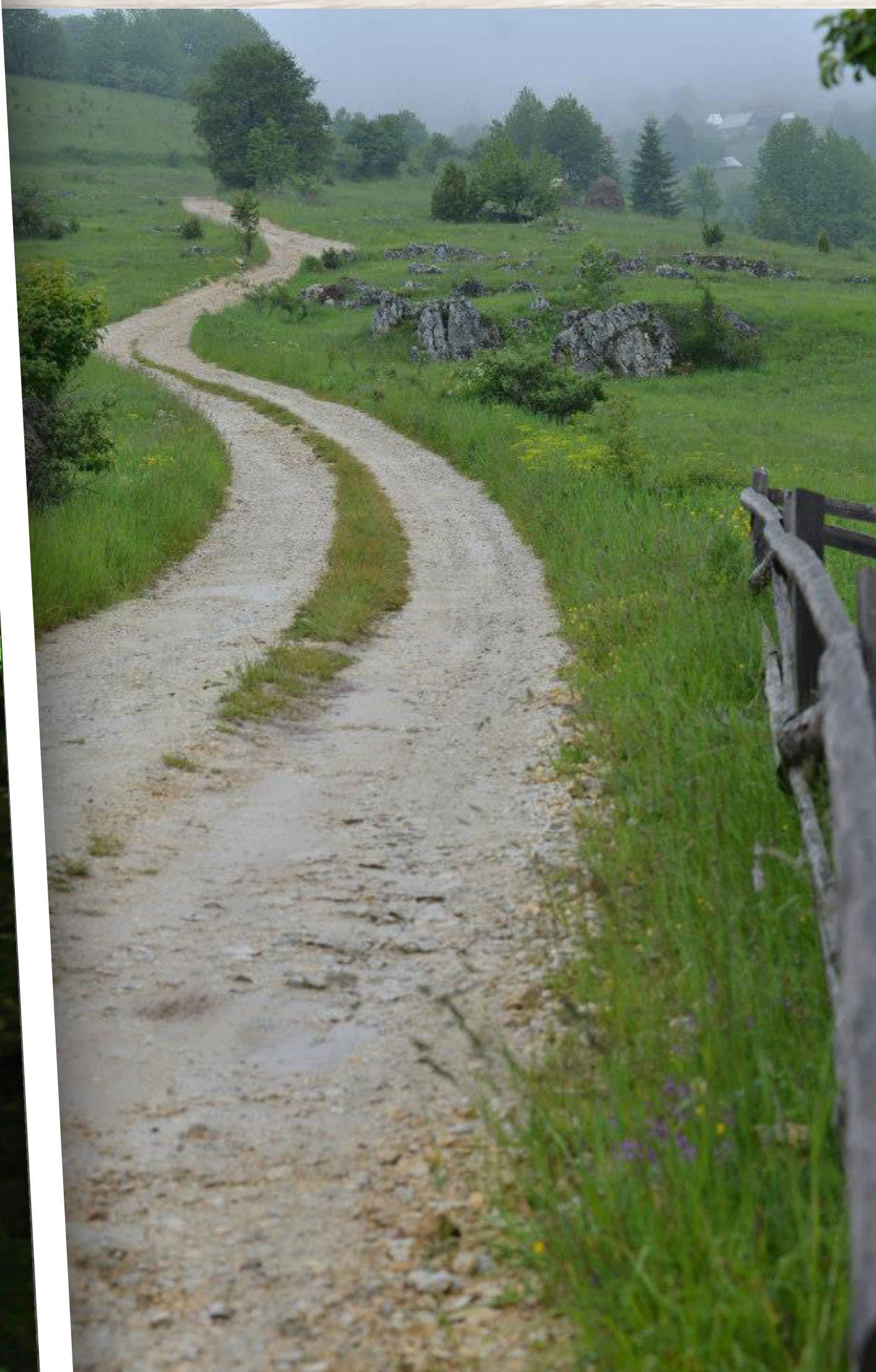
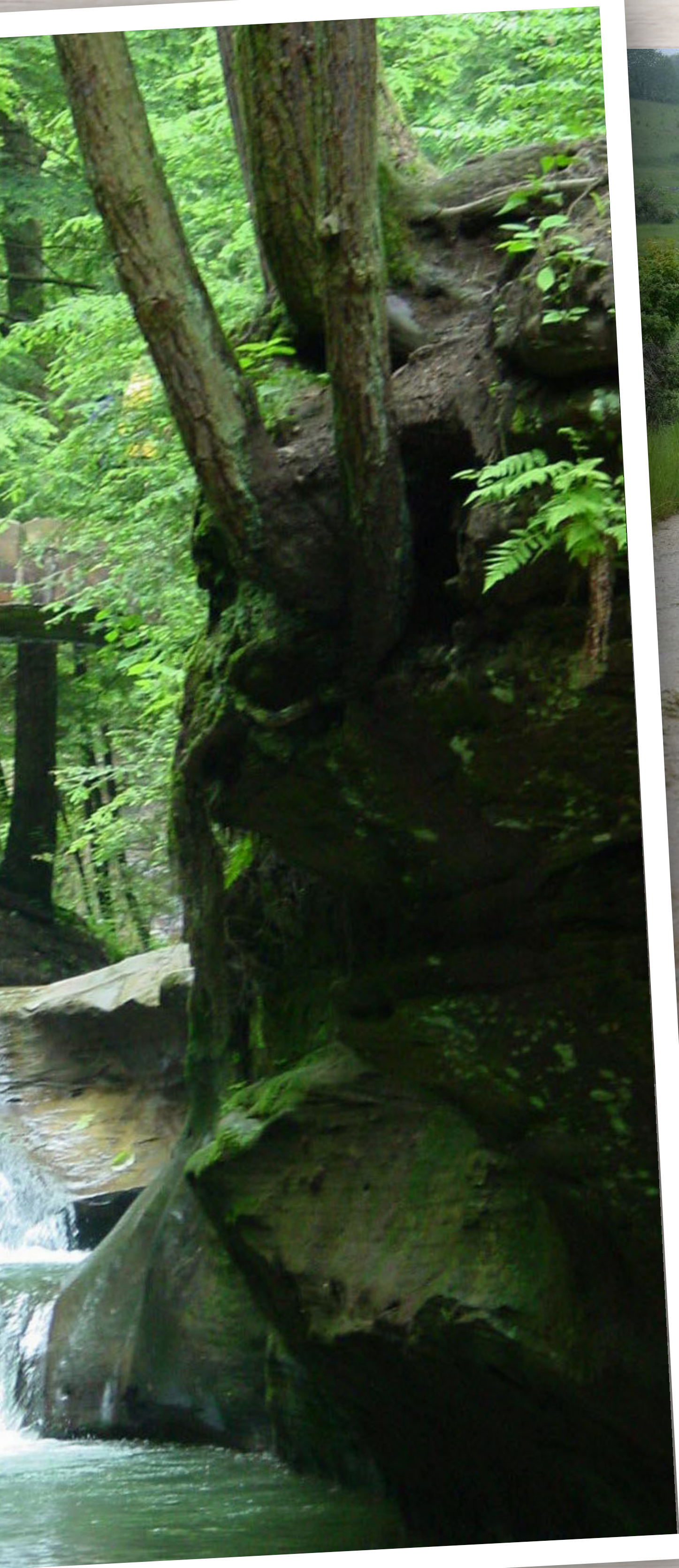
U svetu, situacija je značajno drugačija u odnosu na Srbiju i region.

Prepoznajući ogroman značaj očuvanja životne sredine industrija turizma rešila je da se prikloni ovom globalnom svetskom trendu.

Da li ste znali da je Kenija jedna od zemalja koja najveći deo svojih prihoda akumulira upravo zahvaljujući ekoturizmu? Kenija je jedna od prvih zemalja koja je dobro unovčila svoje prirodno bogatstvo. Procenjuje se da samo jedan lav iz krda zemlji donese zaradu više od 50 miliona dolara godišnje.

Brojni nacionalni parkovi, egzotični predeli i me-

sta sa netaknutom prirodom sve su popularnije turističke destinacije. Zaljubljenici u prirodu, mladi istraživači, avanturisti, volonteri, ekolozi i biolozi okrenuli su se ovakvom vidu turizma. Ekoturizam je vid turizma koji pojedincima omogućava da posete različite predele i tom prilikom se edukuju i zabave, a istovremeno ih motivišući da svojim delovanjem ne ugrožavaju životnu sredinu i prirodne i kulturne resurse.

Eko turisti su osobe koje žele da što više „upiju“ atmosferu mesta koje su posetili, kupuju domaće proizvode, ako je moguće organske, upoznaju običaje i kulturu meštana i trude se da što manje zagađuju sredinu u kojoj su se našli. Umesto automobila biraju železnicu (ako

je moguće) , voze se biciklom, šetaju i uživaju u prirodi ali i preduzimaju određene akcije koje utiču na poboljšanje životne sredine. Ekoturizmom se ne može smatrati samo šetnja šumom, rafting rekom ili planinarenje, budući da tom prilikom nismo ni na koji način doprineli

poboljšanju kvaliteta lokacije koju smo posetili. Medjutim, ako se prilikom raftinga uključimo u akciju čišćenja rečnog korita ili zagađene obale onda je naša poseta imala svoj ekološki cilj i smisao. Ekoturizam nije samo turizam, to je turizam koji objedinjuje aktivizam i ljubav prema prirodi.

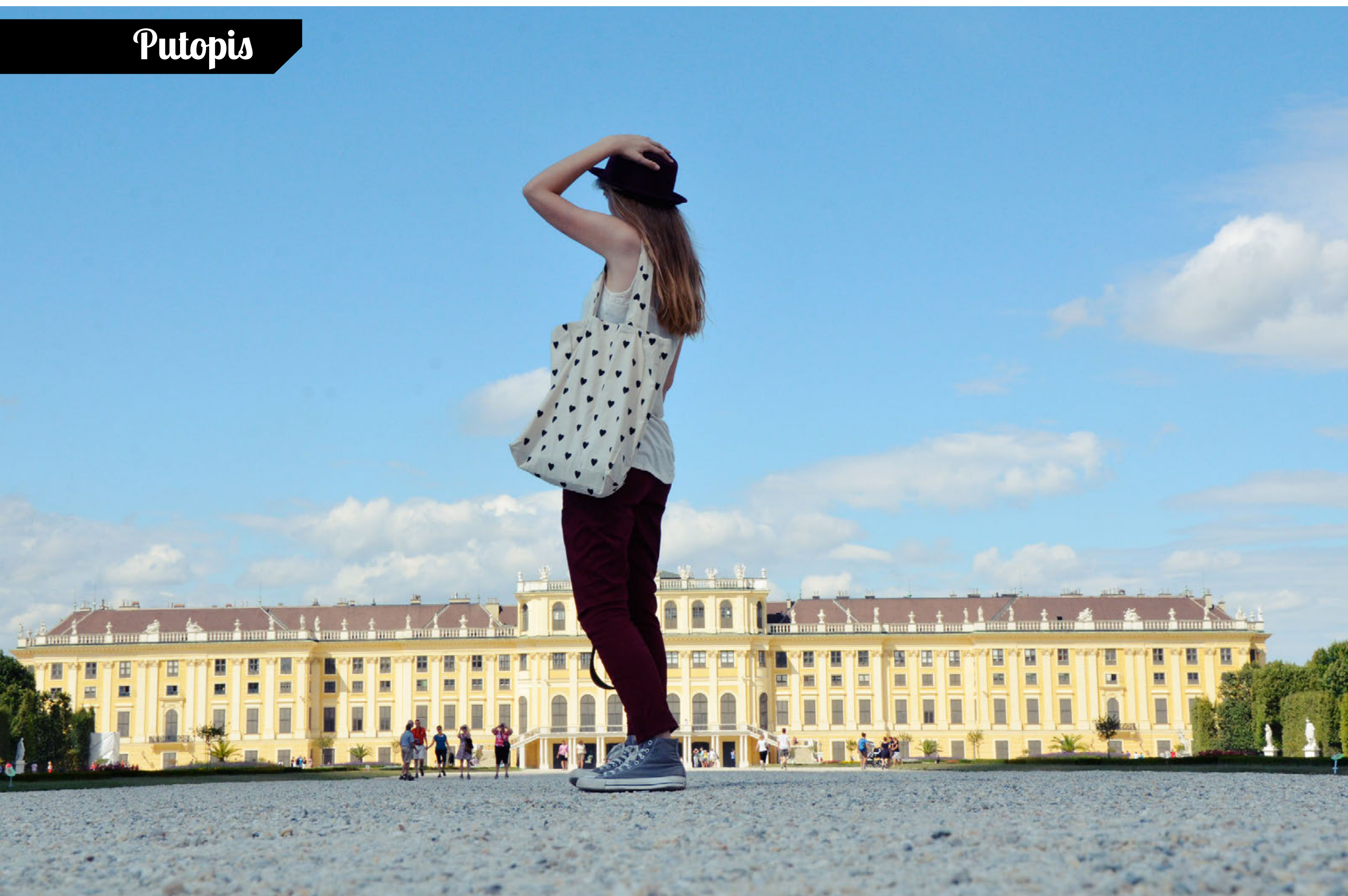
Prilikom organizacije ovakvih putovanja veoma je važno voditi računa o zagađenju okoline, pronalaženju što jednostavnijih smeštajnih kapaciteta i ograničenju posetilaca u isto vreme. Dakle, nije dovoljno reći kako Srbija ili bilo koja druga zemlja ima velikih ekoloških potencijala. Potrebno je organizovati barem osnovnu infrastrukturu i edukovati kako turističke vodiče koji žele da se specijalizuju za ovaj vid turizma, tako

i posetioce.

Kod nas se često povezuju eko i seoski turizam jer postoji veliki broj ruralnih područja sa netaknutom ili dobro očuvanom životnom sredinom. Ovakvih primera u praksi ima dosta, a neki od najpoznatijih su selo Košutići (Rudnik), Sirogojno (Zlatibor), Knić, Kamena Gora, Mokra Gora.

Nacionalna Asocijacija za ekoturizam "Ekoturizam Srbija" je nevladina organizacija koja svojim delovanjem pokušava da skrene pažnju javnosti na sve neiskorišćene potencijale Srbije kao ekološke destinacije.

Beč

Tekst i fotografije
Sonja Lazukić

Poznat je kao grad Mocarta i Betovena. Ako se za Frankfurt kaže da je nezvanična finansijska prestonica Evrope, Viena ili Beč kako ga mi zovemo, je onda nesumnjivo Evropska prestonica kulture.

Slušala sam mnogo o njemu. Jedni su govorili da je miran i pomalo dosadan grad, sa druge strane bilo je i onih koje je ostavio bez daha.

Kao dete odraslo u Novom Sadu, koji poseduje arhitektonsku zaostavštinu velike Austro-Ugarske monarhije, od Beča sam imala velika očekivanja. Ovog leta ukazala mi se prilika da ga posetim i otkrijem njegove čari.

Posle nesto više od 6 časova vožnje, stigli smo.

Smestili smo se u mirnom delu grada. Tek po koji automobil, s vremena na vreme remetio

bi idilu. Kako sam po prirodi nestrpljiva, nisam čekala dugo da krenem u avanturu i zavirim u svaki ćosak ovog neverovatnog grada. Šetali smo dugo i trudili se da upijemo sve boje, mirise i duh grada.

Svaka nova ulica ostavljala me je bez

daha. Ta divna srednjevekovna arhitektura, nasmejani ljudi i moj dragi učinili su ovo mesto u tom trenutku, savršenim mestom za život. Osetila sam se kao da sam konačno stigla kući. Mirnoća kojom odiše Beč veoma mi je prijala. Na svakom koraku mogla se čuti klasična muzika. U vazduhu se osećao duh 19 veka pomešan sa užurbanim ritmom urbane sredine.

U Beč sam se zaljubila na prvi pogled i sigurno ću mu se iznova i iznova vraćati.

NAUČITE ŠVEDSKI UZ POMOĆ RAČUNARA

DA LI STE ZNALI DA ZAHVALJUJUCI JEDNOJ PREDUZI-
MLJIVOJ DEVOJCI MOŽETE NAUČITI ŠVEDSKI – I TO SE-
DEĆI KOD KUĆE ZA SVOJIM RAČUNAROM?

Milica Stojković je na fakultetu otkrila svoju lju-
bav prema skandinavskim zemljama, a očarala
ju je melodičnost švedskog jezika. Zahvaljujući
njenoj posvećenosti, učenju i talentu za savla-
davanje jezika još kao student počela je da drži
privatne časove švedskog jezika zainteresova-
nim polaznicima. Brusila je svoje pedagoško
iskustvo u školama jezika koje u svojoj ponudi
imaju taj jezik. Međutim, u jednom trenutku po-
želela je veći izazov i došla na ideju da podeli
svoje znanje putem društvenih mreža uvidevši
da postoji interesovanje za učenje jezika u lo-
kalnim sredinama gde nema privatnih škola. U
našoj zemlji nema puno škola koje nude kurse-
ve švedskog, a polaznici iz manjih gradova i ru-
ralnih sredina nemaju mogućnosti da prisustvu-
ju kursevima. Zbog toga je odlučila da upotrebi
svoje veštine i iskustvo u društvenim medijima i
omogući svakom korisniku internet, ma gde se
on nalazio, učenje švedskog jezika.

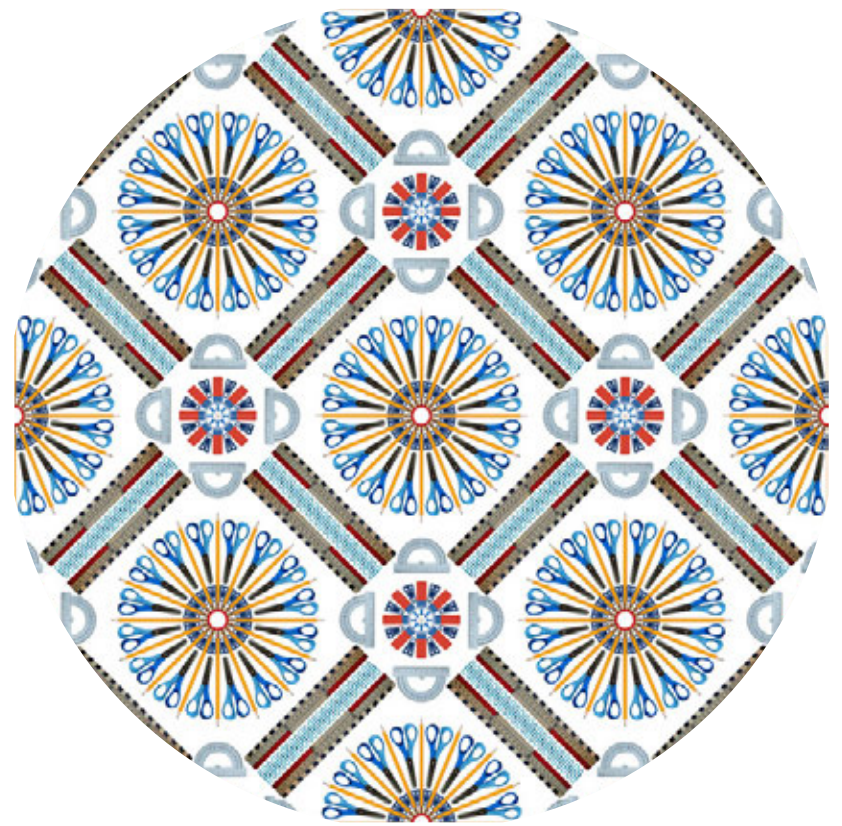
ŠTA JE OD KOMPJUTERSKE OPREME POTREBNO TVOJIM POLAZNICIMA?

Ono što je neophodno da bi se nastava ne-
ometano odvijala jeste funkcionalna internet
veza koja omogućava, pre svega, dobar pre-
nos zvuka, a to je danas moguće postići i na
jako malim brzinama protoka. Poželjno je pose-
dovanje kamere, pogotovo u početnoj fazi uče-
nja, kada je važno što bolje savladati izgovor,

čemu dosta doprinosi i vizuelna komponenta.
Bilo je, međutim, slučajeva kada je od samog
početka sve savršeno funkcionisalo i bez nje.
Što se tiče ostalih audio uređaja (mikrofona,
slušalica itd.), oni se mogu, ali ne moraju kori-
stiti od strane đaka, dok god nema tehničkih
prepreka učenju. S moje strane su oni, narav-
no, uvek prisutni kako bi kvalitet nastave u tom
segmentu bio na najvišem nivou. Đaci mogu
imati knjigu u elektronskom ili štampanom for-
matu ispred sebe, što se odnosi i na sav ostali
material. Svakom od nas odgovara različit prin-
cip učenja, pa uvek ima prostora za dogovor i
prilagođavanje u radu.

KAKVO JE INTERESOVANJE ZA OVAJ NESVAKIDAŠNJI VID UČENJA JEZIKA?

Moram priznati da sve više ljudi prihvata ovakav vid učenja, a prednosti su svakako brojne. Učite kod kuće, u prijatnom okruženju, u terminima koji vama odgovaraju. Ukoliko izvesna sumnja kod polaznika na početku i postoji, ona vrlo brzo nestaje, kada se uvere da ceo sistem u praksi zaista funkcioniše.

Ponosna sam na to što je među đacima bilo i mlađih i starijih, onih sa boljim ili slabijim poznavanjem rada na računaru, ali smo sve eventualne prepreke uvek zajedno i uspešno savladivali. Puno sam pozitivnih reakcija dobila i kada su u pitanju stranica i profil “Naučite švedski” na Fejsbuku i Tviteru, pa se nadam da će se oni još više razvijati u budućnosti.

DA LI JE POLAZNICIMA POTREBNO VIŠE ČASOVA DA BI NA OVAJ NAČIN KVALITETNO SAVLADALI JEZIK? POSTOJE LI PREPREKE U OVAKVOM VIDU UČENJA?

Broj časova i njihov tempo zavise isključivo od potreba i napretka samog pojedinca. U tom pogledu, ne postoji razlika između klasičnih individualnih časova i časova preko interneta. Ukoliko se radi u paru, moguće je da će i period učenja biti u izvesnoj meri duži. Meni, kao predavaču, bitno je pre svega da svako od njih stekne određeno znanje, u skladu sa datim vremenskim okvirima i da sa časa odu zadovoljni onim što su prethodno naučili.

Na početku je naravno potrebno napraviti procenu i plan rada shodno okolnostima i pridržavati ih se koliko je to moguće, a prostor za napredak uvek postoji. To je velika prednost u ovakvom radu, zato što je u prvom planu znanje, a ne već unapred određeni fond časova, što je u najvećem broju slučajeva karakteristično za privatne škole stranih jezika.

DA LI JE BILO NEKIH SMEŠNIH SITUACIJA SA TVOJIM UČENICIMA BUDUĆI DA NISTE U DIREKTNOM KONTAKTU NEGO IZMEĐU VAS POSREDUJE RAČUNAR?

Ne mogu posebno izdvojiti nijednu komičnu situaciju nastalu u tom smislu, ali se uvek trudim da atmosfera u toku časova bude opuštena i prijateljska, pa samim tim uvek ima trenutaka i za šalu.

DA LI JE CENA KURSA NIŽA U ODNOSU NA ONU KOJU BISMO UPLATILI U KLASIČNOJ ŠKOLI JEZIKA?

Privatni časovi jezika se po mnogo čemu razlikuju od časova u školama jezika, između ostalog i po ceni. Puno je faktora koji na to mogu uticati. Bitno je da u tom pogledu postoji

Stokholm ili "Severnu Veneciju", kako ga često nazivaju, svako ko ne treba zaobići, ali puno je i manjih gradova koji imaju šta da ponude

sklad sa kvalitetom nastave koji nudite i truda koji u njenu relaciju ulažete, a mislim da to ljudi u većni slučajeva umeju da prepoznaju i naprave razliku. Troškovi života su sa druge strane veliki, pa se trudim da i na tom polju budem korektna.

Imam utisak da se poslednjih godina u Srbiji sve više govori o skandinavskim zemljama. Njihov minimalistički dizajn je omiljen među mladima, a u Beogradu je poslednjih godina moguće kupovati pojedine švedske i norveške brendove.

ŠTA TEBE NAJVIŠE ODUŠEVLJAVA KADA JE ŠVEDSKI STIL ŽIVOTA U PITANJU?

Ima zaista puno toga što bih izdvojila. Uređeni sistem u kome žive jeste njihov sopstveni proizvod, ali je današnje švedsko društvo takvo kakvo jeste i zbog velike multikulturalnosti koja postoji i koja doprinosi poštovanju identiteta svakog pojedinca i različitosti na svim nivoima. Ne ustručavaju se da budu kritični, da preispituju stavove i da prvi pomeraju granice u razmišljanju. To je jedna od stvari koje me u najvećoj meri fasciniraju. Zbog toga je, verujem, ova severna zemlja i iznedrila puno velikih umova u različitim sferama.

NA FACEBOOK STRANICI OBJAVLJUJEŠ RAZLIČITE ZANIMLJIVOSTI IZ OPŠTE KULTURE. ŠTA PORUČUJEŠ NAŠIM ČITAOCIMA DA NIKAKO NE PROPUSTE UKOLIKO PUTUJU U ŠVEDSKU?

U Švedskoj svako može pronaći nešto zanimljivo u skladu sa interesovanjima, bilo da se radi o gradovima ili selima, provodu, spomenicima kulture ili netaknutoj prirodi koje ima na svakom koraku. Stokholm ili "Severnu Veneciju", kako ga često nazivaju, svakako ne treba zaobići, ali puno je i manjih gradova koji imaju šta da ponude. Iako malo hladniji, sever Švedske takođe obiluje lepotama. Doživeti fenomen polarnih dana i noći, za mnoge je prelepo iskustvo. Preporučila bih svima da pažljivo isplaniraju svoje putovanje, jer je puno toga što im može okupirati pažnju. Ukoliko ne vole sneg, možda je leto pravi trenutak da se otisnu na sever i bar na kratko sklone od domaćih, često visokih temperatura.

Milicu možete pratiti na njenoj Facebook stranici **Naučite švedski** i istoimenom Twitter **nalogu**.

Mladi od ideje

Tamara Đurđević

Teodora Kovrlija

Fotografije: Aleksandra Skorupan

Tamara Đurđević je mlada umetnica i preduzetnica iz Srbije koja odlučila da napusti svoj dotadašnji, stalni posao i upusti se u neizvesne preduzetničke vode.

Ipak, nije se pokajala.

Poslednjih šest meseci Tamara pravi jedinstvene „Unikatne rokownike“ različitih dimenzija i namena. Nakon što je investirala u prese i materijale za korićenje, šarene materijale i sav potreban alat, samo njena mašta je granica mogućnosti. Za ovo kratko vreme, Tamara na svojoj Facebook stranici ima više od 8 hiljada lajkova, veliki broj prodatih rokownika i stalni porast novih narudžbina.

Sa Tamarom sam pričala o izazovima preduzetništva u našoj zemlji i njenim iskustvima kada je pokretanje malog biznisa u pitanju.

OD TRENUTKA KADA SI SE U PUSTILA U AVANTURU KREIRANJA BRENDA „UNIKATNI ROKOWNICI“ NIJE PROŠLO MNOGO VREMENA, A ČINI SE DA VELIKI BROJ LJUDI ZNA ZA TVOJ PROIZVOD? NA KOJI NAČIN SI TO POSTIGLA?

Imala sam tu sreću da sam student (nadam se ne jos dugo) marketinga, tako da sam sve svoje znanje pokušala da usmerim na kreiranje svog biznis plana, kao i da upotrebim sve što sam naučila istražujući na temu marketinga. Kao što svi znamo, najbolje je sve naučeno primeniti u praksi, a da li sam položila - vreme će pokazati.

Srećom, danas je o marketingu apsolutno sve dostupno na internetu, tako da je to znanje svakome dostupno.

Ono što je kod mene bio ključ uspeha je : želja za nečim novim, puno pozitivne energije,

podrška dragih ljudi, dobra motivacija i velika pomoć mog momka Bojana, bez koga nijedan rokovnik ne bi bio napravljen.

Nas dvoje smo se veoma hrabro upustili u celu tu pricu i veoma smo ponosni što nas ljudi podržavaju i za sada smo zadovoljni kako sve to teče.

SRBIJA NIJE VELIKO TRŽIŠTE. SAMIM TIM I KONKURENCIJA NIJE TOLIKO ŽESTOKA. DA LI TI JE TO BILA OLAKŠAVAJUĆA OKOLNOST BUDUĆI DA NEMA PUNO LJUDI KOJI PRAVE RUČNO IZRAĐENE PREDMETE, A POSEBNO NE ROKOVNIKE?

Srbija je zapravo veliko tržište. Od kako sam počela da se bavim online prodajom, kao i ozbiljnijom izradom rokovnika, počela sam da posećujem sajmove rukotvorina i broj izlagača me stalno iznenadi.

Devojke i žene u Srbiji stvarno imaju dara i ukusa.

Na sajmovima se mogu naći razni korisni i ukrasni predmeti, izrađeni raznim tehnikama.

Činjenica da su rokovnike zamenili mobilni i tablet uređaji, svakako nije olakšavajuća okolnost.

Ipak, ja se ne predajem i verujem da i dalje postoje ljubitelji dobrog, starog pisanja olovkom.

KADA SI ODLUČILA DA POČNEŠ DA PLASIRAŠ SVOJ PROIZVOD NA TRŽIŠTA U REGIONU?

Sve je to krenulo veoma spontano.

Kao i svaki mladi preduzetnik, na samom početku svog posla, nisam ni razmišljala da se odmah upustim u tako nešto.

Srećom, putem Facebooka i ostalih društvenih mreža, devojke iz BiH i Hrvatske su pokazale veliko oduševljenje sa onim što radimo.

**NAS DVOJE SMO SE
VEOMA HRABRO
UPUSTILI U CELU TU
PRICU I VEOMA SMO
PONOSNI ŠTO NAS
LJUDI PODRŽAVAJU
I ZA SADA SMO
ZADOVOLJNI KAKO
SVE TO TEČE**

To je dovelo do čestih porudžbina.

Nažalost, međunarodne bankarske transakcije nisu povoljne, pa sam u saradnji sa dve stvarno divne devojke uspjela da uvedem redovne isporuke za obe susedne države.

Ovim putem bih volela da spomenem i Jelenu Kapor iz Sarajeva, kao našu saradnicu za BiH, kao i Mariju Nikšić koja nam pomaze u realizaciji rokovnika na Hrvatskom području.

Pre samo 4 meseca, tim "Unikatni Rokovnici" je činilo samo nas dvoje. A sada slobodno mogu reći da bez ovih devojaka dosta toga ne bi bilo moguće, tako da su i one postale deo našeg malog kreativnog međunarodnog i veselog tima. Veoma sam im zahvalna, kao i svim devojkaama koje ruše stereotipe o verskim i nacionalnim razlikama.

Ovo je dokazalo da umetnost stvarno nema granice.

SREĆOM, PUTEM FACEBOOKA I OSTALIH DRUŠTVENIH MREŽA, DEVOJKE IZ BIH I HRVATSKE SU POKAZALE VELIKO ODUŠEVLJENJE SA ONIM ŠTO RADIMO

KOJI JE NAJVEĆI IZAZOV NA KOJI SE DO SADA NAIŠLA?

Još uvek nisam imala vremena da sednem i posvetim se klasifikaciji izazova na koje smo do sada naišli. Nekako je svaki drugačiji i uvek liči na onaj prethodni.

Kada se pojavi deluje mnogo strašnije nego što stvarno jeste.

Ono što bi možda izdvojila kao

nešto što se u svakom izazovu prožima je svakako nedostatak repromaterijala, kao i izbor dostupnosti dezena i alata.

Ali i to će se vremenom sigurno promeniti, tako da se trudim da ne pridajem veliki značaj tome i da uradim najbolje što mogu od onoga sa čim raspolažemo.

KOJI JE TVOJ SLEDEĆI VELIKI CILJ KADA JE PROIZVODNJA ROKOVNIKA U PITANJU?

Za sada razmišljam samo u pravcu u kome se trenutno nalazim.

A to je proširenje prodajne mreže, kako u Srbiji, tako i u Hrvatskoj i Bosni.

I eventualno proširenje prodajnih mesta gde

se mogu pronaći naši rokovnici.

Ali ne opterećujem se previše budućnošću, jer sam svesna da je ona neizvesna.

Trudim se da se pridržavam plana koji mi je i bio na samom početku posla, kao i da ne izgubimo sebe u jurnjavi za tim snom.

ŠTA SAVETUJEŠ BUDUĆIM PREDUZETNICIMA KOJI OVO ČITAJU?

Da budu hrabri i da ne dozvole nikome da im ukrade ideju i želju za napredovanjem.

Najvažnije je da veruju u sebe i da budu vredni i originalni. Nema potrebe da se trude da liče na druge.

Rad + Istrajnost + Hrabrost = Uspeh.

To je aksiom.

Teodora Kovrlija

Ruche

NEW ARRIVALS CLOTHING SHOES ACCESSORIES BRIDAL

shopruche.com Je jedna od mojih omiljenih online prodavnica. Odlični editorijali u kojima ćete podjednako uživati u fotografijama, scenografiji, šminci i frizuri kao i u odeći. Vintage inspirisana odeća šije se u Americi u manjim serijama i odatle distribuira po svetu.

thebeautydepartment.com Je mesto gde ćete videti tutorijale kako da se našminkate i kreirate izgled koji je pre samo nekoliko dana prikazan na pisti, naučićete kako da pravite najdelotvornije maske za negu lepote ali i kako da popravite polomljeno rumenilo, zgusnuti lak ili istopljeni ruž. Sajt na kome će sve devojke pronaći nešto što ih zanima.

Iza sajta stoje tri uspešne devojke, Amy Nadine koja je stručnjak za šminku, Kristine Ess koja će vam dati ideje za savršeni manikir i frizuru i Lauren Conrad autorka nekoliko knjiga posvećenih modi i lepoti. Kvalitetne fotografije, precizni tutorijali i interesantni video snimci najbolja su preporuka da skoknete do ove stranice.

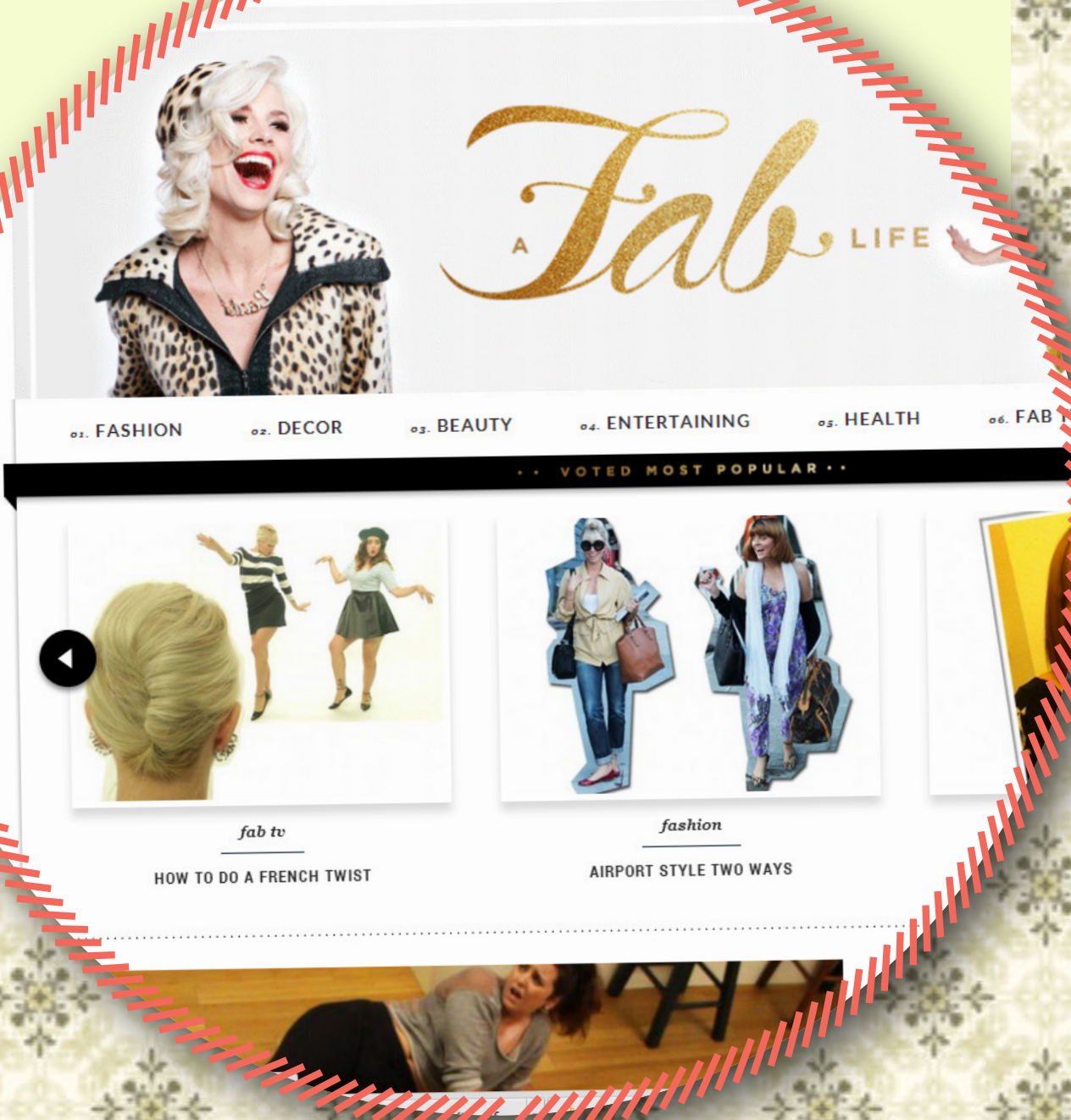
ПОЛИТИКА

www.politika.rs je veb sajt nasih najstarijih novina sa najdužom tradicijom. (mnogi ih smatraju našim prvim novinama, što nije tačno budući da su u Srbiji novine postojale i mnogo ranije, ali se nisu održale poput Politike) Na sajtu možete pročitati kompletan sadržaj dnevnog izdanja i uživati u odličnim kolumnama naših najboljih novinara i pisaca. Mesto gde kvalitetno novinarstvo i dalje opstaje uprkos krizi. Ne zaboravite ni Politikin dodatak Potrošač koji je jedini list (ili jedan od malobrojnih) koji bez senzacionalizma piše o važnim temama i koji vam pomaže da ostvarite svoja prava kao građanin i potrošač.

afablifecom Čini jedan veseo duo. Devojke su jako šarmantne i pozitivne. Prvi put sam čula za njih prateći njihov uspešni šou na YouTube-u. Radile su seriju video snimaka „Door knock design“ na kanalu Digs, u kojima bi svojim prijateljima i poznanicima renovirale životni prostor uz minimalno ulaganje. Uz talenat za pronalaženje kvalitetnog nameštaja i sitnica, puno mašte i kreativnih ideja od najobičnijih mesta pravile su fantastične preobražaje. Serijal se završio i uspešni dvojac je napravio svoj kanal (na You Tube-u) i sajt afablifecom na kome svakodnevno dele svoje modne, dizajnerske i druge savete i prave jednostavne „uradi sam“ tutorijale. Mesto vredno bookmark-a, a ako niste pogledali spomenuti serijal imate moju preporuku.

KO NE VOLI
CIFELE, NE
VOLIM LJUDE

Za Jelenu Karakaš i blog konevolicipele.com ste sigurno čuli. „Ko ne voli cipele“ je jedan od najkvalitetnijih domaćih blogova, a Jelena će vas svojim poletnim, slikovitim stilom pisanja podjednako uspešno „prošetati“ kroz najnovije modne poslastice, egzotične destinacije, aktuelna mesta po gradu i crtice iz njenog privatnog života. Pravi devojački kutak i injekcija pozitivne energije.

VAŠA KOŽA ZASLUŽUJE VIŠE

Teodora Kovrlija

U poslednje vreme sve veći broj ljudi postaje svestan važnosti zdrave i pravilne ishrane. U supermarketima sve više ljudi nosi ceduljice sa štetnim oznakama i proverava šta kupuje, bira organsku hranu ili barem zdraviju ako je u mogućnosti. Svest ljudi je konačno počela da se menja, a samim tim proizdodači su počeli da nude i zdravije alternative.

Uporedo sa ovom prehrambenom koegzistira još jedna ogromna industrija, kozmetička

industrija. Devojkama je ovo jako važna stavka.

Većina devojaka svakodnevno koristi sminku, kreme, losione, tonike i druga sredstva za svakodnevno ulepšavanje. Kako je koža najveći organ na ljudskom telu uopšte nije zanemarljiva količina štetnih materija koje na ovaj način unesemo u naš organizam. Da li bi ste svesno popili sok ili vodu u kojoj je naznačeno da ima formaldehid? U čemu je onda razlika ako svakodnevno lakiramo nokte sa lakovima koji u sebi sadrže pomenutu materiju ili mažemo telo sa kremama koje sadrže razna mineralna ulja koja nisu dobra za naš organizam?

Na ovaj način često, neznajući, u svoj organizam unosimo štetne materije.

Zato je važno da naučimo da čitamo oznake na proizvodima koje kupujemo i da pokušamo da biramo zdraviju alternativu. Često su proizvodi koji ne sadrže štetne materije loše po našu kožu i ekosistem, za nijansu skuplji u odnosu na uobičajenu ponudu, ali ima i dosta izuzetaka pristupačne prirodne kozmetike koju

U istraživanju 2011,
utvrdilo je da je
u svakom od 49
proizvoda pronađena
bar jedna štetna
supstanca

je moguće naći i kupiti na našem tržištu (čak i u drogerijama).

Do nedavno, nije bilo jednostavno naći dezodorans u stiku koji nema aluminijum i parabene. Međutim, sa većom potražnjom za „zdravom“ kozmetikom i proizvođači su se prilagodili.

Etikete na proizvodima znaju da budu vrlo zbunjujuće. Na nekim proizvodima se može naći etiketa 100% prirodno, a istina je nešto drugačija. Mineralne soli koje su derivati nafte mogu se na neki način svrstati u prirodne ali istina je da iako nisu nastale veštačkim putem ove soli nisu dobre za naš organizam. Zato je potrebno obratiti pažnju na sitna slova kojima je ispisan sastav proizvoda umesto natpisa koji često umeju da zavaraju potrošača.

Kozmetička industrija je ogromna mašinerija koja svakodnevno obrće veliku količinu novca i jedini cilj joj je profit. Svakodnevno se „izbacuju“ nove kolekcije, proizvodi se smenjuju kao na traci jer konkurencija je neumoljiva, a devojke nemaju strpljenja da čekaju dugo na novi „ču-

dotvorni“ sastojak već se brzo okreću konkurenciji.

Druga strana medalje koja nam objašnjava zašto se tolika količina štetnih materija nalazi u proizvodima za negu lepote verovatno će vas iznenaditi. U hemijskoj industriji prilikom procesa proizvodnje svakodnevno preostane velika količina otpadnih materija koje ostaju pri preradi nafte ili nekih drugih derivata i on predstavlja teret i višak za kompanije.

Kako velike korporacije ne žele da odvoje novac za bezbedno uništavanje ovih ostataka niti njegovo skladištenje pronašle su izvrstan način da taj otpad „zamaskiraju“ i upotrebe. One te ostatke prodaju kozmetičkoj industriji koja kasnije prilikom proizvodnje koristi te derivate u šamponima, kupkama, sapunima i drugim sredstvima za ulepšavanje.

U istraživanju koje je sprovedeno u decembru 2011. godine, utvrdilo je da je u svakom od 49 testiranih proizvoda pronađena bar jedna štetna supstanca u velikoj količini, dok je prosečan proizvod imao čak četiri štetna sastojka koja

nisu bila navedena u deklaraciji.

Na primer, olovke za oči i korektori sadrže kadmijum (toksičan srebrnobeli meki metal), u puderima se redovno može pronaći nikl, u senkama za oči često ima berilijuma, a neke maskare sadrže čak i arsen. Neki proizvodi, kao što je Maybelline Color Sensation ruž za usne, u sebi su imali 275 puta više olova od dopuštene količine u tragovima.

Kupci ovih proizvoda nikada ne mogu da znaju da li neki od njih sadrži neku štetnu, pa čak i otrovnu materiju, budući da se oni smatraju nusproizvodom procesa proizvodnje i proizvođač nije dužan da to navede u deklaraciji proizvoda.

Imajući u vidu da ih nanosimo na kožu, otrovi iz šminke i ostalih kozmetičkih proizvoda se lako apsorbuju u naše telo, pa mogu da izazovu čitav niz zdravstvenih problema, uključujući čak i poremećaj rada hormona, rak, neurološke probleme, gubitak pamćenja, nagle promene raspoloženja, probleme u trudnoći, bolest bubrega, glavobolje, povraćanje, oštećenje pluća, dermatitis i gubitak kose.

NA ŠTA JE VAŽNO OBRATITI PAŽNJU PRILIKOM KUPOVINE KOZMETIKE?

Za mnoge dodatke je utvrđeno da su veoma štetni po čovekovo zdravlje. Bitno je naučiti oznake najučestalijih toksičnih dodataka koje možete izbeći čitanjem deklaracija na proizvodima.

Među najopasnije kozmetičke hemikalije ubraja se **natrijum laurileat sulfat** (na deklaraciji će često pisati sodium laureth sulfate), koji nalazimo u šamponima za kosu, kupkama, gelovima za tuširanje, zubnim pastama. Ova materija se svakodnevnim korišćenjem taloži u našem telu. Zadržava se u tkivu srca, jetre, pluća i mozga. Kod dece u ekstremnim slučajevima može izazvati slepilo.

Propilen glikol (propylene glycol) nalazimo u regenerativima za kosu, dezodoransima, stikovima, losionima za telo i zubnim pastama. Veoma čest je sastojak šminke. Izaziva alergijske reakcije i u ekstremnim slučajevima ekceme. Bezbedni glikoli se sve češće upotrebljavaju umesto propilena, a stručnjaci preporučuju da se ne koriste u dozama većim od 50 odsto proizvoda.

PEG (Polyethylene glycol) se koristi kao odmašćivač. Nalazi se u kupkama, sapunima, gelovima za tuširanje. Sumnja se da izaziva rak i šteti imunitetu.

Parabeni se mogu pronaći u najvećem broju kozmetičkih preparata. Procenjuje se da gotovo devedeset posto kozmetičkih proizvoda uključujući i neke koji se reklamiraju kao prirodni sadrži ovaj konzervans. Nalaze se u ruževima za usne, losionima, kremama za samopotamljivanje, hidratantnim kremama, kremama za suncanje, puderima za lice. Paraben se navodi kao jedan od uzročnika raka dojke jer je pronađen u većim količinama kod žena koje su obolele od ove bolesti. Budući da je jedan od najupotrebljavanijih konzervanasa u kozmetičkoj industriji vremenom smo izloženi njegovom dejstvu što dovodi do nagomilavanja u našem organizmu.

DEA (diethanolamine) se koristi u kozmetici zbog penušavih i emulzivnih svojstava. Nalazi se u kupkama, gelovima za tuširanje, pilinzima. Povezan je sa alergijskim reakcijama i iritaci-

Lista dodataka koje treba izbegavati je poprilično duga ali ukoliko smo dovoljno informisani možemo naći veliki broj proizvoda koji ne sadrže pomenute otrove

jama očiju, a na labaratorijskim životinjama se pokazao kao veoma kancerogen.

TEA (triethanolamine) se koristi kao deterdžent na koji postoji visoka reaktivnost kože. Nalazi se u šamponima i kupkama, losionima i kremama za brijanje. U kombinaciji sa nitratima što je često u mnogim šamponima i kupkama, postaje kancerogen.

PVP/VA Copolymer se može naći u šminci i preparatima za oblikovanje kose. Najčešći je sastojak senki za oči i bronzera. Smatra se toksičnim jer izaziva tesaurozu, bolest koja se opisuje kao prisustvo stranih tela u plućima. Veruje se da je uzrok ovog oboljenja udisanje prilikom korišćenja lakova za kosu. Životinje koje su

dolazile u dodir sa ovom materijom u labaratorijskim uslovima dobijale su tumore.

Petrolatum je poznat i kao „petrolejski žele“. Nalazi se u kremama za bebe, regenerativima, losionima, šminci, lakovima i trakama za depilaciju. Veoma je čest sastojak zato što je vrlo jeftin. Upotrebljava se u kremama i drugim proizvodima za negu tela zbog svojih svojstava on trenutno čini kožu hidriranom i ujednačava njen izgled. Deluje tako što formira uljani sloj na površini kože koji sprečava isparavanje tečnosti i tako prividno hidrira kožu čineći je glatkom i mekanom a zapravo je isušuje i izaziva alergijske reakcije.

Stearalkonium chloride je prvobitno nastao

u laboratoriji proizvođača omekšivača za veš. Nalazi se u preparatima za oblikovanje kose, regenerativima i kremama. Izaziva alergijske reakcije kože, očiju i sluzokože i smatra se toksičnim.

Formaldehid je jedan od najštetnijih sastojaka koji se nalaze u kozmetici. Najčešće ga ima u lakovima za nokte, sapunima, lepkovima za trepavice i bojama za kosu. Svojom dejstvom uništava imuni sistem, izaziva probleme sa disanjem, alergijske reakcije, a smatra se da uzrokuje i neke vrste raka.

Benzoin peroksid se često koristi u preparatima koji obećavaju matiranje masne kože. Najčešće se nalazi u losionima, kremama, kupkama i sapunima za lice. Štetan je za kožu, izaziva alergijske reakcije i prerano starenje kože.

Mineralna ulja treba izbegavati zato što oštećuju i isušuju kožu, zatvaraju pore i doprinose starenju kože. Najpoznatije je baby ulje.

Rafinisana ulja takođe treba izbegavati jer su izgubila svoja korisna svojstva prilikom procesa proizvodnje. Prividno zaglađuju kožu i čine je mekom, a zapravo je isušuju i zatvaraju pore.

Razni sintetički dodaci poput zrnaca i komadića plastike koje je moguće naći u sredstvima za piling oštećuju kožu redovnom upotrebom i remete njen prirodni balans

Prirodna kozmetika
ima kraći rok trajanja
u odnosu pa
nećete više gomilati
preparate

ODLIČNA ALTERNATIVA KUPKAMA i sredstvima za tuširanje su prirodni sapuni čiji su proizvođači u poslednje vreme sve brojniji. Dostupni su i gelovi i kupke koji ne sadrže ove materije. (primer Alverde, Korres)

UMESTO LOSIONA POSLE KUPANJA koristite prirodna nerafinisana ulja ili mleka bez pomenutih hemikalija kojih ima u svim velikim drogerijama i apotekama, a oni umešniji i maštovitiji mogu pokušati da naprave svoju verziju sapuna, šampona ili butera za telo. Na internetu postoji mnoštvo prirodnih recepata.

MASKE I PAKOVANJA ZA KOSU veoma lako možete napraviti sami u domaćoj radinosti i bićete sigurni da to što ste napravili stvarno deluje umesto da maskira problem.

Prirodna kozmetika ima kraći rok trajanja u odnosu na konvencionalnu pa nećete više gomilati preparate u svojim kozmetičkim ormarićima već ćete kupovati samo ono što koristite.

Možda je **KARMIN NA BAZI PRIRODNIH ULJA** za nekoliko stotina dinara skuplji od onog konvencionalnog, ali dugoročno gledano znaćete šta unosite u svoj organizam i nećete sutra taj novac davati za saniranje posledica upotrebe nezdrave kozmetike i šminke.

Moda Oni su je promenili

Čarls Den Gibson

Čarls Den Gibson

Minja Cvetković

Da bih podelila sa vama značaj koji je Čarls Gibson imao na modu, i približila promene koje je svojim ilustracijama izazvao, potrebno je da se vratimo čitav jedan vek unazad, tačnije, u period od 1900. do 1914. godine, poznatiji je kao La Belle Epoque ili edvardijanska era.

Mnogima su, i to sa razlogom, prva asocijacija na ovu eru raskoš i luksuz. Cilj je bio da se demonstrira ekstravagantni način života novopečenih bogataša, a jedno od oruđa za to bila je moda, naročito ona namenjena ženama.

Njihovo svakodnevno učešće u brojnim aktivnostima zahtevalo je nekoliko presvlačenja dnevno (imale su kostim za prepodne, šetnju, kupovinu, ručak, večer..) i samim tim veliku količinu odeće koju su posedovale. Bile su poznate kao “velike dame dokolice”. Upravo ova praksa presvlačenja više puta dnevno bila je pokazatelj ekonomskog statusa i bogatstva. Dominantna silueta tog perioda bila je “S” linija koja je podrazumevala naglašene grudi, bokove i uzak struk, a

Cilj je bio da se demonstrira ekstravagantni način života novopečenih bogataša, a jedno od oruđa za to bila je moda, naročito ona namenjena ženama

dobijala se nošenjem korseta. Dnevne haljine su rađene sa visokom kragom uz vrat, dok su one za večer pokazivale leđa, ramena i naglašeni dekolte. Kako bi se postigao lep pad korišćeni su materijali poput šifona i mnoštvo detalja od čipke. U ovo vreme prenaplašene ra-

skaši, šešira ukrašenih pticama i cvećem, teških haljina i skupocenog nakita, Amerikanac

Čarls Den Gibson je u svojim modnim ilustracijama stvorio imidž Gibson devojke. Sve je počelo tako što je Gibson bio veoma bolešljivo dete, a njegov otac, da bi ga naterao da oстане

Mlade žene su počele da shvataju da ne bi trebalo da im bude zabranjeno da učestvuju u sportskim aktivnostima ili da glasaju. Takođe, počele su da uviđaju na koji način utiču na muškarce i da to iskorišćavaju.

Čarls Den Gibson

u krevetu, učio ga je da crta siluete. Ispostavilo se da je bio veoma talentovan i već sa dvanaest godina je dobio prva priznanja. Iz finansijskih razloga je napustio školu sa devetnaest godina i 1885. godine našao posao u magazinu Life (čiji je i vlasnik na kraju postao). Pet godina kasnije ilustrovao je poznatu Gibson devojkicu kao ideal svake žene i san svakog muškarca.

Za razliku od "velikih dama dokolice" Gibson devojkica je predstavljala mlađi i više atletski tip ženstvenosti koji je devojkama nudio neformalniji izgled i umerenu dozu maskulanizacije koja

se ogledala u preuzimanju određenih elemenata muške mode. Odeća Gibson devojkica je bila povoljnija u odnosu na ostatak tadašnje ponude pa je zahvaljujući ovome njen imidž dobio veliku popularnost i označio prekretnicu izazivajući dominaciju visoke mode. Gibson devojkica je nagoveštavala novo vreme u kome su žene iz srednje klase dobile mogućnost obrazovanja i profesionalizacije.

Ona je predstavljala spoj tradicionalnih predstava o ženstvenosti i ideala nove žene koja je trebalo da bude sposobna, samostalna i sigurna u sebe, ali i da se uvek pridržava manira i bude dama u svakom smislu te reči. Devojke širom Amerike su kopirale izgled Gibson devojkice, naročito prepoznatljivu raskošnu punđu, ali ono što je imalo najviše uticaja nije bila odeća već kopiranje stava i ličnosti, prakse zahvaljujući kojoj su žene uvidele svoje potencijale i izašle van ograničenja koje im je tadašnje društvo nametalo. Kako je istakla Elizabet Vilson, mlada devojkica na samom početku 1900-ih koja bi kupila bluzu u stilu Gibson devojkice nije kupovala samo bluzu već i simbol emancipacije i uspeha. Mlade žene su počele da shvataju da ne bi trebalo da im bude zabranjeno da učestvuju u sportskim aktivnostima ili da glasaju.

TAKOĐE, POČELE SU DA UVIĐAJU na koji način utiču na muškarce i da to iskorišćavaju. Gibson je svoje devojkice predstavljao kao toliko fatalne za muški rod da bi ih oni pratili svuda bez pogovora. Njegove ilustracije su često ove idealne devojkice prikazivale kao, sa jedne strane same, a sa druge frustrirane i nezadovoljne kada romansa prestane pa su utehu tražile u druženju sa drugaricama. Iz svih ovih razloga može se reći da je Gibson svojim ilustracijama pomerio socijalne granice tog doba predstav-

Za razliku od “velikih dama dokolice” Gibson devojka je predstavljala mladi i više atletski tip ženstvenosti koji je devojkaama nudio neformalniji izgled i umerenu dozu maskulanizacije koja se ogledala u preuzimanju određenih elemenata muške mode.

ljajući novu žensku ulogu koja je bila sušta suprotnost tradicionalnoj.

Oličje Gibson devojke bila je glumica Kamil Kliford koja je bila personifikacija nove žene – samosvesne i uspešne. Početkom 1900. godine pobedila je na takmičenju koje je bilo organizovano od strane Čarlsa Gibsona koji je tražio svoju idealnu živu verziju ilustracija. Počela je da se bavi glumom i postala poznata ne po svojim ulogama, koje su mahom bile kao nemi film, već po lepoti, prepoznatljivoj figuri i frizuri. Kamil je Gibson devojku uvela u popularnu kulturu. Ono što je zanimljivo jeste da su je često fotografisali u veoma uskim večernjim haljinama u kojima je njena figura odgovarala “S” silueti visoke mode

i velikih dama dokolice. Možemo reći da je u ovom slučaju postojao kontrast između ideala Gibson devojke koji je ona oživljavala na pozorišnoj sceni i realnosti koja se može uočiti na samim fotografijama.

Nakon završetka Prvog svetskog rata predstava idealne Gibson devojke je bila zamenjena flapper devojkom iz roaring twenties ere. Žene više nisu morale da demonstriraju svoju moć, imale su je. Nezavisna devojka koja vodi računa o manirima zamenjena je predstavom žene koja zna kako da se zabavlja, umesto korseta i istaknutih kukova poželjnom se smatrala dečaćka figura, a kratka kosa imala je prednost u odnosu na raskošne punde.

Macademician Girl

BLOG INSPIRACIJA MACADEMIAN GIRL

Tamara Gonzalez Perea, je dvadesettrogodišnja blogerka i novinarka u Poljskom GLAMOUR-u. Blog „Macademician girl“ se od većine drugih razlikuje po autentičnom stilu ove mlade devojke. Odeća, nakit, detalji sve naprosto „vrišti“ od boja, dezena i glitera. Tamari nije strano kombinovanje i uklapanje naizgled nespojivih detalja koji u njenom izvođenju izgledaju kao da im je baš tu mesto.

Odličan izvor inspiracije u danima kada vam se nose boje, a nemate ideju šta bi ste obukle. **T. K.**

H&M

EDITORIJAL

FOTO : Marija Radosavljević
MAKE-UP: Ena Jović

STAJLING: Miki Dolby i
Elena Nikolaevna

MODELI: Aleksandra Nikolić CMA
Nadežda Dmitrović FOX i
Boris Stamenković FOX

ISABEL MARANT ZA H&M

Isidora Žakula

N

aša prestonica bogatija je za još jedan brend. H&M je svoja vrata otvorio 29. avgusta u Delta City-u, a već 12 septembra, na čak 2 sprata otvoriće se u Stadion centru.

Pored ove divne vesti, H&M je odlučio da i za ovu jesen angažuje poznatog dizajnera sa kojim će sarađivati. Upravo ta čast pripala je čuvenoj dizajnerki Isabel Marant. Ako vam ona nije poznata, njene kreacije sigurno jesu. Njene patike sa skrivenom petom, postale su it komad , koje se nalazi na listi želja svih pokolnica mode. Gotovo svi high street brendovi proizveli su svoje manje ili više uspešne verzije ovog modela.

Isabel, rođena Parižanka, svoju karijeru započela je dizajniranjem nakita, a svoju prvu kolekciju predstavila je 1994.godine. Svoj stil karakteriše kao tomboy i bohemian. Sto se tiče same kolekcije za H&M, nosiće jednostavan naziv Isabel Marant pour H&M. Dostupna će biti od 18 Novembra u većini H&M radnji širom sveta, nadamo se i u Beogradu.

Sastojaće se od ženske i tinejdž garderobe kao i asesoara inspirisanih njenim karakteristikčnim stilom, a po prvi put bićemo u prilici da vidimo i mušku kolekciju.

Nedavno je na Twitter profilu brenda H&M objavljena premijerna fotografija Isabel u haljini koju je kreirala u saradnji sa H&M-om.

LOU DOILLON FRANCUSKA IT DEVOJKA

Lou Doillon je tipična Francuskinja, boemskog stila koja i najneobičnije kombinacije ume da „iznese“ tako da na njoj deluju ležerno. Ova mlada devojka jedna je od predvodnica Francuskog novog stila. Ona je ćerka legendarne pevačice i glumice Jane Birkin i režisera Jacques Doillona pa ne čudi njen smisao za stil.

Street style blogeri je obožavaju, modni kreatori je zovu na svoje revije, a urednici modnih magazina je smeštaju na liste najbolje obučениh dama, dok se ona podjednako dobro snalazi u ulozi modela, pevačice i glumice i ležerno nosi svoj stil.

Pobornica je prirodnog izgleda i najčešće je nenašminkana ukoliko ima isfeniranu frizuru ili je našminkana a kosa joj je uredna. Stilske i modne stavove je „pokupila“ od slavne mame i pridržava se filozofije da je manje uvek više i da nikada

ne trebate izgledati „najbolje moguće“ ili „previše doterano“.

Nakon godina uspešnog bavljenja modom i glumom, Lou se odnedavno oprobala i kao pevačica i tekstopisac. Njen singl „I.C.U“ najavio je uspešnu muzičku karijeru ove mlade buntovnice.

„I.C.U“ govori o tome kako izgleda kada ti neko drag nedostaje, „Same old game“ govori o izdaji, „One After Another“ o ringišpilu života koji se stalno iznova vrti. Njen melodični glas, autobiografski tekstovi i već spomenuta ležernost u svemu što radi vode ovu mladu devojku direktno ka uspehu.

Ipak, nije od samog početka bilo lako doći do pozicije na kojoj se danas nalazi. Neizbežna poređenja sa svojevrsnom ikonom kakva je godinama bila Jane Birkin kao i poređenja sa starijom polusestrom Charlotte Gainsburg naveli su ovu devojku da razvija svoj lični stil i opravda popularnost i medijsku pažnju koja joj je u startu

pružena. Kao većina dece poznatih roditelja prolazila je kroz razne buntovničke faze.

Sa devet godina napravila je prve dredove, počela sa pirsinzima i tetovažama.

Sa petnaest je već napustila školu. Oblačila se i šminkala veoma napadno, a psiholozi bi rekli da je samo želela da je neko primeti i pruži joj dovoljno ljubavi i pažnje.

Prezirala je buržoaziju, oblačila se po buvljacima i protivila se trošenju novca na dizajnerske komade.

Sa dvadeset godina dobila je sina Marlowa sa muzičarem Thomas John Michelom, ali ta veza je okončana kada je njihov sin imao samo godinu dana. Teška vremena provela je čitajući pe-

Prezirala je buržoaziju, oblačila se po buvljacima i protivila se trošenju novca na dizajnerske komade

sme Francuskih pesnika i pišući svoje pesme, u početku samo za sebe, a danas i za svoju sve brojniju publiku.

Lou je uspela da prevaziđe svoje demone iz prošlosti i danas uživa u druženju sa kreatorima, posetama filmskim festivalima, nastupa i osvaja nagrade na polju muzike i daje dobar primer mladim devojkama.

Njen modni stil je mešavina rokerskog, boho i ležernog stila. Zaštitni znak su joj veliki šeširi, razbarušena kosa i jednostavnost sa kojom se lako identifikovati. Lou redovno objavljuje slike iz privatnog života na svom Instagram profilu koji ima više od 45 hiljada pratilaca.

Moda

MALI
NAGOVEŠTAJ
PRINTOVA I
BOJA
ZA JESENJU
KOLEKCIJU
KOJA SE MOŽE
OČEKIVATI
OD DRUGE
POLOVINE
SEPTEMBRA.

U ŠOPINGU SA MINJOM

Dok se polako ali sigurno pozdravljamo sa letom i dočekujemo jesenje kolekcije, za sve vas koji ne želite još uvek da se odreknete haljina i letnje atmosfere

sledi predstavljanje butika „Gracija“ koji se nalazi u Zemunu, u ulici Prvomajskoj 104b.

U butiku vas očekuju unikatni i šiveni odevni predmeti kao i veliki izbor modela, boja i printova. Trudila sam se da prikazem za svakog po nešto, a vi pustite mašti na volju i zamislite neke od ovih haljina u kombinaciji sa baletankama i kardiganom za sveže dane koji nam predstoje.

Cene u butiku Gracija se kreću od 1000 dinara pa na gore, u zavisnosti od toga da li je nešto šiveno ili ne, a okvirno rečeno prosek je oko 2500 din.

Nadam se da vam se dopao moj izbor, a u sledećem broju, da bi se našlo nešto za svačiji ukus i svačiji „džep“, očekujte izveštaj iz jednog od mojih omiljenih second hand butika, kao i istorijat ovakvih prodavnica.

Minja Cvetković

U SVAKOM BROJU MINJA
ĆE VAS PROVESTI KROZ
NJENA OMILJENA MESTA
ZA ŠOPING PO GRADU

Moda

Blanka Medak

Minja Cvetković

M

oja fascinacija modom sredine prošlog veka i dobro odrađenim retro komadima odeće odvela me je do preslatke i srdačne Blanke Medak.

Ukoliko ste i vi ljubitelji krojeva iz pedesetih godina, siluete pešćanog sata, tufni, glumica ere zlatnog Holivuda, ili želite da saznate više o tome, nastavite da čitate i otkrijte gde Blanka pronalazi inspiraciju, na koji način možete doći do stvari koje šije i šta je to što nam sprema u kolekciji za jesen/zimu.

KO SE KRIJE IZA BLANCHE OF ARTS?

Iza brenda BlancheOfArts krije se Blanka Medak, akademska slikarica. Osim što slika, ona i stvara odjeću inspiriranu četrdesetim, pedesetim i šezdesetim godinama prošlog stoljeća. Nostalgija za minulim vremenima, začinjena dozom bajke, rezultirala je stilom Alise u Vintage izdanju.

MOŽEŠ LI DA NAM OBJASNIŠ KRAJNJE SIMPATIČAN KONCEPT ALISE U VINTAGE IZDANJU KOJI PRATI TVOJE KREACIJE?

Pored zlatne ere Hollywooda kojom sam fascinirana, inspiriraju me i bajke iz kojih crpim dosta ideja. Likovi poput Alise, Dorothy, Crvenkapice, vječnih djevojčica zatočenih u svojim svjetovima konstantna su mi inspiracija. Alisa je lik koji mi je već duže vrijeme inspiracija, djevojčica koja se našla u nepoznatom svijetu daleko

od svojih najbližih i situacije u kojima se nađe. Ta priča i njen lik saživio je sa mnom i rezultirao Alisom u vintage izdanju.

STVARI KOJE ŠIJEŠ ODIŠU STILOM MODE PEDESETIH GODINA, MOŽEŠ LI NAM REĆI NEŠTO VIŠE O POVEZANOSTI SA OVOM EROM I NA KOJI SVE NAČIN ONA UTIČE NA DIZAJN?

Najviše me privlači vizualnost ženske siluete tog doba, dakle ženstvenost, odmjeranost, naglašavanje struka kako bi se postigla silueta pešćanog sata. Krojevi tih godina laskaju svakoj silueti te pristaju ženama bez obzira na godine i stas. Tadašnja moda je više cijenila prirodnu ljepotu ženskog tijela i sukladno tome

naglašavala tu istu prirodnost. Dakle, moda četrdesetih- šezdesetih godina - od kroja, boja i dezena do sveukupnog stajlinga.

GDE JOŠ PRONALAZIŠ INSPIRACIJU? POŠTO ZNAM DA VOLIŠ MOTIVE BAJKI I CRTAČA KAŽI MI DA LI SI RAZMIŠLJALA O NEKOJ KOLEKCIJI INSPIRISANOJ ISKLJUČIVO NJIMA?

Inspiraciju pronalazim u bajkama, fotografijama starleta iz četrdesetih i pedesetih godina, filmovima i serijama u kojima je radnja smještena u tom dobu, pin up ilustracijama te originalnim krojevima iz tog doba. Filmske i pin up dive poput Bettie Page, Betty Grable, Ginger Rogers, Judy Garland me posebno inspiriraju. Stil

SVE ŠTO
KREIRAM I
SAMA NOSIM
JER SE U TOME
UGODNO OSJEĆAM
I SVAKI KOMAD
KOJI NAPRAVIM
JE DO ZADNJEG
DETALJA ONAKAV
KAKAV BI HTJELA
KUPITI U NEKOM
DUĆANU

Summer 2013.
Models: Matea Elez ,Martina
Photographer: Zeljana Matosic

je konstantno prožet elementima bajki, koji se mogu prepoznati u detaljima poput boja, kroja, odjevne kombinacije. To je uvijek decentno da bi se izbjegao kostimirani izgled.

DA LI NAM MOŽEŠ OTKIRITI SAM PROCES STVARANJA, OD RAĐANJA IDEJE PA DO ZAVRŠNOG PROIZVODA? KOJE SU TO „SLATKE MUKE“ KROZ KOJE PROLAZIŠ TOKOM TOGA?

Ideje mi se uvijek roje u glavi, često je to problem jer ih imam previše, a premalo vremena budući da sve sama radim. Budući da sam zadnjih godinu dana osmišljavala kolekcije odjeće, trebala sam filtrirati sve ideje i odabirati ih na način da sve povežem u jednu cijelinu, jednu priču. To uključuje odabir materijala, boja, krojeva i detalja. Ideje razrađujem kroz skice, ponekad krećem od materijala koji me inspirira, a ponekad nakon razrađene skice krećem u potragu za materijalom.

GDE BI ZAINTERESOVANI MOGLI DA POGLEDAJU I KUPE TVOJE KREACIJE? TAKOĐE, VERUJEM DA MNOGE ZANIMA, KAŽI NAM DA LI ŠIJEŠ PO MERI?

Redovito održavam stranicu na Facebooku na kojoj se može pogledati sav moj dosadašnji rad te moj online shop na Etsyu. Uvijek postoji mogućnost šivanja mojih kreacija po mjeri ukoliko klijentici ne odgovara ono što je u ponudi.

DA LI TOKOM PROCESA STVARANJA U GLAVI IMAŠ SLIKU DEVOJKE KOJA ĆE TAJ KOMAD ODEĆE NOSITI I DA LI UOPŠTE RAZMIŠLJAŠ O CILJNOJ PUBLICI ILI JE ONA RAZNOLIKA?

Publika je raznolika, ne postoji određeni tip

žene koja nosi moju odjeću. Žene se pronalaze u mojoj odjeći bez obzira na godine i stil odijevanja.

KADA BI IMALA PRILIKU DA OBUČEŠ JEDNU DAMU STAROG HOLIVUDA, KOJA BI TO BILA?

Ne mogu se odlučiti između Judy Garland i Ginger Rogers.

NA KOJI NAČIN SI UOPŠTE DOSPELA U SVET MODE I DIZAJNA? DA LI JE ŠKOLA LIKOVNIH UMETNOSTI KOJU SI ZAVRŠILA IMALA UDELA U TOME?

Od malena sam se voljela presvlačiti te sama birati odjevne kombinacije. Počela sam šivati prije nekih sedam godina. U nedostatku novčanih prihoda i garderobe prekrajala sam bakine stare suknje i haljine. S vremenom je to poraslo u neku vrstu ovisnosti i sada šijem svakodnevno i to prezentiram u obliku editorijala i revija. Pri Školi Likovnih Umjetnosti u Splitu završila sam Grafički dizajn, a nakon toga sam pri Umjetničkoj Akademiji Sveučilišta u Splitu diplomirala slikarstvo. U slikarstvu nagnjem stilu apstraktnog ekspresionizma koji se pojavio u pedesetim i šezdesetim godinama. Potpuno se razlikuje od mog modnog izričaja jer je dosta mračnije i ekspresivnije. Slikarstvo je moj odraz na ovo moderno doba u kojem trenutno živim, ponekad mračano i surovo, sa bitkama i previranjima, a moda je svijet u kojem bih voljela živjeti, bajkovit, pozitivan, jednostavan, pun detalja koji donose radost življenja.

DA LI SE TVOJ PRIVATNI STIL RAZLIKUJE OD ODEĆE KOJU ŠIJEŠ?

Sve što kreiram i sama nosim jer se u tome

Collection S/S 2014
Model: Marina
Clothing and styling:
Blanche OfArts
Photo: Roko Birimisa

ugodno osjećam i svaki komad koji napravim je do zadnjeg detalja onakav kakav bi htjela kupiti u nekom dućanu. Inače, odjeću uopće ne kupujem, jedino još čarape i cipele. Cipele ponekad oslikam ili dodam nekakav detalj na njih. Od odjeće očekujem da bude kvalitetna što se tiče materijala i izrade i pritom da je udobna te da naglasi adute, a pokrije nedostatke.

MOŽEŠ LI DA IZDVOJIŠ OMILJENI KOMAD ODEĆE KOJI SI SAŠILA I ZAŠTO BAŠ TAJ?

Teško mi se izdvojiti jedan jer svaki komad koji kreiram mi je posebno drag.

KAKVI SU TVOJI PLANOVI ZA BUDUĆNOST, KAKO VIDIŠ DA ĆE SE BLANCHE OF ARTS RAZVIJATI U NAREDNIH NEKOLIKO GODINA?

Nemam planova određenih vremenom. Ra-

dim kontinuirano i pritom dajem sve od sebe. Puštam da se situacija sama razvija i u hodu donosim odluke. Ne volim se opterećivati očekivanjima već uživam u samom trenutku. Želja mi je oduvijek bila jednom imati svoj atelier u kojem bih radila i usluživala kupce. Napravljen u stilu dnevnog boravka, topao i intiman prostor u kojem bi se kupac ugodno osjećao. U njemu bi objedinila sve što izrađujem, od slika do kreacija svake vrste. To bi bio moj mali raj.

ZA KRAJ, MOŽEŠ LI NAM OTKRITI NEŠTO VIŠE O PREDSTOJEĆOJ KOLEKCIJI ZA HLADNE DANE? KOJI SU TO ODEVNI PREDMETI KOJI ĆE SE NAĆI U TVOM ORMANU, A KOJI ĆE BITI ZASTUPLJENI U KOLEKCIJI?

Budući da je ljetu pri kraju, počela sam raditi na jesensko-zimskoj kolekciji koju ću podijeliti na nekoliko malih „priča“, koje će biti poveza-

ne, a opet će se razlikovati u bojama i temi. Raditi ću mini serije koje će rezultirati komadima od kojih će neki biti unikatni, a neki rađeni u par komada. Razlog tome je mala hrpica vintage tkanina koju sam dobila na poklon. Naći će se tu kaputi, košulje, suknje, hlače, haljine i donje rublje. Što se tiče boja prevladavati će zagasitiji tonovi poput modre, sive, smeđe, a dezeni karo, prugice i nezaobilazne točkice. Silueta će biti pretežno inspirana četrdesetim godinama iz kojih ću koristiti i neke originalne krojeve, swingom te likovima Dorothy i Crvenkapicom...

Collection S/S 2014
Model: Marina
Clothing and styling:
Blanche OfArts
Photo: Roko Birimisa

Minja Cvetković

POPULARNA KULTURA I FENOMEN STARKI

CHUCK TAYLOR ALL STARS, odnosno starke, jesu patike proizvedene od platna i gume. Prvi put su napravljene 1917. godine kao pokušaj Converse kompanije da osvoji tržište patika za košarku. Kompanija je osnovana 1908. godine u Masačusetsu od strane Marquis Mills Converse-a.

Prvobitno se zvala Converse Rubber Shoe Co. i u početku su bili usmereni samo na pravljenje gumene obuće i to na sezonskoj bazi. Kada su uvideli da je efikasnije da radna snaga bude zaposlena tokom čitave godine počeli su sa izradom sportske obuće. Sa sve većom popularnošću košarke Converse je odlučio da se okrene na tu stranu i napravio patiku koja je bila pogodna za košarkaške igrače. Ovo ne znači da su starke bila prva košarkaška patika, naprotiv, A.G. Spalding&Brothers su ih napravili oko 1900. godine ali nikada nisu dostigli popularnost starki.

1917. godine je napravljena prva verzija i nazvana All Star. Bile su braon boje sa crnom ivicom, od gumenog đona i platna sa ciljem da budu elitna patika za profesionalne košarkaške igrače. Iako su prvobitno bile namenjene profesionalcima, nosile su se i od strane najboljih i onih koji su to želeli da budu. San svakog mladog košarkaša u to vreme bio je da dobije par starki. Bile su prilično skupe, a upola povoljnije se se mogle kupiti patike neke od rivalskih kompanija. Prodaja je išla sporo sve do 1921. godine kada se košarkaš Charles Chuck Taylor pridružio košarkaškom timu po imenu The Converse All Stars koji je bio sponzorisan od strane Converse

Only ALL STARS
carry this famous
ankle patch!

All Stars — the basketball shoes that outsell and outperform any basketball shoes made — now have plenty of "look-alike" company, flattering testimony to Converse leadership. But if you want the very best in fit, comfort and game-winning performance for your players, remember this: Only All Stars carry the ankle patch with the Star, quick and positive identification of America's No. 1 basketball shoes! Don't settle for less than the best — and that's Converse All Stars!

10 ways better!

1. Lightweight for Speed	2. Foot Form Last for Fit and Comfort	3. Shock Absorbing Full Length Sponge Insole and Arch Cushion
4. High Top Foot-Fashioned Upper	5. Loose Lined Army Duck Uppers	6. Under-Stitched Web Tape Backstay
7. Rugged Protective Toe Guard	8. Double Sole Binding	9. Non-Marking Positive Traction Outsole
10. Fabric-Gard Lining — Treated to assure longer wear		

CONVERSE
Chuck Taylor
ALL STAR
BASKETBALL SHOES

CONVERSE RUBBER COMPANY, MALDEN 48, MASSACHUSETTS

49

se kompanije. Ubrzo je uvideo potencijal starki i pridružio se njihovom prodajnom timu. Širom države je podučavao srednjoškolce osnovama igre i za to vreme prodavao starke. Uneo je svoje ideje u dizajn koje su omogućile da starke pruže veću fleksibilnost, a ugrađena zakrpa je trebalo da zaštiti zglobov. Starke su ubrzo nakon ovih izmena postale osnovna obuća svih profesionalnih košarkaša. Nosili su ih i sportisti na Olimpijskim igrama, a američki vojnici su ih nosili za vreme treninga tokom Drugog svetskog rata. Zahvaljujući neverovatnim marketinškim sposobnostima Converse

1980.

1977.

1987.

1990.

1975.

1940.

1975.

1933.

1940.

1940.

1974.

1920.

RANE
DVADESETE

1950.

1970.

1962.

1955.

1960.

2013.

je 1932. godine odlučio da oda počast Chuck-u i ubaci njegovo ime na zakrpu na zglobu gde stoji Converse All Star logo.

Starke su tada postale poznate kao Chuck Taylor All Star. Prvobitno su ih pravili u samo tri verzije – prva je bila kombinacija crnog platna i crnog gumenog đona, druga belo platno sa gumom koje je imala crvenu i plavu ivicu, a treća je podrazumevala da umesto crnog platna bude crna koža u kombinaciji sa crnom gumom.

Tek tokom Drugog svetskog rata Converse je stavio sve detalje, kao i celi prednji deo patike u beloj boji, a nakon rata su prozvedene i klasične crno bele starke, jedan od najpodavanijih modela do dan danas.

Tokom 1957. godine nastale su plitke starke (takozvani oksford model), a nekoliko godina kasnije i varijacije u boji i printu.

U periodu od dvadesetih do sedamdesetih godina Converse je dominirao američkim tržištem i to sve zahvaljujući Chuck-u. Zbog njegovog

truda da poboljša prodaju starki i inovacija u dizajnu dobio je titulu košarkaškog ambasadora. Umro je 1969. godine. Od njegove smrti dominacija Converse kompanije opada.

Od početka osamdesetih bilo im je sve teže da se izbore sa konkurencijom (prvenstveno sa Nike kompanijom koja je proizvodila potpuno kožne modele u inovativnim bojama i sa vazdušnim đonom) i manjkom novčanih sredstava. Mnoge kompanije zadužene za proizvodnju atletskih patika preuzele su sportsko tržište pa su se starke, prvobitno nošene od strane profesionalnih igrača, sada mahom nosile isključivo od strane pripadnika potkultura (među kojima su postale masovno popularne tokom šezdesetih godina), koji su ih videli kao simbol pobune protiv skupih i popularnih Nike patika, sa željom da pokažu da nisu deo dominantne kulture i potrošačkog društva.

Converse kompanija je bila pred bankrotom nekoliko puta i upadali su u velike dugove. Nisu imali izbora pa je 2003. godine Converse kupio njihov rival Nike za oko tri stotine pet miliona (305) dolara.

Starke se danas proizvode u Kini, Vijetnamu i Indoneziji, a do tada su se pravile isključivo u Americi.

Dugogodišnji ljubitelji starki su se pobunili protiv ovih promena i protiv takozvane sweatshop proizvodnje (nepovoljni, nehigijenski i opasni uslovi rada u kombinaciji sa mizernim platama i čestim izrabljivanjem dece). Takođe, mnogi su

Noseći ih, starije generacije se vraćaju u neka prošla vremena, a mladi nose deo old school istorije što doprinosi osećanju autentičnosti

se plašili i da će Nike promeniti izgled starki kao i njihov status, odnosno, da će od patike koja je bila nošena od strane pripadnika subkultura i alternativaca postati mejnstrim roba. Ova promena vlasnika je imala svoje dobre i loše strane. Pre svega, opstanak Converse-a je bio pod znakom pitanja, a od kada ih je Nike kupio za samo dve godine profit se utrostručio.

Drugo, varijacije u boji i printu su još veće i privlačnije mlađim generacijama.

Treće, vratili su se korenima i obnovili veze sa košarkom.

Mane su te što mnogi tvrde da je Nike počeo da izrađuje starke od drugačijeg platna pa se mnogi žale na kvalitet, to što su odstupili od

izvornog imidža koji je kompanije godinama negovala(ne pripadanje establišmentu) čime postaju komercijalni što je razočaralo mnoge dotadašnje sledbenike i na kraju, povećanje cene uzrokovano većom potražnjom.

Ulazak starki u popularnu kulturu desio se upravo zahvaljujući pripadnicima subkultura. Bile su nošene od strane pripadnika mnogih bendova koji su bili poznati među "buntovnicima" i koji su uticali na to da starke postanu deo antimode (opoziciona odeća koju nose različite socijalne i kulturne grupe) ali i istovremeno da bendovi dobiju kontrakulturni status, naročito u Velikoj Britaniji. Postepeno one su počele da se smatraju modernim na šta je Converse odgovorio varijacijama u boji i printu kao i modelima

prilagođenim godinama. Da bi bolje razumeli ulazak starki u popularnu kulturu kao i njihovu trenutnu popularnost, neophodno je objasniti promene u širenju mode.

Trickle-down je sve do početka dvadesetog veka bio dominantni model difuzije mode. To znači da se moda širila odozgo na dole, i iako postoji više interpretacija ove teorije ono što im je zajedničko jeste to što se slažu da su oni na vrhu hijerarhijske lestvice služili kao uzor i inspiracija onima na dnu.

Međutim, pojavom subkultura inspiracija postaje street style i moda pripadnika alternativnih društvenih grupa koje su bile u opoziciji sa dominantnom kulturom i pripadnicima većinskog društva. Ovakav način širenja mode naziva se trickle-up i moda se sada diriguje odozdo nagore. Posledica ovoga jeste što poznati dizajneri uzimaju odevne elemente pripadnika subkultura prilikom izrade svojih haute couture ili ready-to-wear kolekcija, ali i usvajaju alternativne potrošačke prakse pripadnika subkultura

(poput kupovine na buvljacima second hand radnjama ili nošenje autentičnih vintage stvari).

Kada to, zajedno sa high street brendovima, plasiraju kao novi trend ono što je nekada mahom bilo nošeno od strane pripadnika subkultura, ili svih onih koji su se osećali kao alternativci, postaje deo svakodnevnog odevnog elementa, a percipirano kao trend.

Prednost ovoga jeste veća dostupnost i raznolikost određenog odevnog elementa, a jedna od loših strana povećanje cene, što možemo videti i na primeru starki u našoj zemlji. Jedno od tumačenja zašto su starke i dalje toliko popularne jeste zato što su bezvremenske. Noseći ih, starije generacije se vraćaju u neka prošla vremena, a mladi nose deo old school istorije što doprinosi osećanju autentičnosti. Zahvaljujući tome što postoji preko pet stotina modela starki u mogućnosti su da ispolje svoj identitet i individualnost, samo bi trebalo da izaberu onaj model koja ih predstavlja na najbolji način. Tako, na primer, nošenjem starki sa logoom omiljenog benda iskazujete deo svog muzičkog opredeljenja, nošenjem Democracy starki politički stav, a na sajtu punkyourchucks.com možete i da kreirate svoju verziju.

Dizajneri se takođe odlučuju za saradnje sa poznatim brendovima, a jedna od najsvežijih je saradnja sa finskim brendom Marimekko.

marimekko

NOUVELLE
VAGUE

Nišvillie
for for

2013

REPORT
ealT En. De M

KYLE
EASTWOOD

Foto: Slobodan Bulatović

Nina Simonović

Jazz je univerzalan jezik. Zbog toga se svake godine sredinom avgusta u Nišu svi mogu i ćutke razumeti, jer dovoljno je samo da slušate kvalitetnu muziku, a svoje istomišljenike ćete prepoznati po osmehu na licu i u očima. Ova godina nije bila ništa drugačija, te Nišville opravdava status evropski značajne manifestacije. Skoro 100.000 ljudi je prošlo kroz neki deo festivala, a najverniji ljubitelji su pratili program svake večeri. Ove godine bilo je četiri stejdža, a kako je fizički nemoguće da ih sve istovremeno ispratim, fokusiraću se na one izvođače koji su na mene ostavili najveći utisak. Mahom su to velika imena koja su nastupala na glavnom Earth&Sky stejdžu.

Elem, svake večeri nakon završetka glavnog dela programa, u dvorištu Banovine na Jam Session Stage-u, vladala je zanimljiva atmosfera gde su mladi muzičari improvizovali, a posetioci su mogli da nastave svoju zabavu do ranih jutarnjih sati ili čak da se pridruže na bini. Kao prateći program, otvoren je Jazz muzej Miše Blama u Salonu 77, Movie Stage, a tu je i već nezaobilazni Fashion Corner. Devojke svojim kreacijama i dobrim raspoloženjem samo do-

STJEPKO
GUT

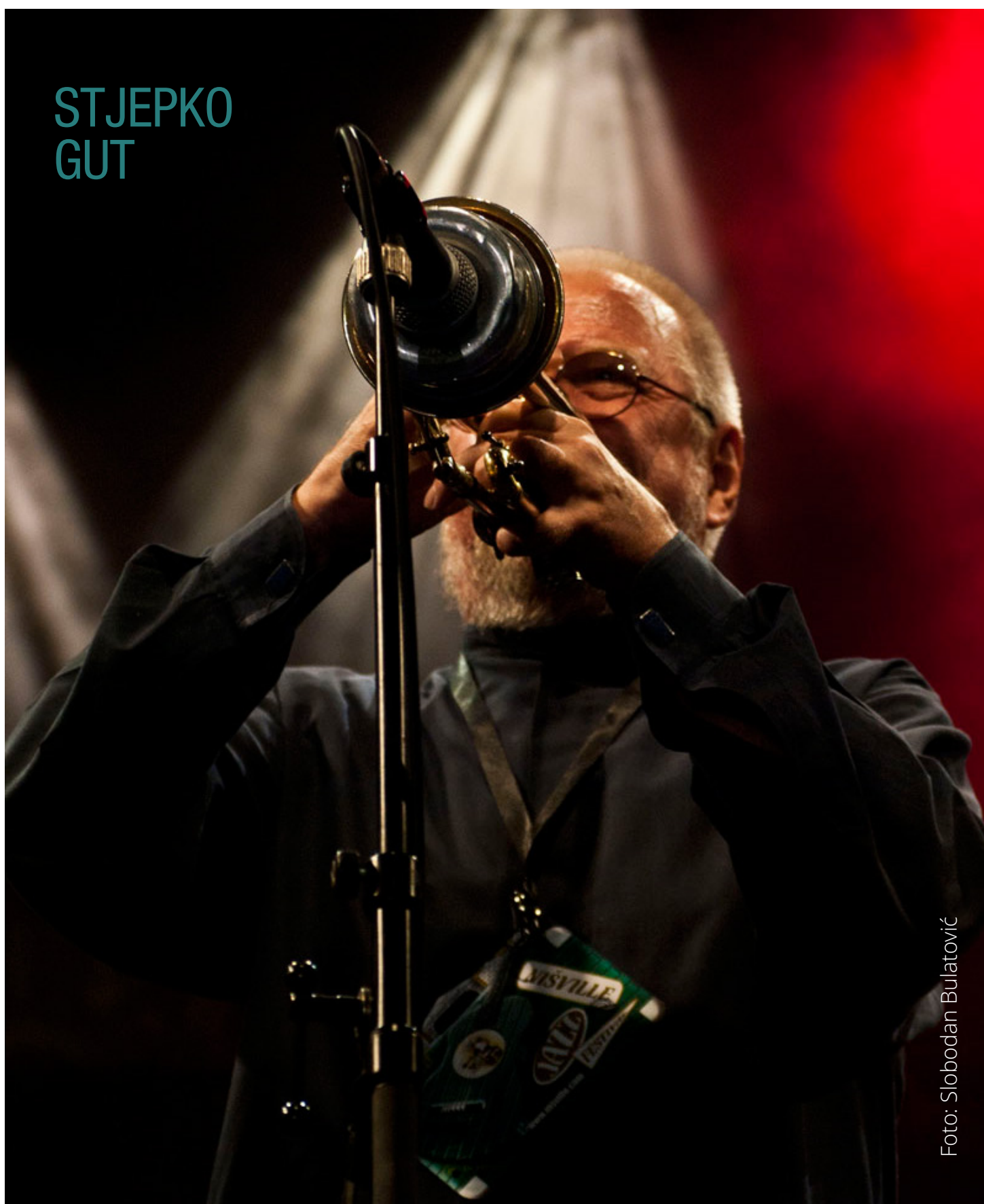

Foto: Slobodan Bulatović

GOSPODIN U BELOM ODELU I CRNOJ KOŠULJI NA TUFNICE, KOJI SA SVOJIH 60+ GODINA KUKOVIMA PRATI RITAM, NE MOŽE A DA NE NAPRAVI FENOMENALNU ATMOSFERU I NATERA VAS DA PONAVLJATE NJEGOVE POKRETE

prinose sveukupnoj jazzy atmosferi koja vlada tih dana u Nišu.

Prve večeri na glavnom stejdžu nastupili su Elmhurst College Big Band. Imala sam prilike da ih slušam i prošle godine u okviru najave Nišville-a, i uvek je zanimljivo čuti sinhronizaciju tako velike grupe studenata i različitih instrumenata. Pri samom kraju, u pomoć je uskočio saksofonista Stjepko Gut, kome je uručena na-

grada za životno delo. Ray Gellato je definitivno razmrdao publiku swing klasicima i napravio atmosferu za predstojeće izvođače. Kyle Eastwood je prema mišljenju većeg dela publike bio zvezda prve večeri, ali ja se iskreno dvoumim između njega i Hubert Tubbsa. Kyle je primio nagradu u ime svog oca Clint Eastwooda za doprinos džezu, što je pomalo nelogično jer Kyle, kao veoma kvalitetan muzičar koji je sam

GINGER
BAKER

Foto: Dina Petrović

doprineo džezu, treba biti taj koji će dobiti nagradu. Svoju virtuoznost je pokazao na basu i kontrabasu, koju je publika s oduševljenjem prihvatila. Hubert Tubbs je došao kao osveženje koje je svima izmamilo osmeh na lice svojom pojavom, dobrim raspoloženjem, a pre svega dobrim notama. Gospodin u belom odelu i crnoj košulji na tufnice, koji sa svojih 60+ godina kukovima prati ritam, ne može a da ne napravi fenomenalnu atmosferu i natera vas da ponavljate njegove pokrete. U tome su mu pomogli i više nego dobar bubnjar iz benda Blues and Soul River i saksofonista Steve Hooks, koji je u jednom trenutku svirao dva saksofona istovremeno. Osmeh mi je i sada na licu kada premotam film.

Drugo veče je na mene ostavilo slabiji utisak, ako se izuzmu nastupi na Open Stage-u, Ginger Baker (od koga se mnogo više očekivalo, ali lep je osećaj znati da si ga čuo za života) i Bobby Carcasses na glavnom stejdžu. Bobby Carcasses je već stariji muzičar, ali to ga ne sprečava da nas natera da igramo u ritmu kubanskog džeza. Na Open Stage-u nastupio je bend Krembou iz Niša, a nakon njih Adrian Gaspar koji već nekoliko puta nastupao u Nišu, i koji već ima svoju odabranu publiku ovde. Krembou je napravio odličnu atmosferu,

**BOBBY CARCASSES
JE VEĆ STARIJI MUZIČAR,
ALI TO GA NE SPREČAVA
DA NAS NATERA DA
IGRAMO U RITMU
KUBANSKOG DŽEZA**

MARIUS NESET KVARTET

**MARIUS NESET – IGRAJUĆI SE
NEPREDVIDLJIVO, STVARAJU NEV-
EROVATNU MUZIKU PRED VAMA
I VODE U ISTE TAKVE SVETOVE-
REČIMA SE NE MOŽE OPISA-
TI DOŽIVLJAJ I KAKO TA MUZIKA
UTIČE NA VAS DOK JE SLUŠATE**

prijem publike je bio fenomenalan, kao i po-
sećenost. Njihova svirka je uvek na visokom
nivou ali smatram da su ovog puta nadmašili
sami sebe (detaljnije o njima možete pročitati u
intevjuu). Deca Loših Muzičara su nezasluženo
preoteli naziv “zvezda večeri”. Za mene neza-
služeno, ako uzmemo u obzir da su nastupali
na jednom džez festivalu. Da smo bili na nekoj
rok svirci, verovatno bih imala potpuno druga-
čije mišljenje.

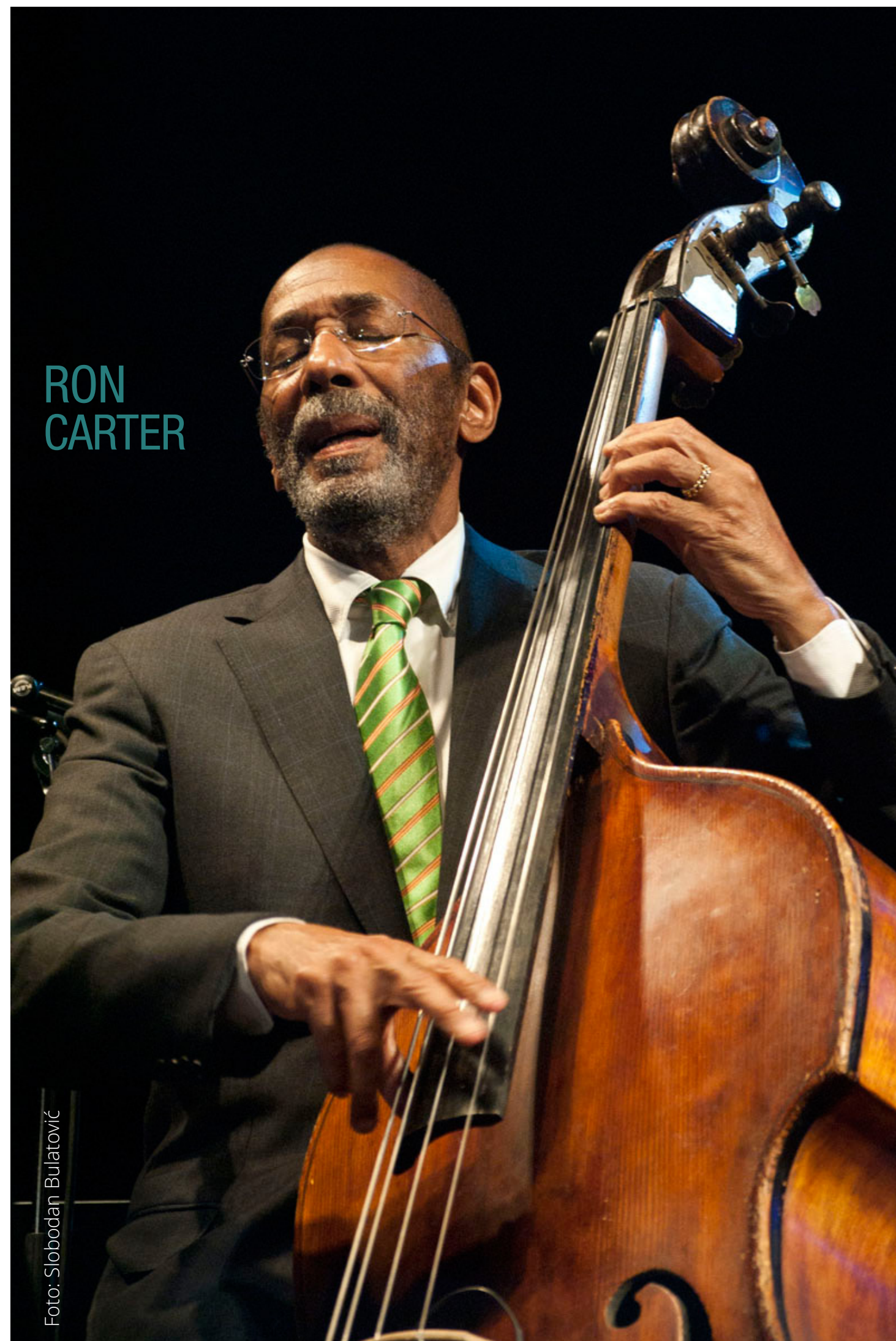
Treće veče je ostavilo možda najjači utisak na
mene. Veoma kvalitetni muzičari – pre svega
Duško Gojković od koga smo dobili standardan
kvalitet, publika je bila oduševljena i stojećim
ovacijama su ga pozvali na bis. Zatim je usledio
Adam Nussbaum ZZ Quartet sa izvrsnim muzi-
čarima, delovali su kao osveženje i potrudili su
se da održe atmosferu posle Gojkovića. Jaz-
zanova je izazvala opšte oduševljenje u publici,
napravili su neverovatnu atmosferu, podigli su
sve posetioce do jednog na noge. Čine fuziju
pozitivne energije i kvalitetne svirke. Neki ih na-
zivaju komercijalnim – i da jesu, u svakom slu-
čaju im se zvuk odlično uklapa u Nišville.

Četvrto veče je bilo zanimljivo iz razloga što
je veći deo publike iščekivao Nouvelle Vague,
te verovatno zbog toga nisu obraćali pažnju na
mnogo kvalitetnije muzičare koji su im pretho-
dili, a iskreno nisu ni dozvolili manjem delu pu-
blike da ih čuju. Moje otkriće festivala je kvartet
Marius Neset – igrajući se nepredvidljivo, stva-
raju neverovatnu muziku pred vama i vode u
iste takve svetove- rečima se ne može opisati
doživljaj i kako ta muzika utiče na vas dok je
slušate. Izuzetni muzičari, nažalost nedovolj-
no poznati, ali sa velikom perspektivom pred
sobom. Dobili su stojeće ovacije, veliki aplauz
i moj naklon. Ako je Marius Neset bio zvezda
večeri u smislu otkrića, onda je Ron Carter za-

AKO JE MARIUS NESET BIO ZVEZDA VEČERI U SMISLU OTKRIĆA, ONDA JE RON CARTER ZASLUŽNO ZVEZDA U SMISLU ŽIVOTNOG DELA

služno zvezda u smislu životnog dela. Ništa kvalitetniji nastup nisam ni očekivala od njega. Legenda koja je trebalo da zatvori ovaj festival u velikom stilu. Međutim, veličina njegovog nastupa je umanjena nepoštovanjem publike, koja je prolazila u rekama kroz prostor festivala, galamila i zauzimala mesto za predstojeći nastup Nouvelle Vague-a. Što se tiče njih, bila sam znatiželjna da ih čujem/vidim uživo, i stoji činjenica da su dobri zabavljači sa interesantnim scenskim nastupom, ali prema mom mišljenju njima nije mesto na ovakvom festivalu. Stoji i činjenica da svaki festival treba da ima i komercijalni deo, ali njihova muzika previše odskake od suštine ovog festivala. Sve u svemu, moje veliko razočarenje.

Sada, kada su se slegli utisci, i kada treba da rezimiram ovogodišnji festival, mogu da kažem da osim dobre muzike, pozitivne atmosfere i specifičnog osećaja u vazduhu za vreme trajanja istog, prisutan je bio i faktor iznenađenja godinama. Očigledno su ovogodišnji izvođači rušili granice svojim godinama, pokazali su nam da nije bitno da li imate 80 ili 90+ godina ako

sa velikim žarom radite ono što volite i unosite celog sebe u to što radite. Godine su samo irelevantan broj koji ne treba da bude prepreka. Takvo stvaralaštvo i takva muzika uvek pronađu svoj put do publike. To je ono što čini jedan festival, kao što je Nišville, kvalitetnim.

Već od septembra se mogu kupiti kompleti ulaznica za sledeću godinu, po ceni od samo 1.000 dinara, koliko inače košta regularna karta za jedno veče. Stoga, ljubitelji jazz-a, požurite!

KREMBOU

Nina Simonović

Kada su se slegli utisci sa Nišville-a i kada smo konačno svi dobili preko potrebnu dozu sna, sledeći logičan korak je bio da popričam sa članovima benda Krembou, ne bih li dobila njihovo viđenje festivala i saznala utiske posle njihovog nastupa. Kako ih okarakterisati? Obzirom da su moji dugogodišnji prijatelji, pokušaću da budem objektivna i reći ću da je to grupa mladih ljudi koja neprestano usavršava svoj zvuk i njime odaje pozitivne vibracije.

Već par godina nastupaju kako na Nišville-u, tako i u drugim gradovima, kao predstavnici ovog festivala i dobre muzike koju Niš ima da ponudi

Iako imaju relativno kratak “radni staž” na bini, veliki broj nastupa na raznim festivalima širom Srbije samo potvrđuje njihov kvalitet i prkosi srpskom stereotipu da se “nedovoljno poznato” izjednačava sa “nedovoljno dobro”. Već par godina nastupaju kako na Nišville-u, tako i u drugim gradovima, kao predstavnici ovog festivala i dobre muzike koju Niš ima da ponudi. Krembou čine: Milica (klavijature), Dušan (gi-

Na Nišville-u je uvek odlična atmosfera, prosto ta publika koja stalno dolazi već je navikla na takvu vrstu svirke, konkretno na fusion svirku

tara), Miloš (bas) i Vlajko (bubanj).

Tog prepodneva smo malo šetali, pričali o zanimljivim trenucima sa nastupa i kiši koja im je verni pratilac na istim; pokušali su da poziraju, ali sve u svemu bilo je to lepo provedeno vreme uz mnogo smeha, kao i uvek do sada. Umetničko oko Dine Petrović je zaslužno za hvatanje atmosfere, ne bi li ste i vi stekli uvid u nju. Ovim putem se i njoj zahvaljujem na pomoći.

Kada je nastao Krembou i kako možete da okarakterišete svoju muziku?

Milica: Krembou je nastao početkom 2012. godine, a naša muzika je fuzija nekoliko pravaca. Mi uglavnom kažemo da je to neki jazz, funk, fusion, ali pre svega fusion.

Kakvi su vam utisci posle nastupa na Nišville-u?

Dušan: Na Nišville-u je uvek odlična atmos-

fera, prosto ta publika koja stalno dolazi već je navikla na takvu vrstu svirke, konkretno na fusion svirku. Posećenost je bila velika, dobra oprema na bini, dobro ozvučenje. Nemam apsolutno nikakvu zamerku.

Šta mislite o ovogodišnjem izboru izvođača na Nišville-u?

Miloš: Ispratio sam Nouvelle Vague i iskreno nisu mi se mnogo svideli. Ali normalno je da postoji komercijalni program koji će da donese novac festivalu, tako da sam generalno zadovoljan izborom.

Dušan: Što se toga tiče, izbor je uglavnom dobar u onih 25% koji čine džez izvođači, a to su Marius Neset, Ron Carter, pa i Duško Gojković i Kyle Eastwood. To su naši favoriti. Iz zabavnog dela programa, bih izdvojio Jazzanova-u jer su oni stvarno dobar bend. Mislim da zabavni karakter festivala treba da popunjavaju bendovi kao što su De Phazz ili Brand New Heavies, dok bendovi poput Nouvelle Vague-a, DLM-a i slično, nisu Nišville i ne treba da budu.

Šta mislite o džez sceni u Nišu i generalno, u Srbiji?

Dušan: Smatram da je Nišville mnogo doprineo razvoju džez bendova u Nišu i njihovoj perspektivi. Ako ništa drugo, znaju da mogu barem jednom godišnje da nastupe na tom festivalu, i da će makar on da ih podrži. Čini mi se da se stanje popravilo u poslednjih par godina, jer Nišville sve više dobija status evropski značajne manifestacije (a to se direktno odražava i na scenu u Nišu).

Milica: Što se tiče Srbije, postoje džez festivali kako u većim tako i u manjim gradovima, ali mislim da je Nišville najznačajniji. Vidi se da džez scena u Srbiji dobija sve veću publiku, što mi je jako drago.

Kakvi su vaši dalji planovi po pitanju nastupa i izdavanja prvog albuma?

Dušan: Nastupa će i dalje biti regularno, a izdavanje albuma planiramo u što skorijem roku. Formiramo izabrane pesme za album, i bilo bi super kada bi album izašao za par meseci.

Šta se desilo sa vašom saradnjom sa Rambom Amadeusom?

Milica: Rambo se prilično oduševio našom svirkom kada smo mu bili post-grupa ovde u Nišu pre par meseci. Sam se ponudio da nam producira neke komade, tako da se nadamo i radujemo toj saradnji.

Kako vaša druga interesovanja i studije utiču na muziku i obrnuto?

Miloš: Rekao bih da za Milicu i Dušana nema problema, jer su oni jako perspektivni studenti i nadam se da će i njihova muzička karijera biti veoma uspešna. Vlajko je već završio studije i evo prilike da ga reklamiramo kao starijeg sociologa koji traži posao u struci (smeh). Što se mene tiče, nadam se da ću uspeti da sinhronizujem obaveze na fakultetu i u bendu i nadalje. Za sada je ok, ali ako bude potrebe ostavićemo studije i bavićemo se muzikom (smeh).

Kako su probe bitan deo stvaralaštva svakog benda, interesuje me koliko često se vi okupljate na njima i kako im pristupate? Da li na bend gledate kao na hobi ili kao na potencijalni budući poziv?

Dušan: Ima tu dosta zabave jer volimo da sviramo, pogotovo našu muziku. To je na neki način trening ali i produktivan rad. Formiramo svoje improvizacije, formiramo šta treba da bude statično, a šta dinamično u pesmama. Radimo najmanje dva puta nedeljno po par sati. Ja više fakultet gledam kao hobi, a sve

Radimo najmanje dva puta nedeljno po par sati. Ja više fakultet gledam kao hobi, a sve fakultetske obaveze podređujem obavezama u bendu

lle-u jer je atmosfera bila fenomenalna kao i zvuk na celoj bini. U Srbiji je, inače, problem ozvučenje na bini, jer ima mnogo samozvanih tonaca. Možemo da izdvojimo i nastup posle Ramba u Feedback-u, jer je bilo dosta ljudi koji su ostali nas da čuju.

Milica: Da, taj dan je bio interesantan, jer smo preko dana svirali na Sajmu turizma u Beogradu kao predstavnici Nišvi-

fakultetske obaveze podređujem obavezama u bendu. Muzika mi je glavni orijentir i ona ima prioritet nad svime.

Milica: Ovo definitivno nije samo hobi. Ostao mi je samo još diplomski rad na filozofiji, ali mi je muzika uvek na prvom mestu, o čemu svedoči činjenica da već mesecima ne započinjem rad (smeh). Iskreno se nadam ćemo svi imati čvrstu budućnost u njoj. Radimo na tome.

Obzirom da ste već svirali u mnogim gradovima širom Srbije, koji nastup/trenutak sa nastupa vam je najupečatljiviji? Šta vam je ostalo zanimljivo u sećanju?

Milica: Jedan skorašnji interesantan trenutak sa svirke uoči ovogodišnjeg Exita – u toku poslednje pesme nestala je struja na celoj bini tako da se čuo samo bubanj. Morali smo da improvizujemo i na kraju siđemo sa bine i poklonimo se, jer nisu uspeali da poprave kvar.

Dušan: Čak i pored kiše koja je bila uvertira za taj nastup u Novom Sadu, atmosfera je bila super i prijem kod publike je isto bio odličan. Izdvojio bih još svirku na ovogodišnjem Nišvi-

lle-a, a onda smo se vratili kući i uveče svirali kao post-grupa Rambu. Bili smo premoreni, ali je bilo neočekivano dobro. Ja bih izdvojila i svirku u Rogljevim pivnicama pored Negotina, sa simpatičnom organizacijom. Išli smo sa bendom Eyot kao njihova predgrupa. Interesantna atmosfera, kiša je padala i tog dana i nismo znali da li ćemo uopšte moći da nastupimo jer je sve bilo na otvorenom.

Vlajko: U dve trećine nastupa ili nam pada kiša ili pukne električna instalacija (smeh).

Miloš: Baš je i u Prokuplju pre par dana počela kiša uoči nastupa na festivalu, ali počeli smo da radimo na ritualnim sprečavanjima iste (smeh).

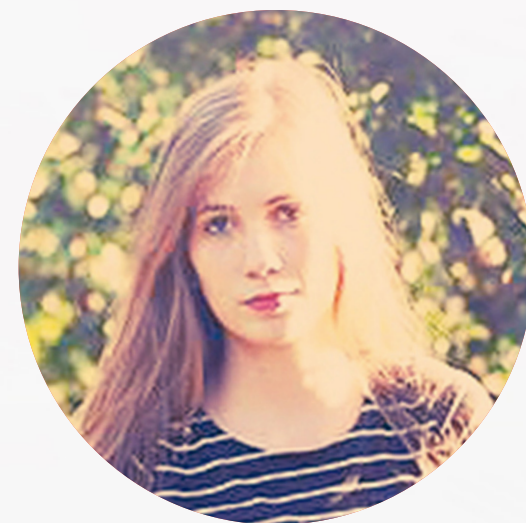
Vlajko: Da, pre puta nije bilo dileme u kom pravcu je Prokuplje - jedino su tamo bili oblaci, tako da smo bili sigurni gde treba da idemo (smeh). Imamo sitne pehove, to je već sasvim normalno i ništa strašno.

Aktuelnosti o grupi Krembou možete pratiti na njihovoj [Facebook strani](#), a još fotografija i snimke njihovog nastupa možete pogledati na Blogu našeg magazina.

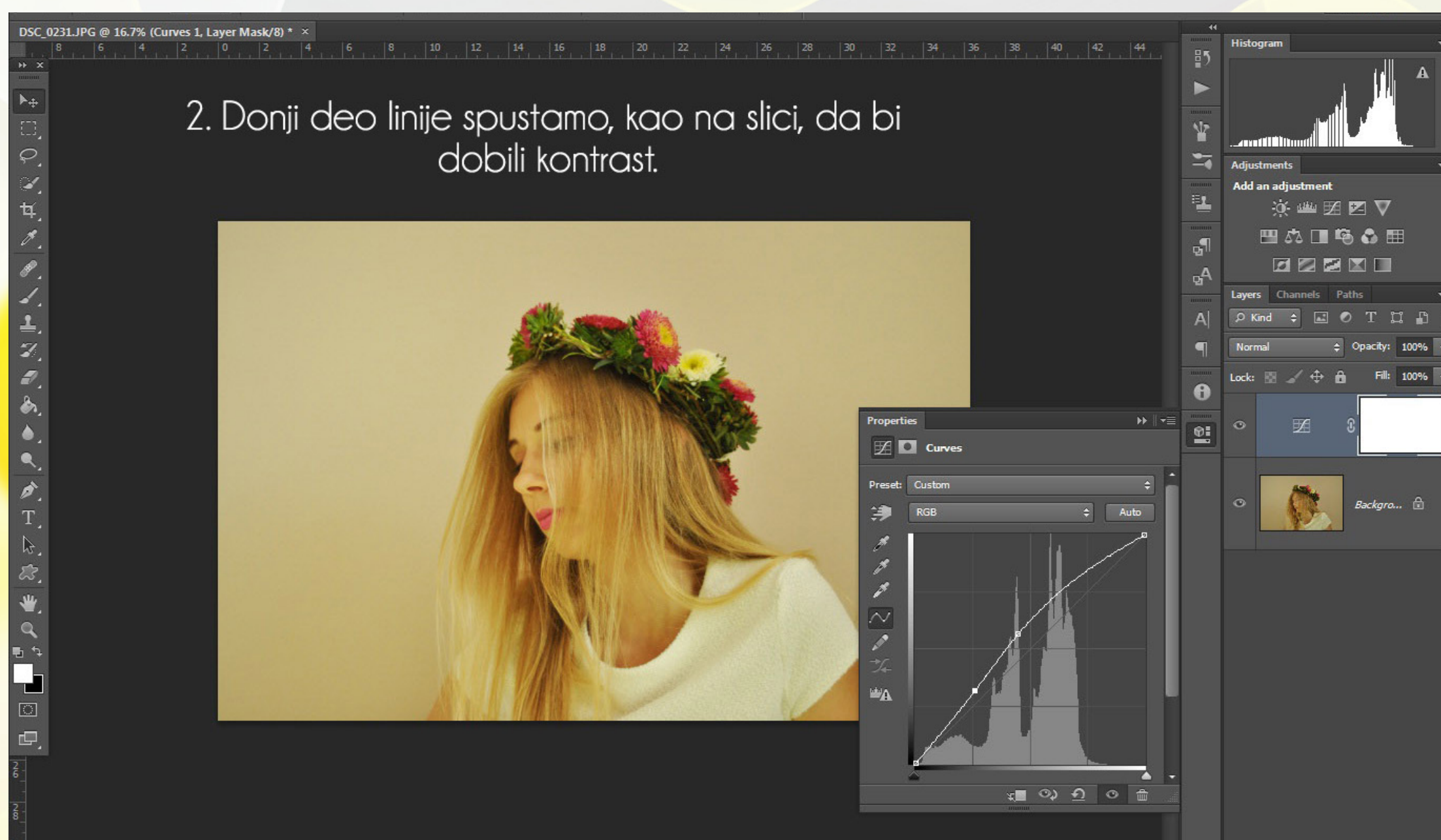
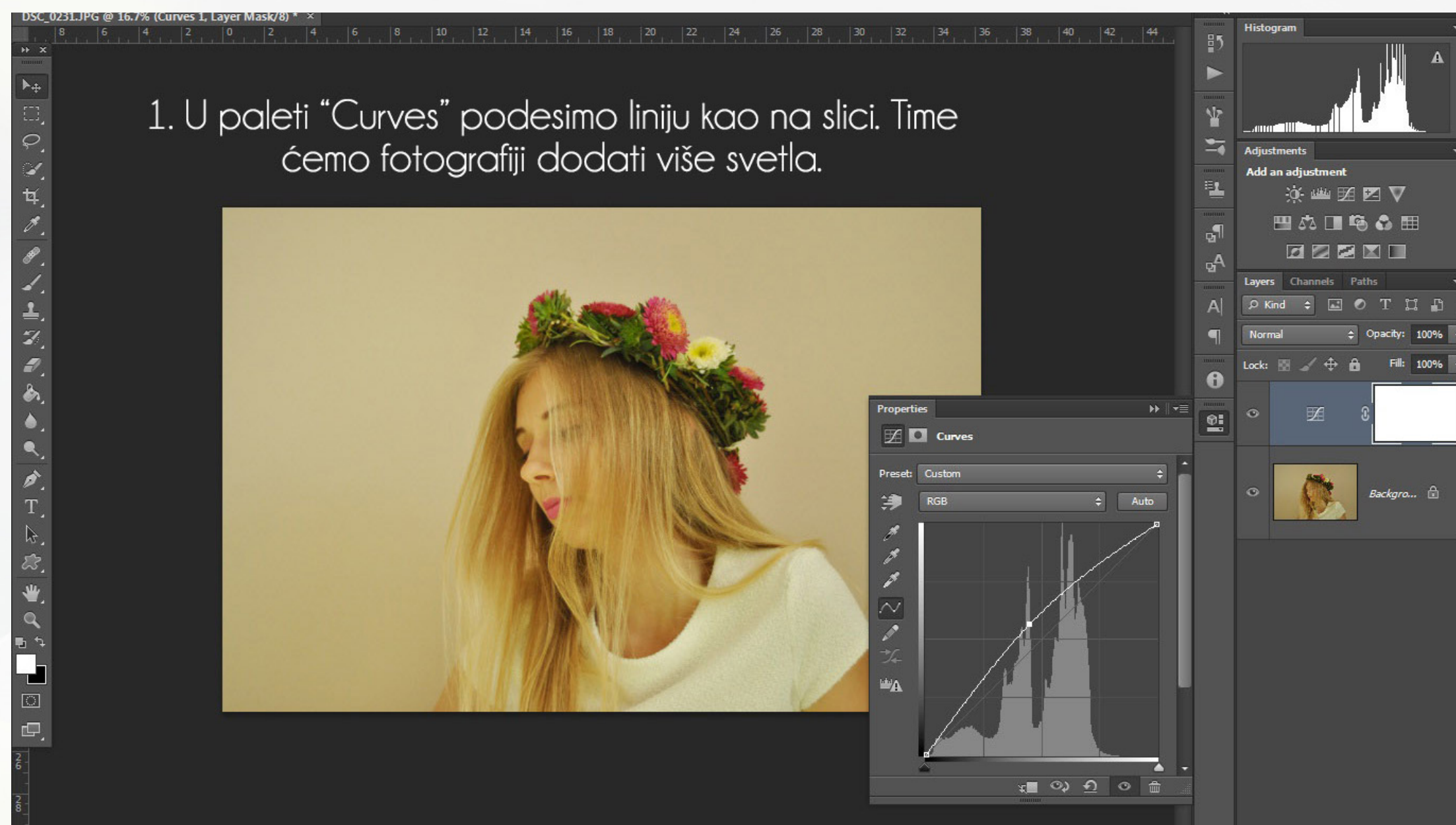
OBRADA FOTOGRAFIJA U PHOTOSHOPU U 5 KRATKIH KORAKA

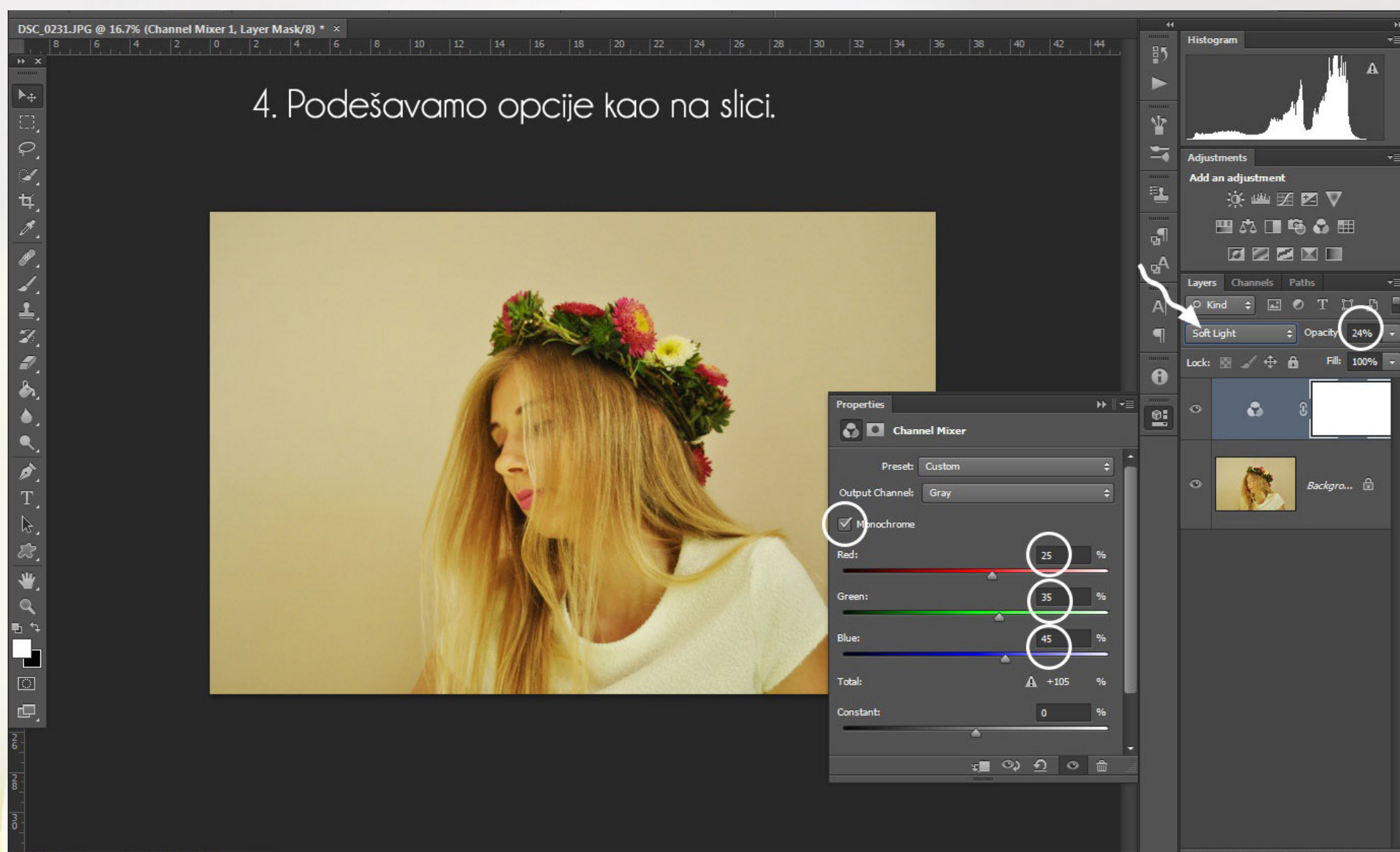
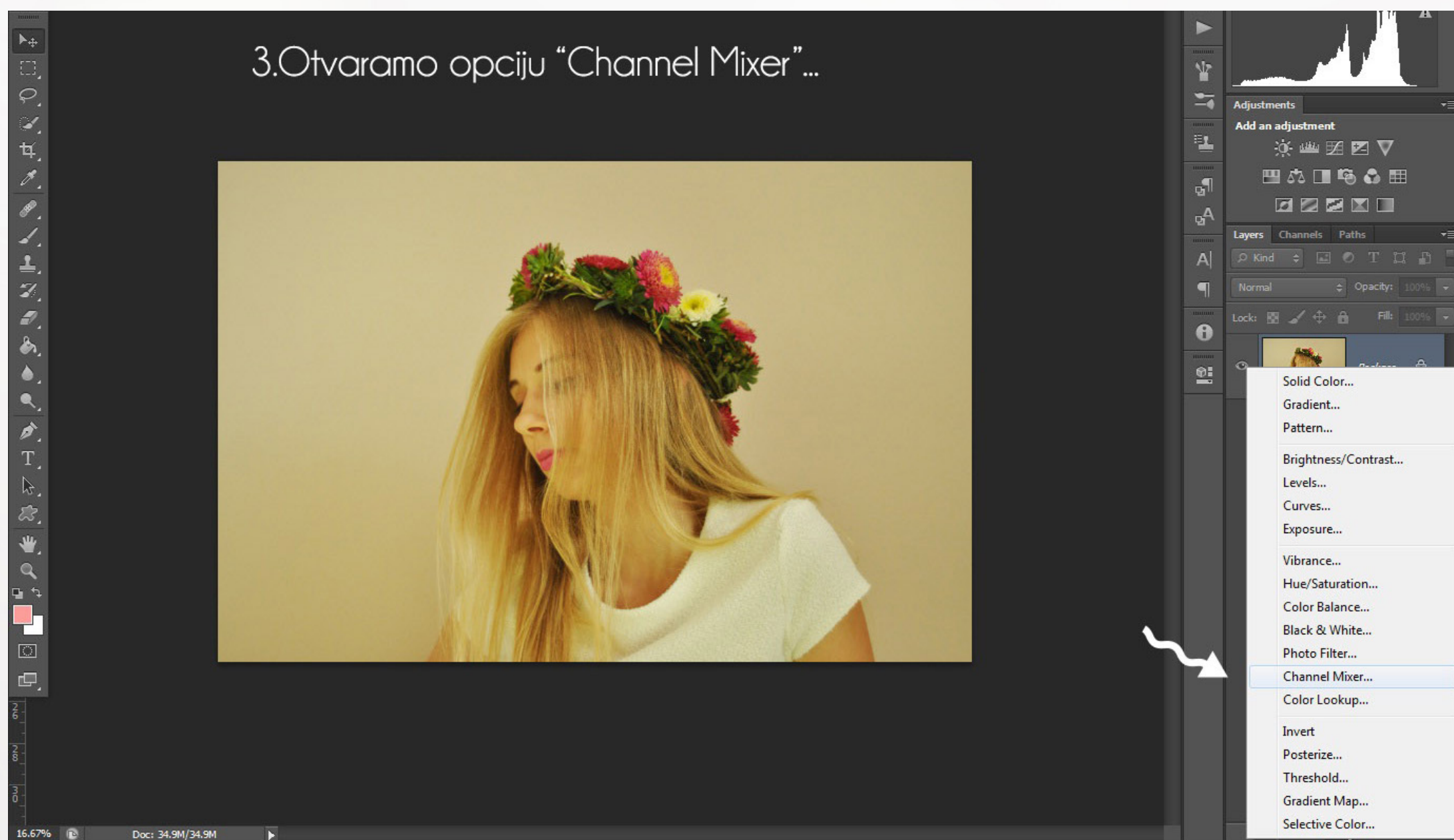
Za sve ljude kojima fotografija nije glavno zanimanje i ne žele da provode sate za računarom obrađujući slike, osmislila sam kratak tutorijal, uz pomoć koga ćete lako i efikasno moći da obradite fotografije.

Postupak je vrlo jednostavan. Sve što vam je potrebno je Photoshop CS6, minimalno poznavanje istog i nekoliko trenutaka slobodnog vremena. Uputstvo je na slikama ispod.

Sonja Lazukić

TEKSTURA U FOTOGRAFIJI

**Šabloni su izuzetno efektivan način
da se privuče pažnja posmatrača**

Aleksandra Skorupan

Korišćenje teksture u fotografiji je doba način da se privuče pažnja posmatrača i može biti podjednako efektivna kao i jarke boje ili živopisan pejzaž. Tekstura se formira kroz nepravilnosti ma površini fotografisanog objekta, kao što je na primer kameni zid.

Kada je tekstura u fotografiji u pitanju, bitna su tri aspekta kompozicije: kontrast, linije i šabloni.

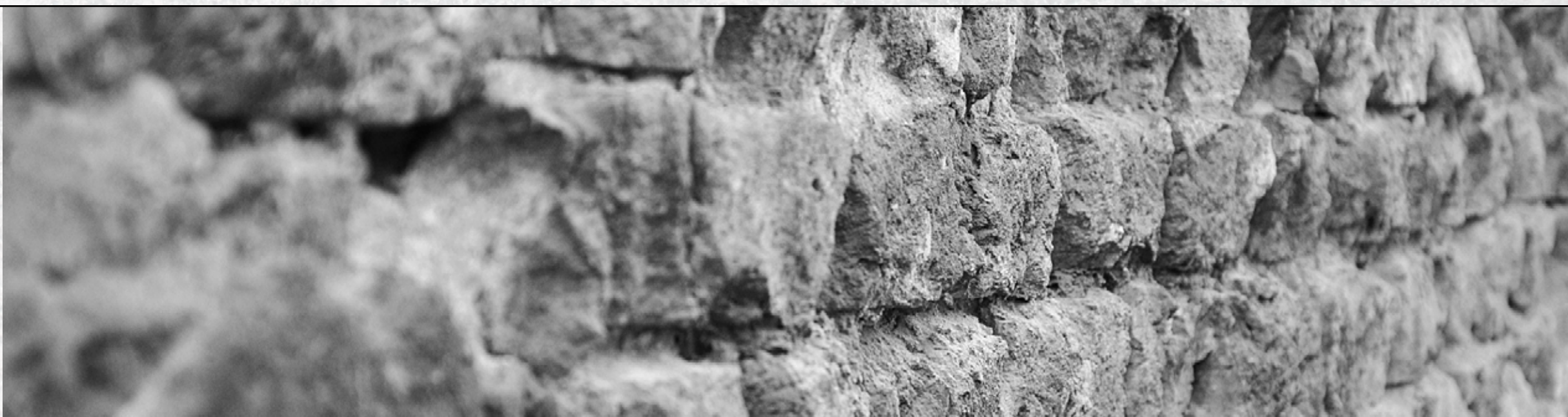
Kontrast se može koristiti na dva načina. Jedan je isticanje detalja u teksturi, a drugi je kreiranje kontrasta između pozadine i teksturisane površine.

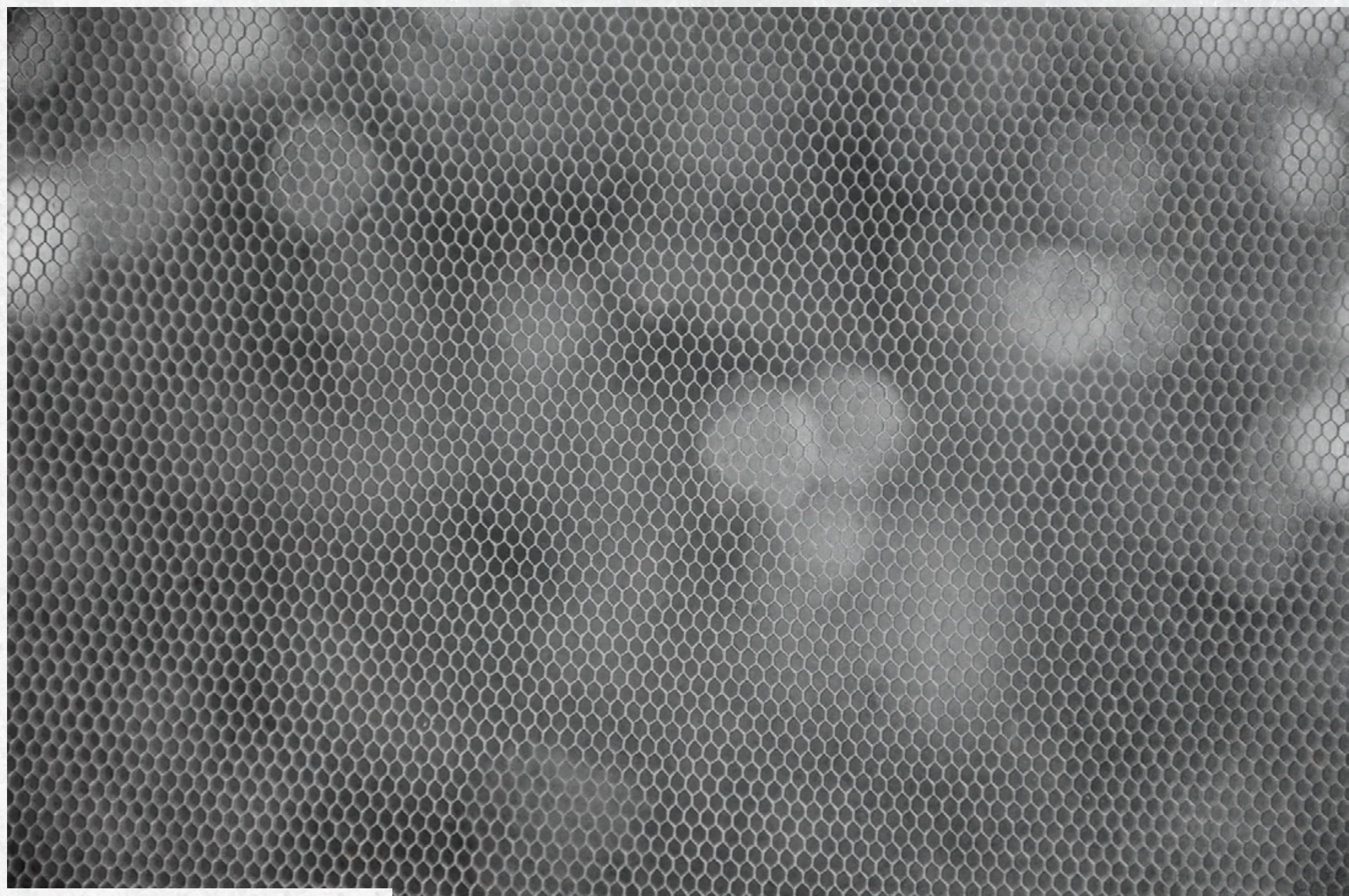
Kada govorimo o linijama u teksturi, one mogu biti vodeće i nevodeće. Vodeće služe da usmere pogled posmatrača ka centru interesovanja. Za razliku od njih, nevodeće linije daju emocionalni ili informacioni sadržaj fotografiji teksture. Bilo da se koriste vodeće ili nevodeće linije, treba voditi računa da budu u harmoniji sa ostatkom fotografije.

Šabloni su izuzetno efektivan način da se privuče pažnja posmatrača, ali treba voditi računa da ne budu previše jednostavni i monotoni kako privučena pažnja ne bi prebrzo izbledela.

Kada govorimo o linijama u teksturi, one mogu biti vodeće i nevodeće. Vodeće služe da usmere pogled posmatrača ka centru interesovanja

Postoje dva pristupa kada su šabloni u pitanju – višestruki šabloni i razbijanje šablona. Prvi nalaže upotrebu dva ili više šablona, ali na taj način da jedan drugog ističu. Drugi pristup podrazumeva smeštanje objekta u šablon kako bi se razbila monotonost.

**Tekstura u fotografiji
kompleksna i ako joj
može biti vrlo izražajna**

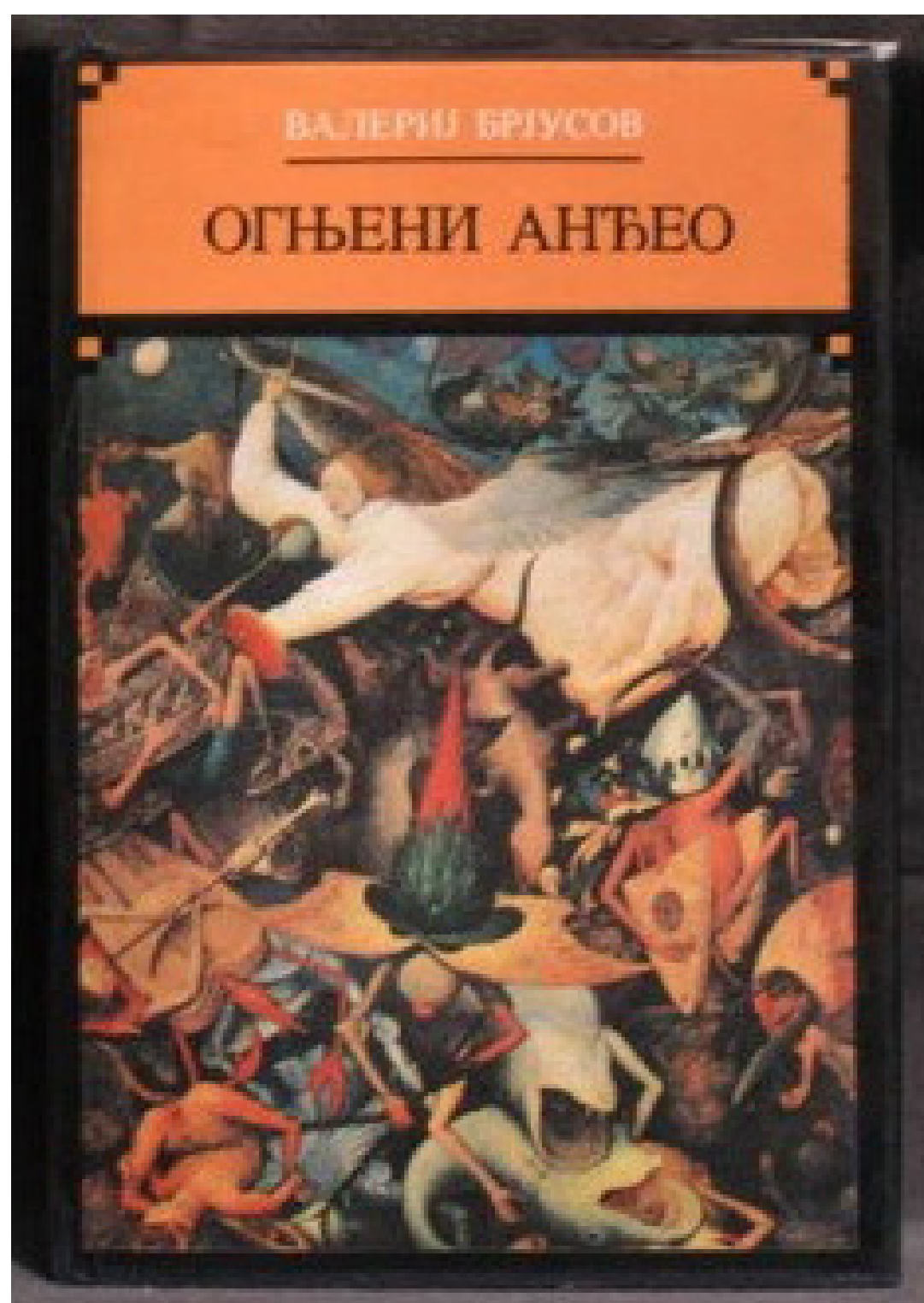

**rafiji je izuzetno
j se pravilno pristupi
zajna i interesantna**

Ubačeni objekat treba da doprinese kvalitetu fotografije i da istakne šablon, a kako bi to bilo moguće treba voditi računa o kompoziciji i pravilu trećina. Tekstura u fotografiji je izuzetno kompleksna i ako joj se pravilno pristupi može biti vrlo izražajna i interesantna.

ČITALAČKI KLUB, SEPTEMBAR

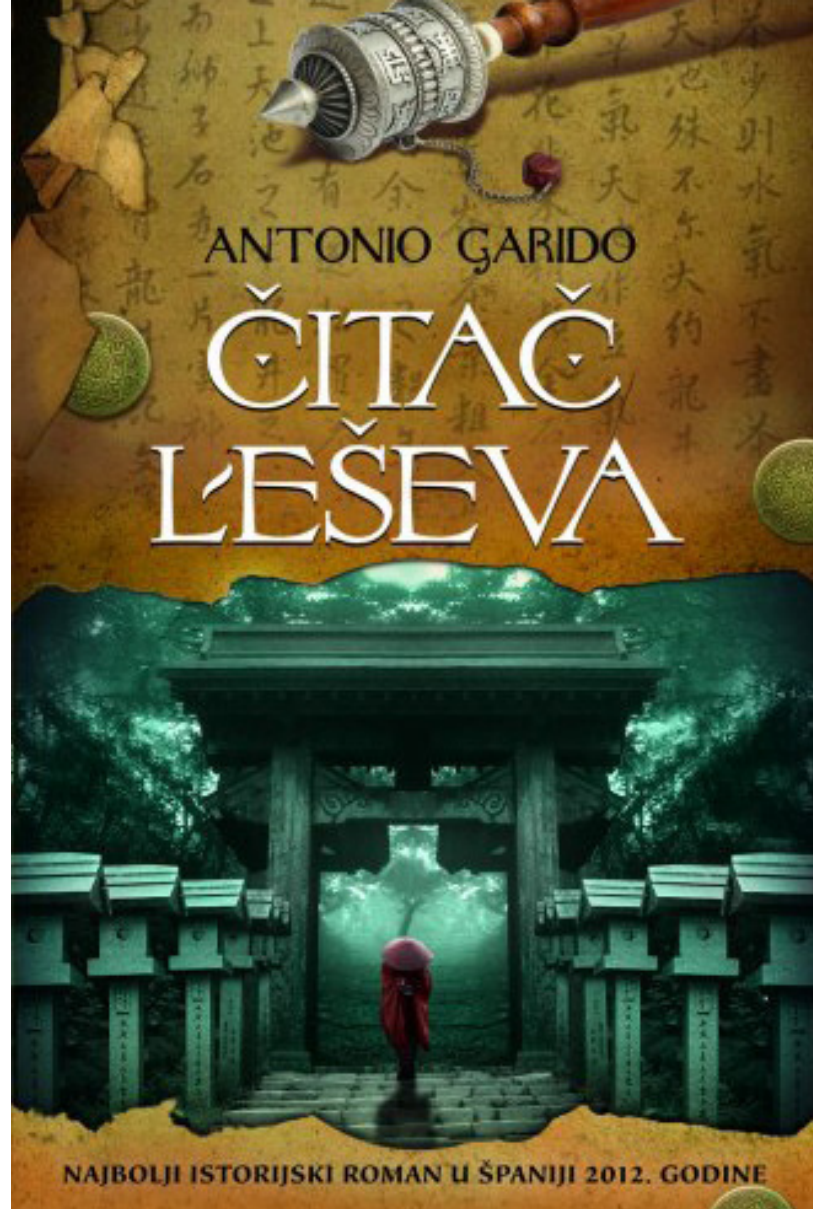
Teodora Kovrlija

A

vgust je brzo proleteo u obavezama i pripremama časopisa, ali za dobru knjigu se uvek nađe malo slobodnog vremena. Ovo su moji predlozi za čitanje pred sam kraj leta.

Počeću od domaćeg autora, „BELEŠKE JEDNE ANE“ MOME KAPORA je jedna od onih knjiga koju sam imala u svojoj sobi od kad znam za sebe, zajedno sa mnogim Kaporovim delima i sećam se da sam je hiljadu puta držala u rukama i prevrtala ali nikako da uzmem da je pročitam. Stalno mi je neka druga knjiga odvlačila pažnju i Ana jednostavno nije dolazila na red. A onda sam počela da je čitam i potpuno se prepustila emocijama, uspomenama i neverovatno autentičnim pričama u kojima će se, čini mi se, svi Beograđani tako lako prepoznati. Ona je istovremeno iskrena, duhovita i satirična. To je jedna od onih knjiga koje mogu da otvorim bilo gde i počnem ponovo da čitam i da uživam i smejem se podjednako kao i prvi put. Eto dugo mi je trebalo da „otkrijem“ Momu ali danas zato sve štreberski nadoknađujem i gutam jednu po jednu. Definitivno pisac i knjiga koju bih svakome od srca preporučila.

Sledeća na listi za preporuku je „OGNJEI ANĐEO“ VALERIJA BRJUSOVA koja me je toliko uvukla u priču da sam je pročitala u jednom dahu. Doslovno nisam mogla da se odvojim od nje sve dok je nisam završila i mogu da kažem

da je vredelo neprospavane noći. Ukoliko vam se dopada Majstor i Margarita onda mogu da tvrdim da će vam se zasigurno svideti i Ognjeni anđeo. Način pripovedanja, zaplet i lakoća kojom je jedna ovako kompleksna tema obrađena za svaku su pohvalu autora. Radnja je smeštena u pozni srednji vek u kome vladaju inkvizicija, predrasude, sujeverje, veštice i crna magija. Nauka se probija stidljivo kroz tamu predrasuda, a najumniji ljudi tog vremena su istovremeno naučnici, alhemičari pa i magovi. Ognjeni anđeo je jedna ljubavna priča koja se razvila pod neverovatnim okolnostima.

„ČITAČ LEŠEVA“ ANTONIA GARIDA je još jedan naslov koji bih rado preporučila. Kupila sam je dečku na poklon, koji je nakon toga proveo prva dva dana na moru ne odvajajući se od iste, a onda mi je pun utisaka rekao kako je to definitivno najneverovatnija knjiga koju je u poslednje vreme pročitao i kako moram da je pročitam. Tema me je zainteresovala, a imajući u vidu da je zasnovana na istorijskoj ličnosti rešila sam da joj dam šansu uprkos njenom nazivu. Moram da kažem da volim da gledam forenzičke filmove i serije ali budući da imam vrlo razvijenu maštu nisam se usuđivala da

pročitam neku knjigu slične tematike. Čitač leševa je romansirana biografija kineskog forenzičara Sung Cija iz 13. veka koji je postavio naučne temelje ove medicinske discipline. Garido je stvarno uradio ogroman posao napisavši ovu knjigu koja je toliko verodostojna da ćete čitajući je stvarno provesti jedno vreme u Kini smešteni u 13. veku. Knjiga je prepuna obrta i interesantnih podataka. Zahvaljujući originalnim forenzičkim traktatima starijim sedam vekova, autor je uspeo da rekonstruiše metode koje je koristio ovaj neverovatni čovek. Inače, roman je dobio nagradu za najbolji istorijski roman u Španiji u 2012. godini.

I dolazimo do moje poslednje preporuke ovog meseca. „VIDIMO SE U KAPKEJK KAFEU“ DŽENI KOLGAN je jedna slatka, kako joj naslov implicira, lagana limunadica posle koje ćete sigurno dobiti želju da se pokrenete. Izi, glavna junakinja, nakon gubitka posla odlučuje da se upusti u preduzetničke vode i radi ono što joj najbolje ide, da peče ukusne kolače. Oni koji se dobro snalaze u kuhinji u knjizi će pronaći mnoštvo recepata za pravljenje ukusnih, šarenih, kapkejkova. Ja sam uživala čitajući je. Jedan savet, ne čitajte ovu knjigu praznog stomaka. Toliko od mene ovog meseca. Sledećeg nam si tže sajam knjiga koji nikako ne smete propustiti ako se nađete u Beogradu.

STAND UP FESTIVAL

U Beogradu će se ove godine treći put održati međunarodni Stand Up Fest. Festival se održava u Domu omladine u periodu od 3. do 6. oktobra.

Ovogodišnji slogan festivala - „antiapatiju“ ne moramo mnogo da „branim“, jer smo svesni da je humor jedini način da ostanemo u dobrom stanju i raspoloženju. Prodaja ulaznica je počela preko Eventim mreže!

Zagrevanje počinje 3. oktobra, kada će publika imati prilike da vidi najbolje mlade nade, iz tri zemlje regiona: Hrvatske, BiH i Srbije. Pobednika će odlučiti žiri i reakcija publike, a nagrada za pobednika je nastup na Stand Up Fest-u na Lent-u 2014. (SLO, Maribor) kao i na sledećem festivalu u Beogradu 2014. godine.

Drugi i treći dan festivala rezervisani su za reviju najboljih komičara iz regiona, tako da će publika imati priliku da gleda kraće nastupe nekoliko izvanrednih komičara kao što su Saško Kocev (MK), Ivan Šarić (HR), Tin Vodopivec (SLO), Filip Andronik (BiH), Marina Orsag (HR) . Kao i ekipu komičara iz Standup.rs-a, organizacije koja je odgovorna za osnivanje i razvitak scene stand up komedije u Srbiji.

Poslednje večer festivala je rezervisano za jednog od najpopularnijih stand ap komičara, gosta iz Irske – Dilana Morana. Poslednje večeri festivala publika će imati prilike da uživa u dva i po časa programa, kada će sa Dilanom Moranom binu podeliti i Srđan Dinčić (Standup.rs) i Tin Vodopivec (SLO). **T. K.**

Ulaznice su već u prodaji i mogu da se kupe na svim šalterima Eventima, kao i da se rezervišu onlajn (www.eventim.rs).

Cene ulaznica:

3. oktobar: 300 rsd,

4. oktobar: 500, 600 rsd,

5. oktobar: 500, 600 rsd i

6. oktobar: 1.200 i 1.400 rsd.

Cene se odnose na parter i balkon.